

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่กระผมจะเรียนให้ที่ประชุมทราบ

ด้วยกระผมได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราว
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๖
ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ. ของวุฒิสภา และเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน
ในคดีอาญา พ.ศ. ที่คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

๒. ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
เมื่อวันพุธที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. และกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็น
คณะกรรมการการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นจำนวนสภานิติบัญญัติ ๑๒ คน
จึงเรียนมาเพื่อทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๓. ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๙
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบ
รายงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๓๓
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๔๒ และรับทราบรายงานของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพประจำปี ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ๒๕๔๔ ซึ่งได้ชี้แจงเรียบร้อยแล้วครับ

๔. ในคราวประชุมคณะกรรมการสรรหา ซึ่งมีท่านโสภณ เพชรสว่าง เป็นประธาน ในการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ในวันอังคารที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมมีมติให้เปิดรับสมัครผู้ที่สนใจจะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ระหว่างวันที่ ๓๐ เมษายน ถึงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ณ ห้องทำงานของคณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หมายเลข ๒๐๕ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ ไม่เว้นวันหยุดราชการ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมได้รับหนังสือแจ้งจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร วุฒิสภา ซึ่งมีท่านสุรเดช ยะสวัสดิ์ เป็นประธาน โดยได้ชี้แจงว่าตามที่หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับวันจันทร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ ได้นำเสนอข่าวการเดินทางไปศึกษาดูงาน ศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพและอุปสรรคการบริหารจัดการจุดผ่านแดนดังกล่าวด้านจังหวัดสระแก้ว ในวันที่ ๒๗ และ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งการนำเสนอข่าวดังกล่าว ก่อให้เกิดผลกระทบชื่อเสียงต่อคณะกรรมการและวุฒิสภา รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สนใจของประชาชน ผมขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญชี้แจงครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุก ๆ ท่านที่เคารพ กระผม นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร วุฒิสภา สืบเนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ หน้าที่ ๓ คอลัมน์ที่ ๒ พาดหัวข่าวที่อาจจะนำมาซึ่งความไม่น่าเชื่อถือแก่สถาบันวุฒิสภาและตัวบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระผมและคณะในฐานะผู้ได้รับความเสียหายจึงมีความจำเป็นต้องขอชี้แจงต่อ

ท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิกฯในสภาแห่งนี้ ตลอดจนประชาชนท่านผู้รับฟังทางบ้าน
ท่านประธานฯ ครับ หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ได้พาดหัวข่าวว่า กรรมการสภาสูงชดหลาม
ชมกาสีโน และยังต่อด้วยข้อความด้านล่างว่า กรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาชายแดน
วุฒิสภา ทำงานเครือข่ายกับกาสีโนเขมร ชดหลาม จากนั้นก็เป็นรายละเอียดว่า
เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน กระผมพร้อมด้วยคณะกรรมการวิสามัญได้เดินทางศึกษาสภาพ
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการจุดผ่านแดนถาวรบริเวณชายแดนไทย - กัมพูชา
จังหวัดสระแก้ว ในระหว่างวันที่ ๒๗ - ๒๘ เมษายน ๒๕๔๖ -----

- ๒/๑

โดยมีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ท่าน ส.ว. จังหวัดสระแก้ว ท่าน พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ๋นสำราญ ท่าน พลเอก วิจิต ยาทิพย์ ท่านประธานที่ปรึกษา กองทัพบก และเป็นกรรมการอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ด้วย รวมทั้งหน่วยงานในพื้นที่ชายแดนมาร่วมให้การต้อนรับ กระผมขอชี้แจงข้อเท็จจริงแก่ทุก ๆ ท่านว่า คณะได้ เดินทางไปเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๖ ไปถึงจังหวัดสระแก้วในเวลาประมาณ ๑๒.๓๐ นาฬิกา หลังจากนั้นคณะก็ได้รับประทานอาหารกลางวันที่โรงแรมอรัญเมธ จังหวัดสระแก้ว โดยค่าใช้จ่ายทุกอย่างทั้งสิ้นคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เป็นผู้รับผิดชอบ และหลังจากนั้นก็ได้เดินทางข้ามไปยังฝั่งปอยเปตเพื่อร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูล รับฟัง ปัญหาอุปสรรคการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ชายแดน ระหว่าง ๒ ประเทศ กับ ผู้ว่าราชการจังหวัดบันเตียเม็ญเจ็ญ ^{ในขณะ} พร้อมเจ้าหน้าที่ส่วนราชการฝ่ายกัมพูชา ณ สถานที่ซึ่งเป็นอาคารชั้นเดียว และอยู่ห่างจากโรงแรมที่มีบ่อนกาสิโนค่อนข้างมาก ทราบมาว่าสถานที่แห่งนี้ที่ใช้ประชุมร่วมกันเคยเป็นภัตตาคารอาหารจีนมาก่อน แต่ได้ปิดกิจการไปแล้วตั้งแต่ ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ที่ผ่านมา ผู้ร่วมประชุมฝ่ายคณะของเราประกอบด้วย ท่านสมาชิกวุฒิสภา ๕ ท่าน คือ ตัวกระผมเอง นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ และอีก ๔ ท่าน คือ ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านผ่อง เล่งอี้ ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่าน พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล และท่านสมาชิกวุฒิสภาจังหวัด สระแก้ว ท่าน พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ๋นสำราญ นอกจากนั้นยังมีท่าน พลเอก วิจิต ยาทิพย์ ซึ่งท่านก็เป็นกรรมการอยู่ในชุดนี้ด้วย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว ท่านนายด่านสุลการ ท่านที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ และเจ้าหน้าที่สภาประจำคณะกรรมการ วิสามัญ เราใช้เวลาการประชุมประมาณ ๒ ชั่วโมง ตั้งแต่ ๑๔.๐๐ นาฬิกา จนถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ในระหว่างการประชุมได้มีการบริการอาหารว่างและเครื่องดื่ม คือ แซนวิช กับขนมเค้ก ๒ - ๓ ชิ้น และน้ำชาหรือกาแฟเท่านั้น ไม่ได้มีชุดพุดลามหรืออาหารประเภทอื่นใดทั้งสิ้น และเมื่อจบการประชุมกระผมและคณะก็ได้กล่าวลาท่านผู้ว่าราชการจังหวัด บันเตียเม็ญเจ็ญและคณะ จากนั้นคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้อำเภอบัสนวนชมบริเวณด้าน ฝั่งกัมพูชา และกลับเข้าสู่ฝั่งประเทศไทยทันที โดยมีได้แะลงตรงที่ใดทั้งสิ้น ดังนั้น การที่ หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์รายงานข่าวว่า กระผมและคณะกรรมการเข้าไปรับประทาน

หูลามในบ่อนกาสิโนนั้น ขอยืนยันว่าไม่เป็นความจริงทุกประการครับ ขอเรียนชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านทราบครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านผ่อง เล่งอี้ มีอะไรครับ เกี่ยวกับเรื่องนี้หรือไม่ครับ ถ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะที่เป็นกรรมการร่วมเดินทางไปด้วยอีกท่านหนึ่ง ขอเรียนว่า ตามที่ท่านประธานสुरเดชได้รายงานต่อที่ประชุมนั้นเป็นเรื่องจริงทุกประการครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า การเดินทางไปครั้งนี้เป็นภารกิจที่เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะส่วนตัวของกระผม ขอยืนยันว่ากระผมไม่ชอบหูลาม แล้วก็ไม่มีหูลามให้เห็นเลยไปทีวี่วี่นะ ไม่ว่าที่ฝ่งไทย สระแก้ว หรือว่าฝ่งเขมร แล้วก็ฝ่งด้วยแล้วประการที่ ๒ กระผมเป็นคนที่ไม่เห็นด้วยกับการสร้างบ่อนกาสิโน จะไม่แะจะไม่เข้าไป ไปทีวี่วี่เราต้องการไปดูปัญหาเรื่องการจัดจุดผ่านแดนตามที่เป็นภารกิจซึ่งสภาแห่งนี้ได้มอบหมายไป เพราะฉะนั้นจะไม่ทำอะไรให้เสียชื่อเสียงอย่างแน่นอนครับตามที่ท่านสुरเดชได้รายงานแล้วว่า ไปวันนั้นก็เป็นการเจรจาระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดชายแดนของเขมรกับผู้ว่าราชการจังหวัดสระแก้ว-----

เราในฐานะเป็นกรรมการก็อยากจะรู้ข้อเท็จจริงก็ไปฟังครับ ก็ได้ประโยชน์ได้ความรู้ เดี่ยวก็คงจะได้รายงานผลเมื่อถึงเวลาต่อสภาแห่งนี้ได้รับทราบว่าได้ทำประโยชน์อย่างไร นะครับ ที่เห็นว่าน่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ความร่วมมือร่วมกันระหว่าง ๒ ประเทศนี้ต่อไป ในอนาคต ปัญหาที่นั่นมีมากครับ ที่มากที่สุดอันหนึ่งที่เป็นที่กังวลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย ก็คือว่า มีเด็กชาวเขมรก็แล้วกันจำนวนมาก รวมทั้งแรงงานด้วยได้อพยพเข้ามาในฝั่งไทย แล้วก็มารบกวนนักท่องเที่ยวคล้าย ๆ กับไปขอสตางค์อย่างนั้นครับ อันนี้ก่อความลำบาก มากจนฝ่ายไทยก็ได้พูด วันนั้นขอให้ฝ่ายเขมรช่วยวางระเบียบซึ่งเขาก็รับไปว่าจะปรึกษาหารือ แล้วก็มีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันระหว่างไทยกับเขมรเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว พวกกระผมไปวันนั้นอย่างที่ท่านประธานสรุปดูว่าในที่ประชุมก็เป็นห้องประชุมเล็ก ๆ เข้าใจว่าเป็นห้องอาหารฝั่งเขมร กระผมไม่ทราบว่าชื่ออะไร อาหารที่ท่าน เขาคือต้อนรับ ตามอัธยาศัยคือมีกาแฟ แต่ผมไม่ดื่มกาแฟเพราะเป็นโรคหัวใจไม่ค่อยจะดี ดื่มน้ำเปล่า แก้วหนึ่ง แล้วก็กินขนมเค้กก็ไม่ได้รับประทานครับ สรุปแล้วส่วนมากก็จะดื่มเฉพาะน้ำเปล่า ใช้เวลาเสร็จประมาณสัก ๒ ชั่วโมงเราก็เดินทางกลับไม่ได้แวะตรงไหนในเขมรเลยครับ เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนว่าการที่สื่อมวลชนเข้าใจ ได้นำข่าวมาลงนั้นก็ขอได้โปรด รับประทานข้อเท็จจริงอันนี้ด้วยครับ ก็ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะตำหนิใครนะครับ แต่ว่า ความจริงก็คือความจริง กระผมขอเรียนยืนยัน ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ท่านประธานรัฐสภามีบัญชา เรื่องเกี่ยวกับห้องประชุมนี้ทุกวันพฤหัสบดี ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เราคงต้องงดใช้ ห้องประชุมในเช้าวันพฤหัสบดี เนื่องจากท่านจะต้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรณีพิเศษตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป จนถึงปิดสมัยประชุม เนื่องจาก งานของท่านนะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปเป็นเรื่องขยายเวลาของคณะกรรมการ ด้วยกระผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการและสังคม ซึ่งมีท่านไสว พราหมณี เป็นประธาน แจ้งว่า กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. จะสิ้นสุดลงในวันพรุ่งนี้คือวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖

แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญและควรได้รับการพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ มีเรื่องต้องพิจารณามาก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน คณะกรรมาธิการจึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วันเป็นกรณีพิเศษ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๔ และข้อบังคับ ข้อ ๑๒๔ นี้เป็นครั้งแรกครับ

เรื่องที่ ๒ ทำนองเดียวกันคือประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของท่านวิจิต พูลลาภ แจ้งว่ากำหนดระยะเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะสิ้นสุดลงในวันพรุ่งนี้ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖ แต่เพื่อความละเอียดรอบคอบประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน คณะกรรมาธิการจึงขอให้ที่ประชุมพิจารณาอนุญาตขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔ และข้อบังคับ ข้อ ๑๒๔ ครับ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

- ๔/๑

นายสมพร คำขึ้น (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร์ ผมไม่ขัดข้องนะครับที่จะขยายเวลา
 ออกไปอีก ๓๐ วัน แต่ว่าอยากจะเรียนท่านประธานฯ เพื่อเป็นข้อสังเกตว่าอยากจะให้
 คณะกรรมาธิการวิสามัญที่ขอขยายเวลาออกไปนั้นได้รับเร่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ดังกล่าว เพื่อที่จะเสนอวุฒิสภาให้มีเวลาในการพิจารณาในวาระ ๒ และวาระ ๓ ให้เพียงพอ
 ผมยกตัวอย่างเช่น กรณีวันนี้เรื่องด่วนที่มีการเพิ่มเติมเข้ามาเป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. เข้าวุฒิสภาวันนี้ แต่ว่าเวลาก็จะต้องหมด
 ในวันที่ ๔ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ถ้าหากว่าไม่สามารถพิจารณาเสร็จภายในวันนี้กฎหมาย
 นั้นก็เป็นอันตกไป เนื่องจากว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินซึ่งใช้เวลา ๓๐ วัน และต่อไป
 แล้ว ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะตั้งข้อสังเกตว่าหากได้รับการต่อไปแล้วก็อยากจะให้
 นำเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา เพื่อให้สมาชิกฯ ได้มีเวลาพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ
 ในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ด้วยครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณต่อกำเนะนำนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
 อย่างอื่นไหมครับ เรื่องการขยายเวลาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ขยายเวลา
 นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน

เรื่องด่วนเรื่องแรก ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทาง
 การศึกษา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู

และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

สำนักกรรมการวิสามัญ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภามีมติเห็นชอบใน ๓๐ วัน
ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๑๐/ (ร ๑๘)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ เมษายน ๒๕๔๖

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานคณะกรรมการการวิสามัญ พร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายคำพันธ์ ป้องปาน	๒. คุณหญิงจินตนา สุขมาก
๓. นายชงค์ วงษ์จันทร์	๔. นายณรงค์ นุ่นทอง
๕. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์	๖. นายถวิล ไพรสณฑ์
๗. นายธวัชชัย เมืองนาง	๘. นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา
๙. นายบุญญา หลีเหลด	๑๐. นายบุญทัน ดอกไธสง
๑๑. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	๑๒. นายประยุทธ ศรีมีชัย
๑๓. นายผ่อง เล่งอี้	๑๔. นายพา อักษรเสื่อ
๑๕. นายมนตรี สันทวิชัย	๑๖. นางมลิวัลย์ เงินหมื่น
๑๗. นายรุ่ง แก้วแดง	๑๘. นายลำพอง พิลาสสมบัติ
๑๙. นายวัลลภ ตังคณานุก์	๒๐. นายวิชัย ครอบงำ
๒๑. นายวิจิต พูลลาภ	๒๒. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
๒๓. นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	๒๔. นางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์
๒๕. นายสม ต๊ะยศ	๒๖. นายสมควร จิตแสง
๒๗. นายสมยศ มีเทศน์	๒๘. นายสุนทร จินดาอินทร์
๒๙. นายอนันต์ ผลอำนาจ	๓๐. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๓๑. นายอุมาร์ ดอยิบ	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

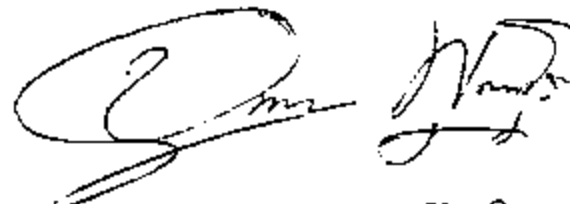
(ลงชื่อ) ผ่อง เล่งอี่

(นายผ่อง เล่งอี่)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ...

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจุฑามาศ พุทธิงกุไร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษาฯ

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๗๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๓

วรรณภา พิมพ์

จุฑามาศ / กวี ทาน

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปราบกฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายผ่อง เล่งอี้	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายถวิล ไพรสณฑ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายรุ่ง แก้วแดง	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นายคำพันธ์ ป้อมปาน	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายสมยศ มีเทศน์	เป็นรองเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๗ นายวิชัย ครองยุติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๘ นายณรงค์ นุ่นทอง	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติแต่งตั้งนางสาวจุฑามาศ พุทธิงกุโร

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นายไพฑูรย์ เลียงทอง รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- นายศิลปชัย หอมทรัพย์ ผู้อำนวยการกองนิติการ
- นายปัญญา ประเสริฐศรี นิติกร ๘ ว กองนิติการ
- นายธวัฒน์ มีชัย นิติกร ๗ ว กองนิติการ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู

- นายเฉลียว อยู่สีมารักษ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครู
- นายเอกศักดิ์ คงตระกูล นิติกร ๘ ว กองวินัยและนิติการ
- นายกำพล วันทา นิติกร ๗ ว กองวินัยและนิติการ

๓.๒ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

- นายกิตติรัตน์ มังคละศิริ นักวิชาการศึกษา ๘

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

- นางศรีพนม บุญนาค ที่ปรึกษาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.

สำนักงานประมาณ

- นายสมนึก พิมลเสถียร ที่ปรึกษาสำนักงานประมาณ

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

- นายจักรพรรดิ วะทา เลขาธิการคุรุสภา
- นายสงขลา วิชัยหัตถะ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน

ดังนี้

๕.๑ นายจำเริญ จิตรธร

๕.๒ นายอุบล เอื้อศรี

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรขอแปรญัติตีแก้ความในมาตรา ๕
เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ บรรดาคำว่า “ข้าราชการพลเรือน” ที่มีอยู่ในกฎหมาย ประกาศ
ระเบียบ ~~หรือ~~ข้อบังคับอื่นใด ให้หมายความรวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย
เว้นแต่จะได้มีกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดที่บัญญัติไว้สำหรับข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาโดยเฉพาะ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวนมาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

วรรคหนึ่ง (๕)

นายสุนทร จินดาอินทร์นายวิบูลย์ แซ่มชื่นนายบุญญา หลีเหลดนายอนันต์ ผลอำนวยนายวิชัย ครองยุตินายมนตรี สันทวิชัยและนายธวัชชัย เมืองนาง(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความใน (๕)

ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมาจากการเลือกตั้ง จำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตาม ก.ค.ศ. กำหนดจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการครูจำนวนสี่คน และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน”

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัติแก้ความในวรรคหนึ่ง (๕)

ของมาตรา ๗ ไว้

คณะกรรมการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัติพอใจ

วรรคสอง

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัติแก้ความในวรรคสอง

ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“หัตถ์เทศน์ และวิธีการได้มาของกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๕) ให้ดำเนินการคัดเลือกโดย คณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวน

วรรคสาม

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสาม
ของมาตรา ๗ ให้

คณะกรรมการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๘

นายมนตรี สันทวิชช์
(กรรมการ)

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ
ในวรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕)
ของมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามดังต่อไปนี้

ฯลฯ.....ฯลฯ

“(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยต้องพ้นจากการดำรงตำแหน่ง
ดังกล่าวไปแล้วหนึ่งปี

“(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยต้องพ้นจากการดำรง
ตำแหน่งดังกล่าวไปแล้วหนึ่งปี

“(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง โดยต้อง
พ้นจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าวไปแล้วหนึ่งปี”

นายสุนทร จินดาอินทร์
และนายวิบูลย์ แซ่มชื่น
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ
ในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

LIRT

“มาตรา ๘ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ฯลฯ.....ฯลฯ

(๖) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และผลประโยชน์

(๗) เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบวิชาชีพ”

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

นายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ
ในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) มีประสบการณ์ด้านการบริหารในตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานที่ได้รับเลือก
เป็นผู้แทนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคย
มีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

(๔) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง”

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๑๒

นายจำเริญ จิตรธรร

คณะกรรมการการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๓

มาตรา ๑๔

นายสุนทร จินดาอินทร์

(กรรมการ)

“มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

(๖) ได้รับความเสียหายจากคดีอาญา หรือคดีแพ่ง หรือคดีปกครอง หรือคดีอื่นใด
ซึ่งได้กระทำความผิดหรือประพฤติผิดต่อหน้าที่ราชการ

(๗) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก”

มาตรา ๑๕

นายจำเริญ จิตรธรร

คณะกรรมการการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๒ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ

ในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๕)

ของมาตรา ๑๕ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๑๗

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๑๘

มาตรา ๑๙

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๒๐

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๒๑

วรรคหนึ่ง (๒)

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๗ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๑๔)
ของมาตรา ๑๙ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๑๘)
ของมาตรา ๑๙ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสอง (๒)
ของมาตรา ๒๐ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง (๒)
ของมาตรา ๒๑ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคหนึ่ง (๔)

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัติแก้ไขความในวรรคหนึ่ง (๔)
ของมาตรา ๒๑ ไว้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัติพอใจ

วรรคสาม

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัติแก้ไขความในวรรคสาม
ของมาตรา ๒๑ เป็นดังนี้

“หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓)
ให้ดำเนินการคัดเลือกโดยคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ การแต่งตั้ง
คณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
ในกฎ ก.ค.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวน

วรรคสี่

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัติแก้ไขความในวรรคสี่
ของมาตรา ๒๑ เป็นดังนี้

“การได้มาซึ่งอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตาม (๔) ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการคัดเลือกโดยคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบ
คุณสมบัติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ค.ศ.”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวน

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัติแก้ไขความใน (๓)
ของมาตรา ๒๓ ไว้

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัติพอใจ

มาตรา ๒๔

นายจำเริญ จิตรธรร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๒๕

มาตรา ๒๖

นายจำเริญ จิตรธรร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๒๗

นายจำเริญ จิตรธรร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๒๘

หมวด ๒

บททั่วไป

มาตรา ๒๙

มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๑

นายถวิล ไพรสณฑ์

นายรุ่ง แก้วแดง

และนายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

(กรรมการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๓) (๔)

และ (๖) ของมาตรา ๒๔ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง (๓)

ของมาตรา ๒๖ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน (๒)

ของมาตรา ๒๗ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้คงความ

ในมาตรา ๓๑ ไว้ตามร่างเดิม

<u>นายจำเริญ จิตรธร</u>	ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๓๑ ให้
คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๒</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>นายอุบล เอื้อศรี</u>	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๖ ให้
คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓</u> <u>การกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะ</u> <u>และการให้ได้รับเงินเดือน</u> <u>เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>นายจำเริญ จิตรธร</u>	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๘ ให้
คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา ๓๙

นายสุนทร จินดาอินทร์
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมาธิการ)

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมาธิการ)

นายสุนทร จินดาอินทร์
นายวิจิต พูลลาภ
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมาธิการ)

นายสุนทร จินดาอินทร์
นายวิจิต พูลลาภ
นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
และนายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมาธิการ)

มาตรา ๔๐

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยตัดความ
ใน ข. (๑) (๒) และ (๓)
ของมาตรา ๓๙ ออก

ขอสงวนความเห็นโดยตัดความ
ใน ข. (๗) ของมาตรา ๓๙ ออก

ขอสงวนความเห็นโดยตัดความ
ใน ค. (๖) ของมาตรา ๓๙ ออก

ขอสงวนความเห็นโดยตัดความ
ใน ง. (๔) ของมาตรา ๓๙ ออก

ไม่มีการแก้ไข

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๔</u>	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔</u> <u>การบรรจุและแต่งตั้ง</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๗</u> <u>นายจำเริญ จิตรธร</u>	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ความ ในมาตรา ๔๗ ได้
คณะกรรมการชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u> <u>นายจำเริญ จิตรธร</u>	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ความ ในมาตรา ๔๙ ได้
คณะกรรมการเห็นด้วยบางส่วน และได้แก้ไขให้แล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการชี้แจงแล้ว

มาตรา ๕๓

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๕๔

มาตรา ๕๕

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๕๖

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยบางส่วน
 และได้แก้ไขให้แล้ว

มาตรา ๕๗

มาตรา ๕๘

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสอง
 ของมาตรา ๕๒ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
 ในมาตรา ๕๓ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
 ในวรรคสอง (๓) ของมาตรา ๕๕ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ
 ในมาตรา ๕๖ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีการแก้ไข

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน
วรรคสองของมาตรา ๕๙ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓

นายจำเริญ จิตรธร

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
และวรรคสอง ของมาตรา ๖๓ ให้

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๔

นายวิจิต พูลลาภ

และนายอนันต์ ผลอำนาจ

(กรรมการ)

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในมาตรา ๖๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว
และมีใช้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็น
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจ
สั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และให้มีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่อยู่ในตำแหน่งและพื้นที่เดิม ซึ่งสามารถให้คืนให้โทษได้”

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๖๔ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๕

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๖๕ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๖

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๖๖ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๗

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๖๗ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๘

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความ
ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๘ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๑

มีการแก้ไข

หมวด ๕

การเสริมสร้างประสิทธิภาพ
ในการปฏิบัติราชการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๗๓

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคห้า
ของมาตรา ๗๓ ให้

คณะกรรมการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๑

มีการแก้ไข

หมวด ๖

วินัยและการรักษาวินัย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๘๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘๙

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๘๙ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙๓

นายจำเริญ จิตรธ

คณะกรรมการชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัติติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๙๓ ไว้

ผู้แปรญัติติพอใจ

มาตรา ๙๔

วรรคสาม

นายมนตรี สันทวิช

(กรรมาธิการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น โดยแก้ความ
ในวรรคสองของมาตรา ๙๔ เป็นดังนี้

“ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่น
เสพยาเสพติด เล่นการพนันเป็นอาชญา หรือกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดๆ จนเป็นเหตุให้
ผู้เรียนเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือการใช้ผู้เรียนให้กระทำหรือประพฤติในลักษณะที่น่าจะเป็น
อันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี โดยผู้เรียนจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม
หรือกระทำการล่อลวงละเมิดทางเพศต่อนักเรียน หรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน
หรือไม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

มาตรา ๙๕

นายมนตรี สันทวิช

(กรรมาธิการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น โดยแก้ความ
ในวรรคท้ายของมาตรา ๙๕ เป็นดังนี้

“ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๕ และตามหมวด ๗ หรือมี
พฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือเพื่อมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดย
ไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยร้ายแรง”

มาตรา ๙๖

นายมนตรี สันทวิช

(กรรมาธิการ)

ไม่มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น โดยแก้ความ
ในวรรคท้ายของมาตรา ๙๖ เป็นดังนี้

“ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ/สิทธิ/ผลประโยชน์
อื่นที่ควรจะได้รับ ไม่เกินครั้งหนึ่ง”

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติข้อความในวรรคท้าย

ของมาตรา ๕๖ ออก

คณะกรรมการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗

การดำเนินการทางวินัย

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

มีการแก้ไข

วรรคหนึ่ง

นายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น โดยแก้ความ

ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๘ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาเสนอเรื่องต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ ผู้ถูกกล่าวหา เพื่อขอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ความจริง และ ส่งฝ่ายนิติธรรม โดยวิธีคดีภายในสามสิบวัน และในการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา”

วรรคสอง

นายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น โดยแก้ความ

ในวรรคสองของมาตรา ๕๘ เป็นดังนี้

“การสอบสวนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่ง และอาจประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ถูกกล่าวหา โดยมิได้เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก็ได้ และต้องมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำความผิดวินัยร่วมกัน และในจำนวนผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

และแต่งตั้งของผู้ถูกกล่าวหาผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีลำดับชั้นสูงกว่าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง
ของผู้ถูกกล่าวหารายอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาในลำดับชั้นสูงกว่าดังกล่าว เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมดขึ้นคณะหนึ่ง และอาจประกอบด้วยบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่อง
ที่ถูกกล่าวหานั้น โดยมีได้เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก็ได้เช่นกัน”

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสอง
ของมาตรา ๙๘ ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคสาม

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสาม
ของมาตรา ๙๘ ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคสี่

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสี่
ของมาตรา ๙๘ ไว้

คณะกรรมการเห็นด้วย
และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคห้า

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคห้า
ของมาตรา ๙๘ ไว้

คณะกรรมการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา ๙๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๐

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคห้า
และวรรคหก ของมาตรา ๑๐๐ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๒

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๑๐๒ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๔

มีการแก้ไข

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๑๐๔ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๘

การออกจากราชการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐๗

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๐๗ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐๘

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
วรรคสอง และวรรคสาม
ของมาตรา ๑๐๘ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐๙

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสาม
ของมาตรา ๑๐๙ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย
 และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑๐

นายมนตรี สันทวิชย์
(กรรมธิการ)

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความใน (๖)
ของมาตรา ๑๑๐ เป็นดังนี้

LIRT

“(๖) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้ประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับชั้นที่ขอโอนหรือขอส่งมอบราชการได้ ต่อผู้เรียนหรืองานทางการศึกษาอื่นใดที่ตนรับผิดชอบตามมาตรฐานขั้นต่ำที่ ก.ค.ศ. กำหนด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้นั้นจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.”

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๑๐ ให้

คณะกรรมการเห็นด้วย

และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑๑

นายจำเริญ จิตรธรร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง

ของมาตรา ๑๑๑ ให้

คณะกรรมการเห็นด้วย

และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑๒

นายจำเริญ จิตรธรร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๑๒

คณะกรรมการเห็นด้วย

และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑๓

นายจำเริญ จิตรธรร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๑๓ ให้

คณะกรรมการเห็นด้วย

และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

LIRT

มาตรา ๑๑๔

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๑๔ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย

และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑๕

นายจำเริญ จิตรธร

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความ

ในมาตรา ๑๑๕ ให้

คณะกรรมการธิการเห็นด้วย

และได้แก้ไขให้แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๙

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒๓

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๒๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๖</u>	มีการแก้ไข
<u>บทเฉพาะกาล</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๖</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔๐

ไม่มีการแก้ไข

บัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพท้ายพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพท้ายพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายถวิล ไพรสณฑ์

นายรุ่ง แก้วแดง

และนายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็น โดยให้ตัดบัญชี

อัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ

ของข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษาที่มีใบอนุญาต

ประกอบวิชาชีพท้ายพระราชบัญญัติ ออก

นายสุนทร จินดาอินทร์

นายวิจิต พูลลาภ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์

และนายมนตรี สันทวิชย์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่ม

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะ

สำหรับตำแหน่งครูและศึกษานิเทศก์

ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เป็นดังนี้

LIRT

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับตำแหน่งครูและศึกษานิเทศก์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา (บาท/เดือน)
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	๑๓,๐๐๐
ครูเชี่ยวชาญ และศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
ครูชำนาญการ และศึกษานิเทศก์ชำนาญการ	๕,๖๐๐
ครู และศึกษานิเทศก์	๑,๒๐๐

นายวัลลภ ตังคณานุก์ษ
(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่ม
บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับ
ผู้บริหารที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
เป็นดังนี้

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหารที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา (บาท/เดือน)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ	๑๐,๐๐๐
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	๕,๖๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ	๓,๕๐๐
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	๒,๕๐๐

LIRT

นายวิจิต พูลลาภ

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยเพิ่มบัญชีอัตรา

เงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหาร

ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เป็นดังนี้

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหารที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา (บาท/เดือน)
ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ	๑๓,๐๐๐
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ	๑๐,๐๐๐
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ รองผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	๕,๖๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ	๓,๕๐๐
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	๒,๕๐๐

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์
และนายมนตรี สันทวิชช์
(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่มบัญชี
 อัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหาร
 ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เป็นดังนี้

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหารที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา (บาท/เดือน)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ	๑๐,๐๐๐
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ	๕,๖๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา	๓,๕๐๐

นายสุนทร จินดาอินทร์

(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้เพิ่มบัญชี
อัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหาร
ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เป็นดังนี้

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหารที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา (บาท/เดือน)
ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ	๑๓,๐๐๐
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ	๑๐,๐๐๐
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ	๕,๖๐๐
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา	๓,๕๐๐

๗. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๗.๑ เห็นควรแก้ไขเหตุผลเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาบทร่างพระราชบัญญัติที่ได้แก้ไขแล้ว ดังนี้

“เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้มีการจัดระบบข้าราชการครู คุณาจารย์ และบุคลากรของทางการศึกษาขึ้นใหม่ ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะในมาตรา ๕๔ ได้กำหนดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคล โดยให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยยึดหลักการกระจายอำนาจบริหารงานบุคคลสู่ส่วนราชการที่บริหารจัดการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงเห็นควรกำหนดให้บุคลากรที่ทำหน้าที่ด้านบริหารจัดการศึกษาสังกัดอยู่ในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลเดียวกัน และโดยที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคล

และระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีหลักการที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้ยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา อีกทั้งไม่สอดคล้องกับหลักการปฏิรูประบบราชการ จึงจำเป็นต้องยกร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ขึ้นใหม่แทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ รวมทั้งให้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ใช้ให้อำนาจและหน้าที่ในส่วนของการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติไว้ และเพื่อให้เป็นเอกภาพทางงานนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

๗.๒ การเข้าสู่ตำแหน่งวิทยฐานะตามบัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ แนบท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในทุกวิทยฐานะ นั้น จะต้องกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งต่าง ๆ ไว้ให้ชัดเจน โดยต้องมีไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเคียงคุณสมบัติตำแหน่งทางวิชาการของหน่วยราชการอื่น ๆ เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์

นอกจากนี้ การจัดทำมาตรฐานวิทยฐานะและมาตรฐานตำแหน่งวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิการศึกษา การอบรม ประสบการณ์ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพการปฏิบัติงานหรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องสูงกว่ามาตรฐานอาชีพราชการอื่น ๆ โดยทั่วไป ส่วนการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งวิทยฐานะดังกล่าว จะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการปฏิบัติงานจัดการเรียนการสอนเป็นหลัก

อนึ่ง หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญขอได้โปรดส่งข้อสังเกตดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบและพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไปด้วย

๘. คณะกรรมการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายคำพันธ์ บึงปาน)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ในกระทรวงศึกษาธิการ

“ข้าราชการครู” หมายความว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของรัฐ

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาของรัฐ

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพครู วิชาชีพบริหารการศึกษา และวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษาอื่น

“เขตพื้นที่การศึกษา” หมายความว่า เขตพื้นที่การศึกษาตามประกาศกระทรวง

“หน่วยงานการศึกษา” หมายความว่า

(๑) สถานศึกษา

(๒) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๓) สำนักงานการศึกษานอกโรงเรียน

(๔) แหล่งการเรียนรู้ตามประกาศของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๕) หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ หรือตามประกาศกระทรวง หรือหน่วยงานที่ ก.ค.ศ. กำหนด

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษ ศูนย์การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย วิทยาลัยชุมชน สถาบันสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและตามประกาศกระทรวง

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๕ บรรดาคำว่า "ข้าราชการพลเรือน" ที่มีอยู่ในกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นใด ให้หมายความรวมถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาด้วย เว้นแต่จะได้มีกฎหมาย ประกาศ ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นใดที่บัญญัติไว้สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีปัญหาขัดแย้งหรือการที่จะต้องตีความในปัญหาเกี่ยวกับข้าราชการครู ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ และข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ยกเว้นข้าราชการครูและข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สำนักงานสภา สถาบันราชภัฏ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และเป็นกรณีที่พระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดให้ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือองค์กรใดเป็นผู้กำหนดหรือวินิจฉัยชี้ขาดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดหรือวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา" เรียกโดยย่อว่า "ก.ค.ศ." ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนห้าคน ได้แก่ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคุรุสภา และเลขาธิการ ก.พ.

LIRT

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการศึกษาด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารการจัดการภาครัฐ ด้านการบริหารรัฐกิจหรือด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้จากการสรรหาจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการครูจำนวนสี่คน และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน

หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาของกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๔) และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ให้เลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นเลขานุการและให้เลขาธิการ ก.ค.ศ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง
- (๖) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) มีประสบการณ์ด้านการบริหารในตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานที่ได้รับเลือกเป็นผู้แทนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่เคยถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมาก่อน

(๒) มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนในวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าครูชำนาญการ หรือเทียบเท่าหรือมีประสบการณ์การสอนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๒ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

(๒) มีประสบการณ์ด้านสนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียน การสอน การนิเทศ การบริหารการศึกษา และปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

LIRT

(๓) เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียทางจริยธรรม จรรยาบรรณ และการประกอบอาชีพ

มาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าสองวาระมิได้

ถ้ากรรมการซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาวางลง ให้ดำเนินการแต่งตั้งหรือสืบต่อนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวัน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ วรรคสอง เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งหรือสืบต่อนุกรรมการแทนก็ได้ และให้กรรมการซึ่งแทนกรรมการในตำแหน่งที่ว่างลง มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มีกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคสอง และยังมีกรรมการที่เหลืออยู่เกินครึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิและเลือกกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก

LIRT

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการ

(๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือ

มาตรา ๑๒

(๕) ถูกถอดถอนโดยรัฐมนตริตามมติของ ก.ค.ศ. ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สี่ในห้า ของจำนวนกรรมการทั้งหมด เมื่อปรากฏว่ามีความประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีเจตนากระทำการโดยไม่ถูกต้องหรือยุติธรรม หรือใช้อำนาจหน้าที่ที่ขัด ต่อกฎหมาย ทั้งนี้ ก่อนมีการถอดถอน ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นสอบสวน คดีทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๑๖ การประชุม ก.ค.ศ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ หรือเมื่อมี กรณีเข้าข่ายที่กฎหมายกำหนดว่ากรรมการผู้นั้นมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียง ชัด

มาตรา ๑๗ ก.ค.ศ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำการใด ๆ แทน ก.ค.ศ. หรือทำหน้าที่เช่นเดียวกับอนุกรรมการวิสามัญอื่นที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ได้

LIRT

ในกรณีที่ตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้ตั้งจากกรรมการ ก.ค.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งอย่างน้อยสองคน และกรรมการ ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด และให้นำมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นผู้แทนใน ก.ค.ศ. ผู้แทนใน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และกรรมการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ในขณะที่เดียวกันมิได้ เว้นแต่การเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๙ ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการผลิตและการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดนโยบาย วางแผน และกำหนดเกณฑ์อัตรากำลังของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งให้ความเห็นชอบจำนวนและอัตราตำแหน่งของ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา

(๓) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีในกรณีที่ค่าครองชีพเปลี่ยนแปลง ไปมาก หรือการจัดสวัสดิการหรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ยัง ไม่เหมาะสม เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในอันที่จะปรับปรุงเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำ ตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาให้เหมาะสม

(๔) ออกกฎ ก.ค.ศ. ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎ ก.ค.ศ. เมื่อได้รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๕) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ ก.ค.ศ. มีมติเป็นประการใดแล้วให้หน่วยงานการศึกษาปฏิบัติตามนั้น

(๖) พัฒนาหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานการบริหารงานบุคคล รวมทั้งการ พิจารณาระบบคุณธรรมของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

LIRT

(๗) กำหนดวิธีการและเงื่อนไขการจ้างเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนราชการและในเขตพื้นที่หน่วยงานการศึกษา รวมทั้งกำหนดอัตราค่าตอบแทนการจ้าง

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และการยกย่อง เชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๙) ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แก่อีกผู้หนึ่งแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๑๐) พิจารณาดังคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา

(๑๑) ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน ให้คำปรึกษา แนะนำชี้แจงด้านการบริหารงานบุคคลแก่ส่วนราชการและเขตพื้นที่ที่ควรศึกษาหน่วยงานการศึกษา

(๑๒) กำหนดมาตรฐาน พิจารณา และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐานด้านการบริหารงานบุคคล ตรวจสอบ และปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานจากหน่วยงานการศึกษา ให้ผู้แทนของหน่วยงานการศึกษา ข้าราชการ หรือบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกกระเปียบ ข้อบังคับ รวมทั้ง ให้ส่วนราชการ หน่วยงานการศึกษา ข้าราชการ หรือบุคคลใดรายงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ไปยัง ก.ค.ศ.

(๑๔) รายงานและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่าส่วนราชการ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยขัดแย้งกับแนวทางตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

เมื่อรัฐมนตรีได้รับรายงานและเสนอแนะจาก ก.ค.ศ. แล้ว ให้รัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการ หน่วยงานการศึกษา อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ปฏิบัติตามนั้น

(๑๕) พิจารณารับรองคุณสมบัติของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และการกำหนดอัตราเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ควรได้รับ

(๑๖) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในเรื่องการปฏิบัติการต่าง ๆ ตามที่กำหนด
ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) พิจารณาจัดระบบทะเบียนประวัติและแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับ
วัน เดือน ปีเกิด และควบคุมการเกียยณอายุของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

(๑๘) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้
หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๐ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ก.ค.ศ." ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรมอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมี
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เรียกโดยย่อว่า "เลขาธิการ ก.ค.ศ."
ซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.ค.ศ.
- (๒) วิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา และการจัดระบบบริหารราชการในหน่วยงานการศึกษา
- (๓) ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๔) พัฒนาระบบข้อมูล และจัดทำแผนกำลังคนสำหรับข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา
- (๕) ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการ
การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
- (๖) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และบริหารเงินทุน ตลอดจนสวัสดิการข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา
- (๗) กำกับ ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ของ
หน่วยงานการศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา
- (๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษาเสนอ ก.ค.ศ.

LIRT

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และตามที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำเขตพื้นที่การศึกษา เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา” โดยออกนามเขตพื้นที่ การศึกษานั้น ๆ ประกอบด้วย

(๑) ประธานอนุกรรมการ ซึ่งอนุกรรมการเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสามคน ได้แก่ ผู้แทน ก.ค.ศ. ผู้แทนคุรุสภา และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

(๓) อนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งคัดเลือกจากบุคคลในเขต พื้นที่การศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านอื่นที่ เป็นประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคลของเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งนี้ โดยยึดหลักนิติคุณธรรมในเขต พื้นที่ศึกษานั้นเป็นหลัก

(๔) อนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขต พื้นที่การศึกษาจำนวนสามคน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารที่เรียกชื่ออื่น ในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด จำนวนหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการ ครูจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่นจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติของอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓)ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม คุณสมบัติของอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม (๔)ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

อนุกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๔) ให้มาจากการเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ในการจัดให้มีการประชุม เพื่อคัดเลือกอนุกรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) และดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้แทน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตาม (๔)

LIRT

มาตรา ๒๒ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของ คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๑ ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งการกำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่งและเกลี่ยอัตรา กำลังให้สอดคล้องกับนโยบาย การบริหารงานบุคคล ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๓) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๔) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจ การปกป้องคุ้มครองระบบคุณธรรม การจัดสวัสดิการ และการยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

(๖) กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๗) จัดทำและพัฒนารฐานข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๘) จัดทำรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ.

(๙) พิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของผู้บริหารในหน่วยงานการศึกษา

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ ก.ค.ศ.

มอบหมาย

LIRT

มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในการปฏิบัติงานราชการที่เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามอบหมาย

(๒) เสนอแนะการบรรจุและแต่งตั้ง และการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๓) พิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๔) จัดทำแผนและส่งเสริมการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๕) จัดทำทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๖) จัดทำมาตรฐานคุณภาพงาน กำหนดภาระงานขั้นต่ำ และเกณฑ์การประเมินผลงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๗) ประเมินคุณภาพการบริหารงานบุคคลและจัดทำรายงานการบริหารงานบุคคลเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ. ต่อไป

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ตามกฎหมายอื่น หรือตามที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มิมีหน่วยงานการศึกษาใดมิได้อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ ก.ค.ศ. ตั้ง อ.ก.ค.ศ. เพื่อทำหน้าที่บริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้ การตั้ง การพ้นจากตำแหน่งและขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

LIRT

บรรดาบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่นที่อ้างถึง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้หมายถึง อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งตามวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาใช้บังคับกับหน่วยงานการศึกษาอื่นใดที่จำเป็นต้องมี อ.ก.ค.ศ. ของหน่วยงานการศึกษานั้นโดยเฉพาะด้วย

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) กำกับ ดูแลการบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำหนด

(๒) เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

(๓) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาต่อผู้บริหารสถานศึกษา

(๔) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการสถานศึกษาโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุม ดูแลให้การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และวิธีการตามที่ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษากำหนด

(๒) พิจารณาความดีความชอบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(๔) จัดทำมาตรฐาน ภาระงานสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา

LIRT

(๕) ประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือคณะกรรมการสถานศึกษามอบหมาย

มาตรา ๒๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานการศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในเขตพื้นที่การศึกษาตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด เป็นผู้บังคับบัญชาและบริหารหน่วยงาน และให้นำมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวโดยอนุโลม

หมวด ๒

บททั่วไป

มาตรา ๒๙ การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องยึดถือหลักการในเรื่องระบบคุณธรรม ความเสมอภาคระหว่างบุคคล และหลักการได้รับการปฏิบัติและการคุ้มครองสิทธิอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยมีเหตุอันสมควรไม่เป็นธรรม เพราะมีเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันในเรื่องอื่นๆ จะกระทำมิได้

มาตรา ๓๐ ภายใต้อำนาจกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา สำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สุจริต สอดคล้องกับค่านิยม

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

ให้ถือว่าการกำหนดให้มีบัญชีอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบรรดา
บทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการครูด้วย
เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งไม่ถือเป็นเงินเดือน

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะรัฐมนตรีอาจวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยเงินสะสมนั้นให้อัตราไม่ต่ำกว่าดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้จะจ่ายคืนหรือให้กู้ยืม เพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ในกรณี ก.ค.ศ. ยังมิได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวที่ใช้กับข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๖ เครื่องแบบของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและระเบียบการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๗ บำเหน็จบำนาญข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓

การกำหนดตำแหน่ง

วิทยฐานะ และการให้ได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๓๘ ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มี ๓ ประเภทดังนี้
ก. ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา ได้แก่ตำแหน่ง

ดังต่อไปนี้

- (๑) ครูผู้ช่วย
- (๒) ครู
- (๓) อาจารย์
- (๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๕) รองศาสตราจารย์
- (๖) ศาสตราจารย์

ตำแหน่งใน (๑) และ (๒) จะมีในหน่วยงานการศึกษาใดก็ได้ ส่วนตำแหน่งใน
(๓) ถึง (๖) ให้มีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญา

ข. ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
- (๒) ผู้อำนวยการสถานศึกษา
- (๓) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- (๕) รองอธิการบดี
- (๖) อธิการบดี
- (๗) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด

ตำแหน่งผู้บริหารใน (๑) และ (๒) ให้มีในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษา
ตามประกาศกระทรวง ตำแหน่งผู้บริหารใน (๓) และ (๔) ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ตำแหน่งผู้บริหารใน (๕) และ (๖) ให้มีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญา

LIRT

ค. ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น มีดังต่อไปนี้

(๑)ศึกษานิเทศก์

(๒) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด หรือตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.ค.ศ.นำมาใช้กำหนดให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

การกำหนดระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาตาม ค. (๒) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดตำแหน่งการรับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ ให้ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ ได้แก่

ก. ตำแหน่งครู มีวิทยฐานะดังนี้

(๑) ครู

(๒) ครูชำนาญการ

(๓) ครูเชี่ยวชาญ

(๔) ครูเชี่ยวชาญพิเศษ

ข. ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา มีวิทยฐานะดังนี้

(๑) รองผู้อำนวยการ

(๒) รองผู้อำนวยการชำนาญการ

(๓) รองผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

(๔) ผู้อำนวยการ

(๕) ผู้อำนวยการชำนาญการ

(๖) ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

(๗) ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ

ค. ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา มีวิทยฐานะดังนี้

(๑) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๒) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ

LIRT

- (๓) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ

ง. ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ มีวิทยฐานะดังนี้

- (๑) ศึกษาานิเทศก์
- (๒) ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการ
- (๓) ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ
- (๔) ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษ

จ. ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดให้มีวิทยฐานะ

มาตรา ๔๐ ให้ตำแหน่งของคณาจารย์ดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่

- (ก) อาจารย์
- (ข) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (ค) รองศาสตราจารย์
- (ง) ศาสตราจารย์

การกำหนดระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะมีในหน่วยงานการศึกษาใด จำนวนเท่าใด และต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งอย่างไร ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ ก.ค.ศ. จัดทำมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะและมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เป็นบรรทัดฐานทุกตำแหน่งทุกวิทยฐานะ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ คุณวุฒิการศึกษา การอบรม ประสบการณ์ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณภาพการปฏิบัติงาน หรือผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่

ในการจัดทำมาตรฐานตำแหน่งทุกตำแหน่ง ให้จำแนกตำแหน่งเป็นประเภท และ
สายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภท และสายงานที่มีลักษณะงานอย่างเดียวกันหรือ
คล้ายคลึงกันให้อยู่ในตำแหน่งประเภทหรือสายงานเดียวกัน หรือโดยประมาณเป็นกลุ่มเดียวกัน
โดยแสดงชื่อตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และคุณสมบัติ
เฉพาะสำหรับตำแหน่งของผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้น

มาตรา ๔๓- ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมายตรวจสอบการกำหนดตำแหน่ง
และการใช้ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสม ในกรณีที่ลักษณะหน้าที่
และความรับผิดชอบ ปริมาณงาน คุณภาพงานของตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่งใดที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามมาตรา ๔๒ เปลี่ยนแปลงไป ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย
พิจารณาปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนั้นใหม่ให้เหมาะสม

ในการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ.
มอบหมายมีอำนาจยุบ เลิกตำแหน่ง หรือตัดโอนตำแหน่ง หรือตัดโอนข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา หรือตัดโอนตำแหน่งและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกินอยู่ในหน่วยงาน
การศึกษาใดไปไว้ในหน่วยงานการศึกษาอื่นได้ตามความจำเป็น โดย ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ.
มอบหมายอาจสืบเปลี่ยนตำแหน่ง เปลี่ยนชื่อตำแหน่ง สายงาน หรือระดับตำแหน่งเป็นอย่างอื่นได้
ตามความเหมาะสม

เมื่อ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมายมีมติหรือสั่งตามวรรคสองให้หน่วยงาน
การศึกษา ฝ่ายรับตัดโอน และหน่วยงานการศึกษาเดิมดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือคำสั่งนั้น
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

การดำเนินการตามวรรคสาม หากจะต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไปด้วย
ให้หน่วยงานการศึกษาฝ่ายรับตัดโอนและหน่วยงานการศึกษาเดิมดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกำหนด และให้ถือว่า การตัดโอนอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็น
การโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๔๗ ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจมอบให้หน่วยงานการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการที่เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์ตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในบัญชีที่หนึ่งไปขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในบัญชีอื่น และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๔๘ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานการศึกษาอาจรับสมัครสอบแข่งขันเฉพาะบุคคลที่มีคุณสมบัติพิเศษในสาขาวิชาใดก็ได้ ทั้งนี้ ผู้สมัครสอบแข่งขันต้องมีคุณสมบัติพิเศษในสาขาวิชานั้นๆ ตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๔๙ ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีขาดคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งตามมาตรา ๔๒ หรือขาดคุณสมบัติพิเศษตามมาตรา ๔๘ อยู่ก่อนก็ดี หรือมีกรณีต้องห้ามอยู่ก่อนและภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องห้ามนั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกจากการนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาไม่สามารถดำเนินการสอบแข่งขันได้ หรือการสอบแข่งขันอาจทำให้ไม่ได้บุคคลต้องตามประสงค์ของทางราชการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยวิธีอื่นได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

LIRT

มาตรา ๕๑ หน่วยงานการศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะต้องบรรจุและแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญระดับสูงเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้หน่วยงานการศึกษาดำเนินการขอความเห็นชอบจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาก่อนขออนุมัติจาก ก.ค.ศ. เมื่อ ก.ค.ศ. ได้พิจารณาอนุมัติให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และกำหนดเงินเดือนที่จะให้ได้รับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๕๒ นอกจากการบรรจุและแต่งตั้งเพื่อให้บุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ก.ค.ศ. อาจกำหนดให้ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารการศึกษาบางตำแหน่งเป็นสัญญาจ้างปฏิบัติงานรายปี หรือโดยมีกำหนดเวลาโดยไม่ตั้งเป็นข้าราชการก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลภายนอก และ ก.ค.ศ. กำหนดให้มีสถานภาพเป็นข้าราชการ ให้ผู้นั้นมีสิทธิหน้าที่และได้รับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เช่นเดียวกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างสัญญาจ้าง เว้นแต่สัญญาจ้างนั้นจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หรือกำหนดยกเว้นเป็นกรณีเฉพาะไว้

ให้นำบทบัญญัติในเรื่องคุณสมบัติทั่วไป คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง การสรรหา และการบรรจุและแต่งตั้งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งตามเงื่อนไขในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ค.ศ.

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ค.ศ. แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง และให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ ก.ค.ศ.

LIRT

ให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสภาการศึกษา
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ
คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคุรุสภา เป็นกรรมการ และเลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นกรรมการ
ที่ปรึกษาที่ดำรงตำแหน่งที่สมควรได้รับยกย่องและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาตามสมควร

คุณสมบัติ หน้าที่และวิธีสรรหาผู้ดำรงตำแหน่ง ผอ.ส.ศ. ที่กำหนด

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถานศึกษา ศักยภาพหรือมีวิทยฐานะชำนาญการ ศักยภาพหรือมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ตำแหน่งผู้บริหารที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นตามมาตรา ๓๔ ข. (๗) ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๔ ค. (๒) ในสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการ และตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ
ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ.
เขตพื้นที่การศึกษานั้น ๆ

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งครู และตำแหน่งบุคลากร
ทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๔ ค. (๒) ในสถานศึกษาให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา
เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมิได้อยู่ในสังกัด
เขตพื้นที่การศึกษา ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
และแต่งตั้ง โดยอนุมัติ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย เว้นแต่ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะ
เชี่ยวชาญพิเศษให้ดำเนินการตาม (๑) โดยอนุโลม

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งอาจารย์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่ง
รองศาสตราจารย์ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) ถึง (๖) และตำแหน่ง
รองอธิการบดี และตำแหน่งอธิการบดี ตามมาตรา ๓๔ ข. (๕) และ (๖)ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ตาม (๒) ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสภาการศึกษา
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการ
คณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคุรุสภา เป็นกรรมการ และเลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นกรรมการ

และเลขานุการ ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามจำนวนเขตพื้นที่การศึกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๕๔ การให้ข้าราชการครูมีวิทยฐานะใด และการเลื่อนเป็นวิทยฐานะใด ต้องเป็นไปตามมาตรฐานวิทยฐานะตามมาตรา ๕๒ ซึ่งผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ประสิทธิภาพ คุณภาพการปฏิบัติงาน ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ ผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๕๕ ให้มีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะสำหรับตำแหน่งที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเป็นระยะๆ เพื่อดำรงไว้ซึ่งความรู้ ความสามารถ ความชำนาญการ หรือความเชี่ยวชาญในตำแหน่ง และวิทยฐานะที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

กรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดแล้ว ให้ดำเนินการตามความเหมาะสม ดังนี้

- (๑) ให้มีการพัฒนาข้าราชการผู้นั้นให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เพื่อให้สามารถผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานได้
 - (๒) ให้ดำเนินการในมาตรการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๗๓ หรือลดเงินประจำตำแหน่ง เงินวิทยฐานะ แล้วแต่กรณี
 - (๓) ในกรณีที่ผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ในระดับที่กำหนด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๖)
- การดำเนินการตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๕๖ ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ และมีใช้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

LIRT

ตามมาตรา ๕๔ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. แก่นแต่ผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งครู ให้ผู้นั้นเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ในตำแหน่งครูผู้ช่วยเป็นเวลาสองปีก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วยที่ดีหรือตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ถ้าในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม แล้วแต่กรณี ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีความประพฤติไม่ดีหรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความเหมาะสม หรือมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดโดยไม่ควรให้รับราชการต่อไปก็ให้สั่งให้ ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่า ควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็สั่งให้ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหรือวิทยฐานะที่จะได้รับแต่งตั้งต่อไป และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม แล้วแต่กรณี ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามมาตรา ๖๖ และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสองหรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามมาตรา ๖๖ เป็นให้ออกจากราชการตามวรรคสองหรือมาตราอื่นนั้นได้

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่หรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ในตำแหน่งใด ถ้าได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นให้เริ่มทดลองปฏิบัติหน้าที่หรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้มใหม่

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือกระทำความผิดวินัยโดยมีมูลตามที่ถูกลกล่าวหาว่า ได้กระทำความผิดดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยได้ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือเมื่อมีกรณีที่บุคคลดังกล่าวจะต้องออกจากราชการตามวรรคสองหรือตามวรรคสาม หรือตามมาตราอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจตามมาตราอื่นนั้น สั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

การโอนหรือการเปลี่ยนสถานะของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นและข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกมาให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนหรือเปลี่ยนสถานะตามมาตรา ๖๖ ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ ก.ค.ศ.จัดทำมาตรฐานการเปรียบเทียบตำแหน่งระหว่างประเภทข้าราชการต่างสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคล เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และจะได้รับเงินเดือนเท่าใด ทั้งนี้ เงินเดือนที่จะได้รับ จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญในระดับเดียวกัน เว้นแต่เป็นการโอนตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๕๙ การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปดำรงตำแหน่งในหน่วยงานการศึกษาอื่นภายในเขตพื้นที่การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา ต้องได้รับอนุมัติจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ประสงค์ย้ายและผู้รับย้าย แล้วแต่กรณี เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการผู้นั้นต่อไป

การย้ายผู้บริหารของหน่วยงานการศึกษาในระหว่างส่วนราชการหรือเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีการประสานงานระหว่าง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เมื่อ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาที่จะรับย้ายพิจารณาอนุมัติแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งตามนั้น สำหรับการย้ายผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้ส่งย้าย โดยอนุมัติ ก.ค.ศ.

การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือตำแหน่งซึ่ง ก.ค.ศ. ยังมิได้กำหนดตามมาตรา ๕๒ จะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจาก ก.ค.ศ.แล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการย้ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ.กำหนด

มาตรา ๖๐ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้ ก.ค.ศ. ดำเนินการให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่หรือย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดโดยยึดหลักการให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งดังกล่าวได้ไม่เกินกว่าสี่ปี เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะให้ปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันได้คราวละหนึ่งปีแต่ต้องไม่เกินกว่าหกปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๑ การเลื่อนตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีได้กำหนดให้มีวิทยฐานะเพื่อให้ได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น ให้กระทำได้โดยการสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก คัดเลือก หรือประเมินด้วยวิธีการอื่น แล้วแต่กรณี

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ ผู้ได้รับคัดเลือก หรือผู้ผ่านการประเมินด้วยวิธีการอื่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด

การสอบแข่งขันให้เป็นไปตามมาตรา ๕๕ ส่วนการสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือก ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือสถานศึกษา เป็นผู้ดำเนินการ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือกหรือผู้ซึ่งจะได้รับการคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชี การยกเลิกบัญชีผู้สอบได้ วิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก หลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน การประเมินผลการปฏิบัติงานหรือผลงานทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๒ การแต่งตั้งบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๖๑ สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความประพฤติด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญ คุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติและประวัติการรับราชการ

มาตรา ๖๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับการแต่งตั้งให้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะ โดยไม่เข้าเกณฑ์มาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิทยฐานะที่ดี หรือไม่ผ่านกระบวนการเลื่อนตำแหน่งหรือกระบวนการเลื่อนวิทยฐานะตามกฎหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดก็ดี ผู้สั่งสั่งไม่ถูกต้องหรือไม่มีอำนาจสั่งก็ดี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งสั่งให้ผู้นั้นกลับไปดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะเดิมโดยพลัน ในกรณีเช่นนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้

ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่และรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับไปแล้วหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะนั้น เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะอนุมัติให้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะในกรณีนั้นเป็นพิเศษเฉพาะราย

ผู้ที่ถูกสั่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะเดิมตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินเดือนที่พึงจะได้รับตามสถานะเดิม ถ้าหากว่าผู้นั้นไม่ได้เลื่อนตำแหน่งหรือเลื่อนวิทยฐานะ รวมทั้งให้มีสิทธิได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีสำหรับตำแหน่งหรือวิทยฐานะเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีและไม่เคยมีสถานภาพอย่างใดที่ได้รับเลื่อนตำแหน่ง หรือเลื่อนตามวิทยฐานะนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการแทนได้

มาตรา ๖๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดออกจากราชการไปแล้วและมีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และให้มีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใดและให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเป็นเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยมีตำแหน่งวิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๖๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยมิได้กระทำการใด ๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือได้ชื่อว่า

เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และไม่ได้ถูกสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่น หากประสงค์จะกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาเดิมให้ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และวันรับราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๖๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ที่ไม่ใช่พนักงานวิสามัญหรือข้าราชการหรือพนักงานซึ่งออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และไม่ใช่ว่าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการต้องการรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ที่ต้องการจะรับเข้ารับราชการเสนอเรื่องไปให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ให้ ก.ค.ศ. หรือผู้ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยมีตำแหน่งใด วิทยฐานะใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.ค.ศ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเวลาราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

LIRT

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวง
ศึกษาธิการ ถ้าตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดำรงได้ว่างลง หรือผู้ดำรง
ตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งให้
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปรักษาการในตำแหน่งได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจและหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการ
นั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย
หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจและ
หน้าที่อย่างใดก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่าง
รักษาการในตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ก.ค.ศ.
อาจเสนอแนะต่อหัวหน้าส่วนราชการ ให้สั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปปฏิบัติราชการในหน่วยงานการศึกษาได้
เป็นการชั่วคราวได้

สำหรับการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปปฏิบัติราชการ
ในหน่วยงานการศึกษาได้เป็นการชั่วคราวในเขตพื้นที่การศึกษา ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยขออนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำส่วน
ราชการ หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณีเป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่ง
หน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย
และการให้ออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพ้นจากตำแหน่ง
หน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิม โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนที่
ก.ค.ศ. กำหนดได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

LIRT

การให้พ้นจากตำแหน่ง การได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

หมวด ๕

การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๗๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และปฏิบัติราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งให้ถือว่าผู้นั้นมีความชอบสมควรได้รับบำเหน็จความชอบ ซึ่งอาจเป็นบันทึกคำชมเชย รางวัล เครื่องเชิดชูเกียรติ หรือการเลื่อนชั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด

มาตรา ๗๓ การเลื่อนชั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณา โดยการพิจารณาให้ยึดหลักคุณธรรม มีความเที่ยงธรรม เปิดเผย โปร่งใส และพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานเป็นหลัก และความประพฤติในการรักษาวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจมาตรา ๗๔

การเลื่อนชั้นเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นหลักตามแนวทางการจัดกา
ศึกษาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนชั้นเงินเดือนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมเหตุผลที่ไม่เลื่อนชั้นเงินเดือน

การเลื่อนชั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเมื่อได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนดตามวรรคสามแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้สั่งเลื่อนชั้นเงินเดือน

LIRT

มาตรา ๗๔ ให้ ก.ค.ศ. กำหนดชั้นเงินเดือนประสิทธิภาพของตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ เพื่อให้ปฏิบัติงานบังเกิดผลดีและมีความก้าวหน้า และได้มาตรฐานงานของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๗๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ ให้กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาดำเนินการยกย่องเชิดชูเกียรติตามควรแก่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ก.ค.ศ. อาจกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ที่มีผลงานหรือผลการปฏิบัติงานดีเด่นหรือผู้ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้ได้รับเงินวิทยพัฒน์ได้ ตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๗๖ ให้น่วยงานการศึกษามีหน้าที่จัดสวัสดิการให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามความเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๗๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถึงแก่ความตายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้จัดสวัสดิการแก่ครอบครัวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีอาจพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๗๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ ก่อนมีการมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติงาน ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งภาระงาน มาตรฐานคุณภาพงาน มาตรฐานวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพ เกณฑ์การประเมินผลงาน ระเบียบแบบแผน หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติราชการ บทบาทหน้าที่ของข้าราชการในฐานะเป็นพลเมืองที่ดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

LIRT

มาตรา ๗๙ ให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และมีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๘๐ ให้มีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งและบางวิทยฐานะ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพที่เหมาะสม ในอันที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความก้าวหน้าแก่ราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๘๑ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา โดยการให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยและพัฒนาตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเป็นความต้องการของหน่วยงานเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือวิชาชีพ หรือคุณวุฒิขาดแคลน ผู้บังคับบัญชาอาจส่งหรืออนุญาตให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย โดยอนุมัติ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ถือเป็นกาปฏิบัติหน้าที่ราชการ และมีสิทธิได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ในระหว่างลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจมาตรา ๗๓ วรรคสาม

หมวด ๖

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาวินัยที่บัญญัติเป็นข้อห้าม และข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา ๘๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องสนับสนุนการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และมีหน้าที่วางรากฐานให้เกิดระบอบการปกครองเช่นนั้น

LIRT

มาตรา ๘๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้ามั่นใจว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อเสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

LIRT

มาตรา ๘๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการและนักเรียน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมิได้ การละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียน และในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อกับราชการ

การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงผู้เรียน หรือประชาชนผู้มาติดต่อกับราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๙ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กลั่นแกล้ง ไม่ใส่ร้าย ไม่ให้ข้อมูลเท็จแก่ผู้ใด กล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๐ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยมีความมุ่งหมายจะให้เป็นการฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้ หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยมิชอบหรือเสื่อมเสียความเที่ยงธรรม เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

LIRT

มาตรา ๙๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้าง วาน ใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น การฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ร่วมดำเนินการคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือรับจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา ๙๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือสละในการปฏิบัติหน้าที่การอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยต้องไม่อาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งจะต้องไม่ให้การส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะเดียวกัน การดำเนินการที่ฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสพยาเสพติดหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด เล่นการพนันเป็นอาชญา หรือกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๕ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดยการเอาใจใส่สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัย ในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ และตามหมวด ๗ หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือเพื่อมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

มาตรา ๙๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าเป็นผู้ลาออกจากราชการ

มาตรา ๙๗ การลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้เป็นไปตามระเบียบของ ก.ค.ศ. ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดและมีให้เป็นไปโดยพยานาต โดยอคติหรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีควมผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด และมีเหตุผลอย่างใดในการกำหนดสถานโทษเช่นนั้น

หมวด ๗

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๘ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยมิชักช้า และในการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

LIRT

การสอบสวนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และต้องมีกรณีอื่นมีมูลว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำผิดวินัยร่วมกัน และในจำนวนผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งของผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีลำดับชั้นสูงกว่าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งของผู้ถูกกล่าวหารายอื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาในลำดับชั้นสูงกว่าดังกล่าว เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด

ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่างหน่วยงานการศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษา กระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละรายมีการประสานการดำเนินการร่วมกันในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีที่มีปัญหาหรือความเห็นขัดแย้งในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสาม ถ้าในระหว่างผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้นเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ถ้าในระหว่างผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งต่างเขตพื้นที่การศึกษา ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด หรือต่างส่วนราชการ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด รวมทั้งในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือจะทำให้การสอบสวนนั้นเสร็จไปโดยรวดเร็วและยุติธรรม ก็ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นสอบสวนแทนได้

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลและรัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ในกรณีที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๙๙ เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๘ แล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง ถ้าฟังได้ว่ากระทำผิดวินัยให้ดำเนินการตาม มาตรา ๙๘ ๑๐๐ และในกรณีที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนผ่อนโทษห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

LIRT

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การส่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจส่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สำหรับตำแหน่งอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์วิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้เสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา

(๒) สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษานอกจาก (๑) ให้เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสี่ ถ้าเป็นกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่างหน่วยงานการศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษากระทำผิดวินัยร่วมกัน และถ้าผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละรายที่สังกัด แล้วแต่กรณี มีความเห็นขัดแย้งกัน ถ้าเป็นความเห็นขัดแย้งระหว่างผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน ให้นำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณี พิจารณา ถ้าเป็นความเห็นขัดแย้งระหว่างผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือ อ.ก.ค.ศ. ต่างเขตพื้นที่การศึกษา ให้นำเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา และเมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือ ก.ค.ศ. มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งหรือปฏิบัติไปตามมตินั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ระดับเหนือขึ้นไป มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง หรือมาตรานี้ได้

LIRT

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนจะนำสำนวนการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจกับผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามหมวดนี้แล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

มาตรา ๑๐๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๑๐๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใด ที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๕ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้สั่งงดโทษ

LIRT

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้ายกยหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม หรือตำแหน่งเดียวกับที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและวิทยฐานะนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๐ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ยกยหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๑๕ แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๕ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๑๐๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการสอบสวน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด หรือสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการไปแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

LIRT

(๑) การรายงานการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลงมา เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้รายงานไปยังหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณี และเมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับรายงานแล้วเห็นว่าการยุติเรื่อง การงดโทษ หรือการสั่งลงโทษเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งงดโทษ ลดสถานโทษ เพิ่มสถานโทษ เปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อความในคำสั่งเดิม หรือดำเนินการอย่างใด เพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและความยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี รวมทั้งเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ หรือเห็นว่าเป็นกรณีที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ก็ให้แจ้งหรือรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป เมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้พิจารณาตามอำนาจหน้าที่แล้วให้เสนอหรือรายงาน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

เมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้พิจารณาตามอำนาจหน้าที่แล้วให้เสนอหรือรายงาน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา

(๒) การรายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้บังคับบัญชาตั้งแต่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลงมา และมีใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้รายงานไปยังหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่กรณี และเมื่อหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงาน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และ ก.ค.ศ. พิจารณาตามลำดับ

สำหรับการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป และมีใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้รายงาน ก.ค.ศ. พิจารณา

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. พิจารณาและมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น การรายงานตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. วางไว้

LIRT

มาตรา ๑๐๖. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา ๕๔ ผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดวินัยก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ที่ดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้น พิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด ๘

การออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตาม

มาตรา ๑๐๘

- (๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๖ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคห้า

มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๑๕

- (๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
- (๖) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๐๙

วันออกจากราชการตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.ศ.วางไว้

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

LIRT

มาตรา ๑๐๘ นอกจากกรณีตามวรรคสี่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกได้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออก ก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้ว ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่ง และไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ เพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งขึ้นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.ศ. วางไว้

มาตรา ๑๐๙ ภายใต้บังคับตามมาตรา ๑๑๙ เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และไม่มีกรณีเป็นผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตราอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานการศึกษาของผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพปฏิบัติงานอยู่ได้รับหนังสือแจ้งการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพมีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งอื่นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และผู้บังคับบัญชา หน่วยงานการศึกษานั้นพิจารณาเห็นว่า ผู้นั้นมีความเหมาะสมที่จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว และไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๒ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้บริหาร หน่วยงานการศึกษานั้น ส่งเรื่องให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้นำมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่หน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่งไม่มีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งที่สามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนกันได้ และผู้บังคับบัญชาหน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่งพิจารณาเห็นว่า ผู้ นั้นมีความเหมาะสมที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในหน่วยงานการศึกษาอื่น ถ้าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่วนราชการหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับเรื่องจากหน่วยงานการศึกษาตามวรรคหนึ่ง มีหน่วยงานการศึกษาอื่นที่มีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งที่สามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนกันได้ และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาเห็นว่า ผู้ นั้นมีความเหมาะสมที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้นำมาตรา ๕๙ ใช้บังคับโดยอนุโลม

ภายในกำหนดเวลาสามสิบวันตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าหน่วยงานการศึกษาใดไม่มีตำแหน่งว่างหรือตำแหน่งที่สามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนกันได้ หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาไม่พิจารณาอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้ นั้นออกจากราชการโดยพลัน ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยวันออกจากราชการตามที่ ก.ค.ศ. วางไว้

มาตรา ๑๑๐ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. ด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากทำได้ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่น แต่ตามพระราชบัญญัตินี้และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้ นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้ นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

(๑) (๔) (๕) (๗) (๘) หรือ (๙) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้ นั้นออกจากราชการ

LIRT

(๔) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ เห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และนำมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีมติว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

(๖) เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๑๑๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้อีกโอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๙๔ วรรคสอง วรรคห้า และวรรคเจ็ด มาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ และมาตรา ๑๐๑ ใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๙๔ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๗๔ ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งได้

LIRT

มาตรา ๑๑๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกตั้ง
กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง และกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๘
วรรคสอง วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ (๑) แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควร
สงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่ง
ให้ลงโทษวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ส่งเรื่อง
ให้ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ออกจากราชการ ทั้งนี้
ให้นำมาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ ใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา
มีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
และแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมาย
ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๑๓ เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดต้องรับโทษจำคุก
โดยคำสั่งของศาลหรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจ
สั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน
ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา ๑๑๔ เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไปรับราชการทหาร
ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้น
ออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่
จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ
และแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นให้
ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือวรรคห้า ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือขึ้นไปของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งดังกล่าว มีอำนาจดำเนินการตามหมวดนี้หรือตามมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณีได้

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๔ (๑) (๒) แล้ว เห็นสมควรให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ ก็ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวหรือมาตรา ๙๘ วรรคสอง กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้แล้ว ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณีพิจารณา

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการให้นำ มาตรา ๑๐๓ ใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการ หรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๐ (๔) หรือมาตรา ๑๑๑ ให้รายงานไปยัง ก.ค.ศ. ตามระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้ออกจากราชการที่ ก.ค.ศ. วางไว้

มาตรา ๑๑๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ค.ศ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแล ให้หน่วยงานการศึกษาปฏิบัติการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๖ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือวรรคห้า โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้น ได้ตามความจำเป็นและให้นำ มาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญแต่งตั้งคณะกรรมการให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา หรือต่างเขตพื้นที่การศึกษาทำการสอบสวนแทนในเรื่องเกี่ยวกับกรณี

ตามมาตรา ๑๑๐ (๔) และมาตรา ๑๑๑ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนตามมาตรา ๙๔ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งโอนมาจากหน่วยงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๕๔ ผู้ใดมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๔๙ ได้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้หรือมาตรา ๔๙ แล้วแต่กรณีโดยอนุโลมและในกรณีที่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๙ ภายใต้บังคับหมวด ๗ และหมวด ๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาอาจถูกสั่งพักราชการและถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีอื่น ตามที่กำหนดใน กฎ ก.ค.ศ. ได้

มาตรา ๑๒๐ การออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ เว้นแต่การออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๗ (๑)

หมวด ๘

การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. อื่นที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๑๒๒ ตั้งแต่วันที่โอนมา เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี ได้วินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๒ แล้ว
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือกรณีที่มีได้บัญญัติ
ให้มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตามหมวดนี้ ผู้นั้นย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน
กำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
เมื่อศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา
ดำเนินการแก้ไขคำสั่งไปตามนั้น

มาตรา ๑๒๖ หักสิทธิและวิธีพิจารณาในวิธีที่ผู้ยื่นฟ้องตั้งทวงสุทธทรัพย์และทวงพิสดาร
สุทธทรัพย์ตามมาตรา ๑๒๑ ทวงสุทธทรัพย์ตามมาตรา ๑๒๓ และทวงหนี้ค่าจ้างสหภาพ
ตามมาตรา ๑๒๕ ให้ยื่นฟ้องต่อที่ศาลแพ่งฎีกา พ.ศ.ศ. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือ
ข้าราชการตามมาตรา ๕๘ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุและผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบของข้าราชการที่โอนมา แต่ยังไม่
ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวดนี้ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิ
อุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือระเบียบของข้าราชการที่โอนมา
ไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การพิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๒
เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มี ก.ค.ศ. ให้ ก.ค.
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ทำหน้าที่เป็น ก.ค.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้
ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้ง ก.ค.ศ. ชั่วคราว และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราว
ตามมาตรา ๑๒๙ แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ ก.ค. ซึ่งทำหน้าที่เป็น ก.ค.ศ. ตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่เป็น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่
การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. อื่นที่จำเป็นในการบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ในการทำ
หน้าที่ดังกล่าวอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อทำหน้าที่แทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการใน ก.ค.ว่างลง ให้ ก.ค. ตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่ เว้นแต่จะมีจำนวนกรรมการเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรเป็นกรรมการใน ก.ค. เพิ่มขึ้นจนครบจำนวน ก.ค. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒๘ ให้ ก.ค. ซึ่งทำหน้าที่ ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๑๒๗ ดำเนินการสรรหาบุคคลที่เหมาะสม เพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็น ก.ค.ศ. ชั่วคราว และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราวทุกพื้นที่ ทั้งนี้ การสรรหารายชื่อบุคคลเพื่อแต่งตั้งดังกล่าวให้คำนึงถึงองค์ประกอบของ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งเป็นอย่างอื่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว

ให้ ก.ค.ศ. ชั่วคราวมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ ก.ค.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่จัดทำกฎ ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๑ รวมทั้งดำเนินการอื่นเพื่อให้มีการดำเนินการให้มี ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราวมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.ค.ศ. ชั่วคราวมอบหมาย

ให้ ก.ค.ศ. ชั่วคราว และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชั่วคราว ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมี ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒๙ หน่วยงานการศึกษาใดที่ได้มีการกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้ถือว่าเป็นหน่วยงานการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรือตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ.

มาตรา ๑๓๐ ข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และดำรงตำแหน่งหรือมีตำแหน่งวิทยฐานะตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

LIRT

ในระหว่างที่ ก.ค.ศ. ยังมิได้กำหนดตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะตามวรรคหนึ่ง ให้ข้าราชการครู ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่เดิมมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ตลอดจนมีสิทธิอื่น ๆ ตามที่เคยมีสิทธิอยู่ตามกฎหมายเดิมหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องไปพลางก่อน

ในกรณี ก.ค.ศ. กำหนดตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะตามวรรคสองแล้ว แต่ยังมีได้กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ หรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้สอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครู ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ใช้บังคับอยู่ไปพลางก่อน ทั้งนี้ การกำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดำรงใด ได้รับเงินเดือนระดับใดหรือเงินประจำตำแหน่งระดับใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ในกรณีนี้ถ้าตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นตำแหน่งที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูตามกฎหมายดังกล่าว สำหรับการเทียบตำแหน่งวิทยฐานะใด ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สังกัดส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญต่อไป แต่ถ้าต่อมาได้มีการกำหนดให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นหน่วยงานการศึกษาหรือเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษา ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีตำแหน่งตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

มาตรา ๑๓๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีการตรากฎหมายกำหนดให้ข้าราชการครู ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นำความในมาตรา ๑๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ ก.ค.ศ. แต่งตั้ง อ.ก.ค.ศ. วิสามัญ เพื่อทำหน้าที่บริหารงานบุคคล ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งปฏิบัติงานในสถานศึกษาแต่ละแห่งตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

Legislative Institutional Repository of Thailand

และ (๓) ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

และ (๓) ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

และ (๓) ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

และ (๓) ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่ ก.ค. แต่งตั้ง อ.ก.ค. วิสามัญ และ อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจ
ขึ้นปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ แทน ก.ค. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้ อ.ก.ค.
วิสามัญ หรือ อ.ก.ค. วิสามัญเฉพาะกิจนั้น ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ ก.ค. มอบหมายต่อไป จนกว่ากรณีจะ
แล้วเสร็จ เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

.....

.....

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

11	10,600	13,040	26,480	32,680	40,110
10.5	10,340	12,720	25,970	32,050	39,330
10	10,080	12,400	25,460	31,420	38,550
9.5	9,820	12,080	24,970	30,810	37,820
9	9,560	11,760	24,480	30,210	37,080
8.5	9,300	11,440	24,000	29,600	36,340
8	9,040	11,120	23,520	29,000	35,600
7.5	8,820	10,800	23,040	28,390	34,860
7	8,610	10,600	22,560	27,790	34,120
6.5	8,410	10,340	22,080	27,180	33,380
6	8,190	10,080	21,600	26,580	32,640
5.5	7,980	9,820	21,120	25,980	31,900
5	7,780	9,560	20,640	25,370	31,160
4.5	7,580	9,300	20,160	24,770	30,420
4	7,380	9,040	19,680	24,170	29,680
3.5	7,210	8,820	19,200	23,570	28,960
3	7,040	8,610	18,720	22,980	28,230
2.5	6,870	8,410	18,240	22,930	27,510
2	6,700	8,190	17,760	21,800	26,790
1.5	6,530	7,980	17,280	21,220	26,080
1	6,360	7,780	16,800	20,640	25,370
		7,580	16,410	20,180	
		7,380	16,060	19,680	
		7,210	15,630	19,200	
		7,040	15,240	18,720	
		6,870	14,850	17,760	
		6,700	14,460	17,280	
		6,530	14,070	16,800	
		6,360	13,680		
			13,040		
			12,720		
			12,400		
			12,080		
			11,780		
			11,440		
			11,120		
			10,860		
			10,600		
			10,340		
			10,080		

ครูผู้ช่วย อันดับ ศศ.1 อันดับ ศศ.2 อันดับ ศศ.3 อันดับ ศศ.4

		บาท			
31		29,810			
30.5		29,340			
30		28,870			
29.5		28,400			
29		27,930			
28.5		27,460			
28		26,990			
27.5		26,520			
27		26,050			
26.5		25,580			
26		25,110			
25.5		24,640			
25		24,170			
24.5		23,710	บาท		
24		23,260	42,170		
23.5		22,830	41,480		
23		22,390	40,790		
22.5		21,970	40,100		
22		21,550	39,410		
21.5		21,130	38,720		
21		20,720	38,030		
20.5		20,320	37,340	บาท	
20		19,920	36,650	44,930	
19.5		19,530	36,070	44,240	บาท
19		19,140	35,490	43,550	53,130
18.5		18,750	34,910	42,860	52,310
18		18,360	34,330	42,170	51,490
17.5		17,970	33,750	41,480	50,670
17		17,590	33,170	40,790	49,850
16.5	บาท	17,190	32,590	40,100	49,030
16	13,680	16,800	32,010	39,110	48,210
15.5	13,360	16,410	31,430	38,720	47,390
15	13,040	16,060	30,850	38,030	46,570
14.5	12,720	15,630	30,270	37,340	45,750
14	12,400	15,240	29,690	36,680	44,940
13.5	12,080	14,850	29,130	35,960	44,110
13	11,760	14,460	28,580	35,270	43,290
12.5	11,440	14,070	28,040	34,610	42,470
12	11,120	13,680	27,510	33,950	41,660
11.5	10,860	13,360	27,000	33,310	40,860

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับตำแหน่งครูและศึกษานิเทศก์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา(บาท/เดือน)
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ และศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญพิเศษ	13,000
ครูเชี่ยวชาญ และศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	9,900
ครูชำนาญการ และศึกษานิเทศก์ชำนาญการ	5,600
ครู และศึกษานิเทศก์	1,200

บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะสำหรับผู้บริหารที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

วิทยฐานะ	อัตรา(บาท/เดือน)
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ	13,000
ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ	
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ	10,000
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ	9,900
ผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการ	
ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ	5,600
รองผู้อำนวยการสถานศึกษาเชี่ยวชาญ	
รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	3,500
รองผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการ	
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	2,500

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน วุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาออกเป็นกรณีพิเศษแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นะครับ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ เชิญท่านสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล ครับ มีอะไรครับ

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่ทางวุฒิสภาเราจะได้พิจารณาเรื่องด่วน ท่านประธานฯ ครับ ผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๘ (๑) นะครับ ขอเสนอญัตติขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องด่วน โดยขอให้นำญัตติเรื่อง ปัญหาการดำรงตำแหน่งของท่าน พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ที่ท่านนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ เสนอมาให้ที่ประชุมพิจารณา ขอให้ที่ประชุมรับรองด้วยครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่านปราโมทย์ ครับ

นายปราโมทย์ ไพชนม์ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปราโมทย์ ไพชนม์ เนื่องจากได้เป็นที่ตกลงในที่ประชุมแห่งนี้ในการปรึกษาหารือต่าง ๆ นั้นควรจะขยายหรือเลื่อนไปในระเบียบวาระอื่น ๆ หลังจากเสร็จสิ้นการพิจารณากฎหมาย โดยเฉพาะวันนี้มีร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญด่วนอย่างยิ่งคือ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องพิจารณาให้เสร็จโดยเฉพาะวันนี้ กระผมจึงขอให้เลื่อนระเบียบวาระการปรึกษาหารือไปในระเบียบวาระที่ ๗ คือเรื่องอื่น ๆ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ผมขอท่านสุรชัย เลื่อนไปวาระอื่นในวาระที่ ๗ เพราะว่าญัตติ ข้อ ๓๘ ที่ท่านเสนอนั้นเป็นญัตติที่ทางคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่กลั่นกรองของท่านนิพนธ์นั้น ผมเรียนสั้น ๆ ท่านสุรชัยผมขอเรียนก่อนนะครับ เพื่อทำความเข้าใจ ไม่ใช่ว่า เพราะว่าท่านต้องการเอาญัตติของท่านนิพนธ์ขึ้นมาเป็นเรื่องด่วนใช่ไหมครับ สำหรับเรื่องญัตติของท่านนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ ที่เป็นผู้เสนอนั้น ทางท่านณรงค์ นุ่นทอง ซึ่งเป็นประธานกลั่นกรอง

ขอให้วินิจฉัยในเรื่องปัญหา ที่นี้ประเด็นก็มีอยู่อย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ คือมีนิติ
 อีก ๑ นิติขึ้นมาของท่านเกษม มาลัยศรี กับคณะ ซึ่งเป็นนิติทำนองเดียวกัน แล้วก็
 คัดค้านการเป็นนิติของท่านเสนอมานแล้วที่ท่านสุรชัยกำลังพูด -----

- ๕/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อ ๒ ญัตติสวนทางกัน แล้วผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่เราควรจะทำความตกลงกัน ประการแรก ที่ผมยังไม่ได้นำเข้ามานี้ไม่ได้ทอดทิ้ง หรือไม่ได้ใส่ใจ ขณะนี้กำลังอยู่ในกรรมวิธี คือให้ฝ่ายเลขานุการนำไปหารือกับท่านนิพนธ์ว่า ๒ ญัตตินี้ควรจะมีข้อยุติอย่างไร เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมอยากจะทราบว่ามี ๒ ญัตติ ที่เสนอขึ้นมา เดียวผมจะชี้แจงท่านสุรชัยต่อ นะครับ เพราะฉะนั้นในสถานการณ์ขณะนี้เมื่อมี ๒ สถานการณ์ ในเวลาเดียวกัน ผมก็พิจารณาว่าในฐานะที่ผมเป็นผู้บรรจุ ซึ่งตามข้อบังคับและตามรัฐธรรมนูญ ในหลักการผมไม่ทิ้งทั้ง ๒ ญัตติ ผมไม่ขัด แต่ในขณะนี้ผมได้ส่งเรื่องนี้ไปให้ทางคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาแล้ว แล้วเมื่อวานผมก็ได้เรียนกับท่านอาจารย์วัลลภ เพราะผมติดต่อกับท่านณรงค์ซึ่งเป็นประธานไม่ได้ ผมก็เลยเรียนอาจารย์วัลลภว่าผมจะขอเรื่องส่งไปทางท่านนิพนธ์ก่อน แล้วเราก็จะมาปรึกษาหารือร่วมกัน อันนี้ผมก็อยากจะเรียนให้ทราบว่าเรื่องนี้ผมไม่ได้ทิ้งนะครับ

เชิญท่านสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล ครับ

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผม สุรชัย ดนัยตั้งตระกูล จากจังหวัดร้อยเอ็ด ด้วยความเคารพต่อท่านประธานฯ นะครับ แล้วก็ด้วยผมเห็นพ้องกับอำนาจของท่านประธานฯ ที่ท่านได้กรุณาอธิบายต่อที่ประชุมแห่งนี้ ในขณะเดียวกันด้วยความสำนึกและรักในวุฒิสภาของเรา ผมเองผมต้องขออนุญาตกราบเรียนต่อสมาชิกฯ ผ่านท่านประธานฯ ไปว่า เจตนาที่ผมลุกขึ้นวันนี้ ผมไม่ต้องการที่จะทำให้เกิดความวุ่นวาย แต่ผมขออนุญาตกราบเรียนเหตุผลประกอบที่ผมขอเสนอญัตติขึ้นมา ซึ่งจะต้องกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่า สิ่งที่ผมเสนอผมไม่ได้หารือ ผมเสนอเป็นญัตติตามข้อบังคับที่เราใช้ในการประชุมแห่งนี้ ตามข้อบังคับข้อ ๓๘ (๑) สามารถที่จะยื่นญัตติขอให้ปรึกษาเป็นเรื่องด่วนได้ เมื่อที่ประชุมรับรองเกินกว่า ๕ คนขึ้นไปแล้ว และมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ท่านประธานฯ คงจะต้องให้ที่ประชุมแห่งนี้โหวตกัน ลงคะแนนเสียงกันว่าญัตติของผมจะมีการพิจารณาหรือไม่ แต่ก่อนที่ทางด้านพวกเราจะทำตามขั้นตอน ตามข้อบังคับ ผมขออนุญาตกราบเรียนถึงญัตติของท่านนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ที่ผมเป็นผู้เซ็นรับรองเป็นคนแรกว่า ญัตติดังกล่าวไม่ใช่ญัตติการขับไล่ประธานฯ พวกเราหลายท่านที่ให้สัมภาษณ์ไปทั้งหมดว่า เป็นญัตติในการ

จับได้ประธานฯ ผมขอกราบเรียนครับว่า ท่านประธานฯ เอง ผมเคารพท่าน เรื่องการที่จะไปจับไถ่ถอนสภาหรืออะไรทั้งหมดนี้ไม่ใช่ผม แล้วการที่ผมเซ็นญัตติอย่างนั้นไป ผมก็พิจารณาเห็นแล้วว่ามันเป็นหนทางของสมาชิกรัฐสภาเราที่จะได้มานั่งคุยกันอย่างฉันท์พี่น้อง ได้คุยกันอย่างตามข้อบังคับถูกต้องตามกฎหมาย ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมก่อนที่ท่านประธานฯ จะวินิจฉัยต่อครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอบคุณท่านสุรชัยนะครับ

ประการแรก ผมอยาก让您พิจารณา นะครับว่า เรากำลังพิจารณากฎหมายอยู่นะครับ เราพิจารณากฎหมายอยู่เป็นญัตติที่ถูกต้องและเป็นหลักใหญ่ของระบบรัฐสภาเลย เรื่องเกี่ยวกับญัตตินี้มีอยู่ ๓ ประการที่เกี่ยวข้องเนื่อง

๑. ญัตตินั้นต้องเป็นไปเพื่อการพิจารณากฎหมายเป็นอันดับแรก
 ๒. ญัตตินั้นต้องเป็นไปเพื่อการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน
 ๓. ญัตตินั้นต้องเป็นไปเพื่อกิจการของวุฒิสภา หรืองานของวุฒิสภา
- ขณะนี้ถ้าผมเรียนตรง ๆ นะครับ แต่ผมก็โอนอ่อนผ่อนตาม ผมไม่ได้

ปฏิเสธ แต่จริง ๆ ยังไม่เข้าประการที่ ๑ ที่ผมเรียนหลักการเมื่อสักครู่นี้

ประการที่ ๒ ถ้าท่านจะเอาญัตตินี้เข้ามา กฎหมายฉบับนี้ตกทันทีนะครับ ขอให้ท่านไปดูข้อบังคับ ข้อ ๓๕ ครับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดกเลขนะครับ เพราะว่าเป็นญัตติซ้อนซึ่งเป็นข้อห้าม ขอเชิญท่านอุดร ดันติสุนทร ครับ

นายอุดร ตันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ ประการด้วยกัน ประการแรกก็คือ คำว่า ญัตติ ญัตติ คือ เป็นเรื่องของสภา คือหมายความว่าสภาของเราเป็นสภานิติบัญญัติ เพราะฉะนั้นญัตติทั้งหลายต้องเกี่ยวเนื่องกับสภา ที่นี้ผู้เสนอญัตติ ด้วยความเคารพนะครับ เป็นเรื่องของนอกสภา ซึ่งถ้าทำความเข้าใจก็คือว่า เมื่อประธานสภาเข้ามาดำรงตำแหน่ง เรามีการประชุมนอกรอบ เพราะว่าเท่าที่ผมอยู่ในสภาไม่มีอย่างนี้ คราวนี้ทำไมเราถึงมีตรงนี้ ก็เพราะว่า ส.ว. ทั้งหลายเราไม่รู้จักกันก็ให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ การแสดงวิสัยทัศน์เป็นการประชุมนอกรอบไม่เกี่ยวกับเรื่องของสภา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราวินิจฉัยประเด็นนี้ เราจะทราบเลยว่า คำว่า ญัตตินั้นต้องเกี่ยวเนื่องกับกิจการของสภา แต่ไม่ใช่เกี่ยวเนื่องกับส่วนตัว ความจริงการประชุมนอกรอบนั้นคือเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของตำแหน่งของท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนเป็นข้อสังเกต ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกาญจน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุกาญจน์ สมาชิกวุฒิสภา ความจริงมีเรื่องที่จะต้องทำความเข้าใจกัน ๒ เรื่องไปพร้อม ๆ กันเพื่อเราจะได้อรรถาธิบายได้

เรื่องที่ ๑ ก็คือว่า เราต้องยอมรับความจริงว่า ขณะนี้กฎหมายร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นั้น จ่อเราอยู่ ณ วันนี้ขณะนี้เวลา ๑๐ โมง ๑๐ นาทีแล้ว กฎหมายฉบับนี้มี ๑๔๐ มาตรา ถ้าไม่เสร็จตกไปทันที เพราะว่าวันที่ ๕ เป็นวันหยุดราชการ นี่เป็นประเด็นหนึ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่ไปด้วย

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากญัตติของท่านนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ นั้นได้ผ่านการพิจารณาของอนุกรรมการพิจารณาญัตติ ซึ่งท่านณรงค์ นุ่นทอง เป็นประธาน แล้วผมก็ทำหน้าที่เป็นอนุฯ อยู่ แล้วญัตตินั้นได้ผ่านการพิจารณาของอนุฯ อย่างถูกต้องสมบูรณ์ แล้วส่งไปยังท่านประธานฯ ท่านประธานฯ เป็นคนแจ้งต่อที่ประชุมเมื่อสักครู่ว่า ก็ได้ยื่นเรื่องนี้ไปยังกิจการวุฒิสภา เพื่อพิจารณาไปพร้อมกับญัตติที่เราได้พิจารณากันเมื่อวานก็คือ ญัตติของท่านเกษม มาลัยศรี เราเองก็นึกใจว่ามักมีญัตติซึ่งไล่หลังกันเป็นระยะ ๆ เป็นญัตติซึ่งค้านญัตติหนึ่ง ญัตติหนึ่งมาอีกก็ค้านญัตตินั้น

ซึ่งธรรมเนียมปฏิบัติเรามากไม่ค่อยพบจริง ๆ เราก็ไม่ค่อยสบายใจ ด้วยความไม่สบายใจเราก็ทำบันทึก เมื่อสักครู່ท่านณรงค์คงอธิบายได้ว่าไปถึงท่านประธานฯ จะทำให้ ๒ ญัตตินี้กลมกลืนกันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นทางออกของเรื่องนี้ในทัศนะผมก็คือว่า ทั้ง ๒ เรื่องน่าจะเป็นเรื่องของกิจการวุฒิสภา ที่น่าพิจารณาพร้อมกัน พร้อมกันเลยนะครับว่าญัตติที่เสนออันแรกกับญัตติที่เสนออันที่ ๒ เป็นอย่างไร แล้วขอให้ท่านหารือเป็นการด่วน แล้วถ้าท่านประธานฯ อนุมัติเมื่อวิป (Whip) วุฒิสภา ท่านว่าอย่างไรก็เอาตามนั้น แต่ผมขอให้เราได้ใช้เวลาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ไปก่อน เราจะใช้ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคารก็ได้เป็นนอกรอบของเราไปในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ผมขอเสนออย่างนี้ครับ ขออนุญาตเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เจตนารมณ์ในการยื่นญัตติของผมนั้น ผมเชื่อมั่นร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าญัตตินั้นถูกต้อง ชอบด้วยข้อบังคับทุกประการนะครับ สิ่งที่ผมได้ยื่นไปนั้นด้วยเจตนารมณ์จริง ๆ แล้ว ผมเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่บานปลายออกไป แล้วไปสู่บุคคลภายนอก ข้าราชการนั้นมีมาเป็นระยะเวลายาวนาน ผมเห็นว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในวุฒิสภาเราน่าจะมาพูดคุยกันหรือขบลงหาข้อยุติในวุฒิสภา ผมมีเจตนารมณ์อย่างนั้นจริง ๆ แล้วตลอดเวลาผมไม่เคยให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเลย ผมจะคอยจนญัตติเข้ามา แต่ญัตติของผมนั้น ผมก็ปล่อยให้ไปไปตามช่องทางที่คณะกรรมการการวิสามัญกิจการวุฒิสภา รวมทั้งท่านที่ประธานฯ ได้มอบหมาย คือ ผ่านการกลั่นกรองของอนุกรรมการก่อนผมก็ปล่อยให้ไปตามขั้นตอนตามครรลองทุกอย่างนะครับ -----

แต่ผมเองนี่ก็ไม่ติดขัดหรือครับ เพราะว่าสมาชิกๆ ทุกคนสามารถที่จะยื่นญัตติได้ แต่ญัตติที่ขึ้นมาคัดค้านญัตติก็คงจะเป็นญัตติแรกในประวัติศาสตร์รัฐสภาไทย ซึ่งไม่เคยมีมาเลยครับ เมื่อมีสมาชิกฯ เสนอญัตติแล้วมีผู้เสนอญัตติขึ้นมาค้านว่าญัตตินั้นไม่ชอบนะครับ แต่อย่างไรก็ตามครับ ผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒๐๐ คน อะไรที่สามารถประนีประนอม อะไรที่สามารถทำความเข้าใจกันได้ในวุฒิสภาเพื่อประโยชน์เพื่อสถาบันของวุฒิสภาแล้ว ทุกอย่างต้องสามารถทำได้พูดกันได้ ผมเองนั้นเปิดใจกว้างเสมอสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างที่จะให้วุฒิสภาดำรงอยู่อย่างมีศักดิ์ศรี เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้นะครับผมอยากจะกราบเรียนประธานฯ อย่างนี้แล้วกันครับว่า ถ้าจะเอาญัตติ ๒ ญัตติ มารวมกันก็ได้ ~~หรือ~~ มาพิจารณาในครั้งเดียวกัน และเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการพิจารณาของวุฒิสภาในเรื่องของการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ ซึ่งมีเวลาน้อย ถ้าท่านประธานฯ เองใจกว้างเปิดอกอยากจะเห็น รับฟังความคิดเห็นของพวกเราทั้ง ๒๐๐ คน ท่านนัดวันพิเศษวันประชุมวุฒิสภาสำหรับพิจารณาในญัตติ ๒ ญัตตินี้ ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ ถ้าอย่างนั้นผมคิดว่าน่าจะสามารถที่จะตกลงหรือเจรจากับท่านสุรชัยเพื่อยุติปัญหานี้ไปก่อน แต่ต้องสมัยนะครับ เพราะว่าปล่อยไปเรื่อยจะมีแต่ความไม่เข้าใจกันเกิดขึ้นนะครับ แล้วต้องเรียนตรง ๆ กับท่านละครับว่า สมัยหน้าญัตติก็เสนอไม่ได้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอบคุณท่านประธานนิพนธ์ ~~นี้~~ ที่ได้แนะนำ
 นะครับ แล้วกระผมขอขอบคุณท่านประธานนิพนธ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นเจ้าของญัตติ ผม
 คิดตามเสมอ นะครับว่าท่าน ที่ว่าเป็นความคิดเห็นของท่านผมรับได้ ~~นะ~~ เพราะฉะนั้น
~~นี้~~ ผมไม่มีปัญหานะครับ เชิญท่านเจ้าของญัตติท่านสุรชัย คณบดีตั้งตระกูล ครับ เชิญครับ

นายสุรชัย คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ
 ผม สุรชัย คณบดีตั้งตระกูล จากจังหวัดร้อยเอ็ด ผมขออนุญาตเรียนในประเด็นที่ท่าน
 ประธานนิพนธ์ท่านได้อภิปรายไว้ อย่างที่กราบเรียนแต่ต้นว่า ผมไม่มีเจตนาอื่นใดทั้งสิ้น
 ผมอยากจะให้ที่ประชุมแห่งนี้ ไม่ว่าจะนอกรอบหรือในรอบให้ขึ้นมาพูดกันโดยฉันทันที
 นะครับ หากท่านประธานฯ กำหนดนะครับ หากท่านประธานฯ กำหนดวันที่จะพิจารณา
 ญัตตินี้ ไม่ว่าจะพิจารณารวมกับญัตติของท่านเกษม มาลัยศรี หรือไม่ ผมจะถอนญัตติที่ผม
 เสนอในวันนี้ครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ในหลักการผมไม่มีปัญหานะครับ ผมจะถามเจ้าของ
 ญัตติท่านเกษม มาลัยศรี อีกคนหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นขอเรียนให้ทราบครับในหลักการ
 ผมไม่มีปัญหาและขอให้กรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านประธานนิพนธ์กับคณะ
 ไปกำหนดมาเลยเมื่อไรก็ได้ครับ ผมจะบรรจุครับ เชิญท่านเกษม มาลัยศรี ครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม
 เกษม มาลัยศรี ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามที่
 ผมได้เสนอญัตติเกี่ยวกับเรื่องนี้ครับ ท่านประธานนิพนธ์ ก็ขอกล่าวถึงด้วยความนอบน้อม
 ด้วยความเคารพว่า ญัตติเรื่องนี้ครับเพื่มีในประวัติศาสตร์ ก็จริงครับ ส.ว. เราก็เพื่มี
 การเลือกตั้งครับ มีการเลือกตั้งนี้ครับ ไม่มีการแต่งตั้งก็เกิดขึ้นตามที่ว่าอำนาจกฎหมาย
 เปิดให้ผมก็ต้องยื่นครับ แต่เหตุผลประการใดละครับ ค่อย ๆ พูดกันในวันที่จะได้ถกเถียงกัน
 ครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรัชย์ครับ

นายสุรัชย์ คณิตตวงกุล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ คงจะ
 ขออนุญาตลุกขึ้นมาพูดเป็นครั้งสุดท้ายนะครับว่า ก่อนที่ผมจะได้ถอนญัตติออกไป ผมก็ขอ
 อนุญาตกราบเรียนนะครับต่อท่านสมาชิกฯ ว่า ผมไม่มีเจตนาอื่นใดรวมทั้งเรื่องในประเด็น
 ที่จะทำให้กฎหมายล่าช้า เรื่องกฎหมายที่จะพิจารณาอย่างไรทั้งหมดนี้ผมเห็นว่าเรายังมีเวลา
 ถ้าจำเป็นจริง ๆ เราอาจจะประชุมพรุ่งนี้ มะรืนนี้หรือแม้กระทั่งวันหยุดก็ได้ครับ ผม
 ขออนุญาตเรียนอย่างนั้น เมื่อท่านประธานฯ ได้กรุณามอบหมายให้ทางกิจการวุฒิสภาเป็นผู้
 เสนอบรรจุญัตติของท่านนิพนธ์ รวมของท่านเกษมแล้วนะครับ ผมขออนุญาตถอนญัตตินี้
 ครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าถอนญัตติของท่านสุรชัย เมื่อ
ท่านพลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในเรื่องศักดิ์ศรีของสภาแห่งนี้ครับ ผมว่าผมจะไม่พูด
แล้วครับ ก็อยากจะให้มีศักดิ์ศรีจริง ๆ ครับ อย่างนายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล นี่นะครับ
ใช้เอกสารอันเป็นเท็จ ฟังเสียก่อนซิครับ รายงานต่อประธานคณะกรรมการการสามัญ
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติฯ นี่นะครับ

ประธานวุฒิสภา : ขออนุญาตครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ผมจะพูด
ให้ฟังก่อนท่านประธานฯ ครับ ถ้าไม่เสนอเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วนะครับ มันก็จะทำให้การ
พิจารณากฎหมาย

(นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ครับ ผมประท้วง
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เคี้ยวครับ

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : เมื่อมีผู้ประท้วงต้องให้ผู้ประท้วง
พูดก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : ใช่ครับ เชิญท่านสุรชัยประท้วง เคี้ยวครับ
ท่านประท้วงผู้อภิปรายหรือประท้วงประธานฯ และประท้วงข้อไหนครับ

นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ประท้วงท่านผู้อภิปรายนะครับ
ที่ใช้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในที่ประชุมแห่งนี้ ผมขอให้ถอนคำพูดนะครับท่านประธานฯ ครับ
ท่านจะต้องวินิจฉัยด้วยครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : คือท่าน
ประธานฯ ครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงครับ ที่คุณสุรชัยรับต่อในที่ประชุมว่า ได้ใช้เอกสาร
อันเป็นเท็จ

(นายสุรชัย คณัยตั้งตระกูล ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสุรชัย คณัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ มีหน้าที่อย่างเดียวที่จะต้อง

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ ท่านประท้วงอีกครั้งนะครับ

นายสุรชัย คณัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ผมขออนุญาตว่าเป็นการประท้วงท่านประธานฯ ครั้งนี้เป็นการประท้วงท่านประธานฯ แล้วครับ ท่านประธานฯ เมื่อมีผู้ประท้วงแล้วนะครับ ผมประท้วงผู้อภิปราย ซึ่งใช้ถ้อยคำอันเป็นเท็จในที่ประชุม อันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ ท่านประธานฯ จะต้องวินิจฉัยว่า ผมประท้วงถูกต้องหรือไม่ และผู้อภิปรายจะต้องถอนคำพูดหรือไม่ครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุรชัยครับ ท่านประท้วงประธานฯ ในประเด็นที่ว่ายังไม่ได้วินิจฉัยชี้ไหมครับ ขอบคุณนะครับ ถ้าผมจะวินิจฉัยผมต้องฟังความผู้อภิปรายให้จบว่า ในประเด็นและสาระสำคัญที่ท่านว่าท่านสุรชัยนั้นเป็นอย่างไร ขณะนี้ผมยังฟังไม่จบและท่านก็ยังพูดไม่จบครับ เพราะฉะนั้นผมจะได้วินิจฉัยได้ว่าท่านถูกต้องหรือไม่

(นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมยกมือและยืนขึ้นเพื่อทำการประท้วงท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ประท้วง เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ วินิจฉัยเรื่องเสร็จแล้ว ยุติแล้วเมื่อสักครู่ เพราะฉะนั้นต้องเข้าสู่วาระเรื่องด่วนครับ ไม่มีสิทธิแล้วครับ ท่านวินิจฉัยแล้วเมื่อสักครู่ ผมประท้วงท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ฉะนั้นผมขออนุญาตท่านประทีนนะครับ ผมขอเข้าเรื่องวาระเรื่องด่วนนะครับ ผมขอเชิญนั่งก่อนครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : คือท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ผมยังพูดไม่จบ

นายสุรัชย์ คณิตตตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ครับ ยังจบไม่ได้ครับท่านประธานฯ ครับ ท่านจะต้องวินิจฉัยว่าผู้อภิปราย อภิปรายไปเป็นเท็จหรือไม่ และต้องถอนคำพูดหรือไม่ ท่านประธานฯ เรื่องนี้ผมยอมไม่ได้ครับ และการที่ผู้อภิปรายจะอภิปรายต่อไปนั่นคือการตลกบริโภครับประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้นะครับ ท่านวัลลภครับ ผมขอพูดคำสุดท้ายนะครับ ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่า เรื่องเท็จหรือไม่เท็จที่ท่านประทินพุดนั้นนะครับ ผมวินิจฉัยดังนี้ครับ จากการรายงานและเอกสารที่ทำการสืบสวนและสอบสวนนะครับ มีความเป็นเท็จอยู่ในเอกสาร เชิญท่านประทินนั่งครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้

ประธานวุฒิสภา : พอแล้วครับ จบแล้วครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
เรื่องนี้จบแล้วท่านประธานฯ ครับ กระผมอยากจะเรียนว่า เรื่องยุติที่เสนอนั้นเกี่ยวกับตัวท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ผมอยากจะให้ยุติเลยครับ อยากจะเรียนถามท่านประธานฯ ว่า ท่านประธานฯ จะลาออกหรือไม่ ลาออก ขอให้ท่านประธานฯ ชี้แจงที่ประชุมด้วยจะได้หมดเรื่องเลยครับท่านประธานฯ ครับ เพราะเป็นเรื่องเฉพาะตัวท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานฯ พุดแล้วจบเลยครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เอาอย่างนี้ครับ ท่านอาจารย์วัลลภ ผมกำลังจะเข้าที่อาจารย์บอก ผมเรียนนะครับ ผมถ้ามีสถานการณ์อย่างที่เป็นไปตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ มีนา เมษา ที่มีคนบางคน สมาชิกฯ บางส่วนทำการโจมตีในทางที่ผิดนะครับ ผมจะไม่ดำเนินอะไรทั้งนั้น แต่ผมถือว่าผิดข้อเท็จจริงที่เป็นจริง ผมไม่ลาออกครับ เชิญกรรมการประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานดำเนินการครับ เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ขออนุญาตท่านประธานฯ รายงานเพื่อโปรดทราบโดยสรุป

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๔ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลโดยสรุป

ดังต่อไปนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติจำนวน

๒ ท่าน

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขจำนวน ๖๑ มาตรา

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นใหม่ คือ

๑. บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพท้ายร่างพระราชบัญญัติ ๒. บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ท้ายร่างพระราชบัญญัตินี้

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีกรรมการสงวนความเห็นจำนวน

๑๒ มาตรา

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติจำนวน

๓ มาตรา คือ มาตรา ๕ มาตรา ๗ และมาตรา ๑๑

อนึ่ง คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ซึ่งข้อสังเกตดังกล่าวปรากฏอยู่ท้ายรายงานด้วยแล้ว หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ขอให้โปรดส่งข้อสังเกตดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบ และพิจารณาตามที่เห็นสมควรต่อไปด้วย

สำหรับรายละเอียดต่าง ๆ ปรากฏในรายงานของคณะกรรมการที่ได้นำเสนอให้สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านแล้ว อนึ่ง กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ เพื่อกราบนุญาตให้บุคคลภายนอก คือ นายสงขลา วิชัยทศะ ซึ่งเป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มาร่วมในที่ประชุมเพื่อชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควรด้วย จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ผ่านครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม มนตรี สันทวิชัย กรรมาธิการ ผมสงวนคำแปรญัตติในส่วนของ (๕) ในมาตรา ๗ เกี่ยวกับกรรมการ ซึ่งผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ประเด็นที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องที่มาครับ เราเห็นว่าที่มาของตัวแทนนั้นน่าจะมาจากการเลือกตั้ง ให้เป็นตัวแทนของข้าราชการครูและตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่มา ซึ่งเราคิดว่าการเลือกตั้งโดยตรงนั้นจะได้มาเป็นตัวแทนของเขาจริง ๆ และสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผ่านมา ก็เน้นในเรื่องของที่มาของตัวแทนนั้นมาจากการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นการสรรหาซึ่งต้องไปกำหนดอีกครั้งหนึ่ง ใน ก.ค.ศ. นั้นคิดว่าอาจจะทำให้เกิดความไม่สบายใจ ในเรื่องของวิธีการ และก็ในเรื่องของตัวแทนที่จะเป็นตัวแทนของเขาจริง ๆ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือผมคิดว่าในส่วนของการเลือกตั้งนั้น ถ้ากลุ่มอาชีพเดียวกัน มีปัญหาเหมือนกัน เห็นอะไรคล้าย ๆ กัน และก็มีความรู้และหน้าที่คล้าย ๆ กัน ได้มาเลือก ผมคิดว่าเป็นการเลือกที่ค่อนข้างจะได้ตัวแทนของเขาจริง ๆ จึงสงวนคำแปรญัตติไว้

เหตุผลสุดท้ายก็คือ ผมคิดว่าในอนาคตแม้แต่แนวโน้มโรงเรียนและสถานศึกษาก็อาจจะเป็นนิติบุคคลนะครับ ผมจึงคิดว่าเมื่อเป็นคั้งนั้นแล้ว ยิ่งทำให้การเลือกตั้ง

๒๓

ว.๒๐ (ส.ทั่วไป)

มิ่งขวัญ ๑๐/๒

ที่เราหวังว่าจะเกิดความวุ่นวาย จะเกิดการวิ่งเต้น หรืออะไรต่าง ๆ นั้นลดน้อยลง เพราะว่า
จะมีการดูแลและวางแผนในสถานศึกษาและตัวแทนของเขาครับ ขอบขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการอนันต์ครับ เชิญครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ท่านสมาชิกวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม อนันต์ ผลอำนวย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในประเด็นนี้ผมกับ
ท่านมนตรีได้ขอสงวนความเห็นไว้ เนื่องจากว่าวันนี้กระบวนการปฏิรูปการศึกษา
เราต้องการให้เกิดการปฏิรูปอย่างแท้จริงให้เกิดขึ้นให้ได้ ในกระบวนการของครูทั้งหมด
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่จะต้องให้ตัวแทนของครูเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ
ในวิชาชีพของเขา และก็ในงานภารกิจที่เขารับผิดชอบนั้น ผมคิดว่าถ้าเอาตัวแทนที่มาจาก
กระบวนการสรรหา ~~นี้~~ จะเกิดข้อเสียหลายประการด้วยกันอย่างที่เราเห็น ๆ กันอยู่ปัจจุบันนี้
ถ้าเกิดมีตัวกลางขึ้นมา ถ้าบุคคลที่ถูกสรรหามาโดยการใช้ตัวแทนนี้จะไปเกิดเป็นตัวกลาง
ตัวกลางนี้จะทำให้เกิดความวุ่นวายในกระบวนการเลือกตั้งตัวแทนครูที่แท้จริง

- ๑๑/๑

ประการที่ ๒ การที่มีตัวกลางขึ้นมานั้นก็จะทำให้บรรดาครูทั้งหลาย ไม่มีโอกาสได้ใช้สิทธิในการที่จะไปกำหนดภารกิจอะไรต่าง ๆ ในตัวของเขาเอง ครูหลายแสนคนในประเทศไทยเราในอดีต เราเห็นแล้วครับว่าเขาไม่เคยมีสิทธิมีเสียงในการที่จะตัดสินใจในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและชีวิตของเขาเลย ดังนั้นถ้าปล่อยให้ครูไม่ได้ตัดสินใจด้วยตัวเองอีก ผมเชื่อว่ากระบวนการเหล่านี้จะผิดไปจากระบบและวิถีทางประชาธิปไตย หลายคนอาจจะบอกว่าถ้าใช้วิธีการเลือกตั้งโดยการคัดสรรให้ครูมา จะเกิดการวิ่งเต้น เกิดการไม่เป็นอันทำงาน เกิดไม่ได้ทำการสอนใด ๆ ก็ตาม สิ่งเหล่านี้ผมกราบเรียนท่านประธานฯ นะครับว่า ต่อไปนี้ครูนั้นก็คงจะไม่มี ซี. แล้ว จะกำหนดแบ่งเป็น ๔ แห่ง ที่เราเรียกกันว่าวิทยฐานะ ถ้าครูผู้ช่วย จากครูผู้ช่วยเป็นครูปฏิบัติการ แล้วครูชำนาญการ แล้วครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ ถ้าครูที่ไม่มีผลงานมันแต่วิ่งไปหาเสียงเพื่อจะเป็นตัวแทนของตัวเองในองค์กร วิทยฐานะของครูผู้นั้นก็ไม่ได้ขยับ นอกจากไม่ได้ขยับแล้วอาจจะไปสู่ลดขั้นเงินเดือน อาจจะถูกให้กลับไปอยู่ที่เก่า หรือว่าอาจจะถูกให้ออกไปเลยถ้าไม่มีผลงาน เพราะฉะนั้นเราก็ไม่ได้ห่วงในเรื่องของที่ว่าครูมันแต่ไปหาเสียง หรือว่ามันแต่ไปทำหน้าที่แต่ของตัวเอง ไม่ได้ทำหน้าที่ในโรงเรียน สิ่งเหล่านี้ก็จะหมดไปในกฎหมายการศึกษาฉบับนี้ ดังนั้นกระบวนการที่จะได้ตัวแทนครูผู้วันนี้เราน่าจะเปิดโอกาสให้ครูทั่วประเทศ ครูที่อยู่ในบ้านเมืองเรา ได้มีโอกาสใช้สิทธิใช้เสียงเลือกตัวแทนของเขาด้วยตัวของตัวเอง และอย่างน้อยเขาก็จะได้ทำหน้าที่ของเขาอย่างเต็มภาคภูมิ เราจะได้คนที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัว ทั้งในเรื่องของการทำงานในหน้าที่ และเรื่องเป็นตัวแทนของครูทั่วประเทศด้วย ดังนั้นผมคิดว่าตัวแทนที่มาจากการสรรหานั้นคิดว่า เป็นตัวแทนที่ไม่ชอบ ก็ขอให้มันเป็นตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งของครูโดยตรง ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ก่อนครับ เชิญครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. นครราชสีมาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านนะครับ ก่อนที่ผมจะเสนอว่าผมจะขอแปรญัตติในเรื่อง

มาตรา ๗ นี้อย่างไร ผมขอเรียนถึงเหตุผลอันจำเป็นสำคัญให้ที่ประชุมนี้ได้รับทราบ ท่านประธานฯ ครับ การปฏิรูปการศึกษานี้เป้าหมายก็คือการกระจายอำนาจ การบูรณาการ การมีเอกภาพทางด้านนโยบาย ท่านประธานฯ ครับ เราออกกฎหมายไปแล้ว ๒ ฉบับ ที่สำคัญเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา คือ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชวลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตท่านอุปนิคเดีวครับ ขอภัยว่าให้พรรคหนึ่งผ่าน เสียก่อน ขอภัยครับ ท่านรอไว้อภิปรายพรรคสองครับ เมื่อสักครู่นี้กรรมาธิการ เสียข้างน้อย เชิญท่านรัชชัย เมืองนาง ก่อนครับ เชิญครับ

นายรัชชัย เมืองนาง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ผม รัชชัย เมืองนาง กรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๗ (๕) ซึ่งทางกรรมาธิการเสียงส่วนน้อยได้สงวนไว้นั้น ผมเห็นว่าในเรื่อง ของกรรมการในตรงนี้ ผมคิดว่าน่าจะมาจากการเลือกตั้งมากกว่าการสรรหา เพราะเนื่องจาก ว่าการเลือกตั้งนั้นเราจะได้ผู้แทนครูที่มาจากการยอมรับของครูโดยตรง มาจากการเห็นด้วย และยอมรับในความเป็นคนมีคุณภาพ เป็นการสร้างความมั่นใจ สร้างความเชื่อถือให้เกิดขึ้น กับครูทั้งประเทศ เพราะว่าการสรรหานั้นเป็นการหยิบมาเฉพาะคนบางคนบางกลุ่ม เท่านั้นเอง ซึ่งไม่มั่นใจว่าจะเป็นตัวแทนของครูทั่วประเทศได้ นั่นคือประการที่ ๑ ครับ ท่านประธานฯ

ประการที่ ๒ ผมคิดว่าโดยธรรมชาติของคนเรานั้นมักจะมีความสุขและ ความพอใจกับการได้เลือกมากกว่าการถูกยึดเยียดให้ การสรรหาผมถือว่าเป็นการถูกยึดเยียด เพราะฉะนั้นการคัดเลือกจะผ่านกระบวนการในการคิดพิจารณาความเหมาะสมของบุคคล ที่จะเลือกขึ้นมาเป็นตัวแทนของตัวเอง ไปนั่งอยู่ในองค์กรซึ่งมีลักษณะไตรภาคีที่ค่อนข้าง จะสมดุลกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเลยคิดว่าถ้าหากว่าครูเขามีการได้เลือกผู้แทนเขาโดยตรง แล้ว โดยที่ไม่มีการยึดเยียดให้นั้น เขาก็จะเกิดความรัก ความหวงแหน ความรับผิดชอบ ร่วมกันอย่างยั่งยืนและยาวนานตลอดไปนะครับ

ประการที่ ๓ ผมมีความเห็นว่า ในมาตรา ๗ (๑) ถึง (๔) นั้นก็ล้วนแล้วแต่มาจากการแต่งตั้ง มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาจากตำแหน่ง ซึ่ง (๕) ก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้กรรมการในส่วนนี้มาจากการเลือกตั้งจากมวลสมาชิกโดยทั่วไปบ้าง ผมจึงเห็นว่า มาตรา ๗ (๕) ควรจะมาจากการเลือกตั้งมากกว่าการสรรหาครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญทันขอฟังเสียงข้างน้อยจากกรรมาธิการสงวนก่อนครับ เชิญท่านวิชัย ครองยุติ ครับ

นายวิชัย ครองยุติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิชัย ครองยุติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขออนุญาตที่จะได้แสดงความเห็นที่ขอสงวนคำแปรฯ เพียงเล็กน้อย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สืบเนื่องจากว่า มาตรา ๗ (๕) ไม่ได้กำหนดถึงวิธีการที่จะได้มาซึ่งกรรมการจากข้าราชการครูนะครับ ในชั้นกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณานั้น จึงได้มีแนวทาง ๒ แนวทาง

แนวทางที่ ๑ กำหนดว่า น่าจะเป็นการสรรหา ซึ่งเป็นแนวทางของกรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นด้วย กระผมและเพื่อนสมาชิกฯ ส่วนหนึ่งเห็นว่า อยากจะให้ เป็นวิธีการที่มาจากการเลือกตั้ง ทั้งนี้ทั้งนั้นมีเหตุผลสั้น ๆ ท่านประธานฯ ครับ ว่าร่างพระราชบัญญัติที่เราได้พิจารณาผ่านไป คือ พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ฉบับที่ผ่านวุฒิสภาพิจารณาไปนั้น ก็ได้กำหนดให้กรรมการซึ่งมาจากข้าราชการครูนั้นได้มาจากการเลือกตั้ง เพื่อให้สอดคล้องกัน เพื่อให้สอดคล้องกันกับร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านไปแล้ว จึงเห็นว่าน่าจะได้มาจากระบวนการเดียวกัน คือการเลือกตั้งของข้าราชการครู ในขณะที่เดียวกันผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ร่างพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขไปนั้นก็ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า น่าจะเป็นไปตามกฎหมายที่ผ่านไปแล้ว คือให้กรรมการซึ่งมาจากข้าราชการครูนั้นมาจากการเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. จะได้กำหนดต่อไปท่านประธานฯ ขอบขอบคุณมากครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการการรับ เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการการ กระผมอยากจะเรียนข้อเท็จจริงในการประชุมว่าในการประชุมพิจารณาตราบนี้ ผู้ที่เป็นเจ้าของความเห็นและได้เสนอต่อที่ประชุมก็คือท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม คือ ท่านอาจารย์สม ติยะศ กับ ดอกเตอร์วิบูลย์ แซ่มชื่น เมื่อสักครู่นี้ท่านอาจารย์สม ท่านบอกว่า ท่านฟังเพื่อนสมาชิก กรรมการเสียงส่วนน้อยได้ให้เหตุผลแล้ว และก็ได้อภิปรายทบทวนแล้วท่านเห็นว่า ท่านจะยอมตามนี้ เพราะฉะนั้นกรรมการเสียงส่วนใหญ่อีกคงจะยอมตามที่เจ้าของวัตถุ คือ อาจารย์สม เพื่อให้ประหยัดเวลาครับผม ขอกราบเรียนว่าให้ผ่านเรื่องนี้ไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับท่านประธานคณะกรรมการ ท่านบุญทันไม่ต้องชี้แจงนะครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ ถือว่ามาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ผ่านนะครับ เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ในฐานะผู้สงวนคำแปรญัตติครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม อุบล เอื้อศรี ครับ ส.ว. จากนครราชสีมาครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอแปรญัตติในมาตรา ๗ นี้ ๒ ประเด็นครับ ประเด็นที่ ๑ คือ (๔) กับประเด็นที่ ๒ คือ (๕) ครับ คือ ใน (๔) กับ (๕) นี้ครับ ผมขอให้มีการสรรหาคณะกรรมการ และมีคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ เหตุผลก็คืออย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญยิ่งต่อการปฏิรูปการศึกษาครับ ท่านจะเห็นว่าการปฏิรูปการศึกษานี้ เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจ การบูรณาการและเอกภาพในทางนโยบาย เกี่ยวกับการศึกษาครับ เราได้ออกกฎหมายไป ๒ ฉบับ คือ กฎหมายการศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ อันนั้นคือกรอบความคิดหรือทฤษฎีในการปฏิรูปการศึกษารับ ฉบับที่ ๒ ที่ออกมาเร็ว ๆ นี้ ก็เป็นเรื่องของครู ซึ่งจะเป็นตัวขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษารับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการเข้าสู่ตำแหน่งของบุคลากรทางการศึกษาก็ดี สภาครูก็ดี ผมคิดว่ามีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง

ต่อการปฏิรูปการศึกษาครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๗ นี้
 มีคณะกรรมการ เขาเรียกว่า บริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 มีทั้งหมด ๒๑ คน $๗ \times ๓ = ๒๑$ ประกอบไปด้วย (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) นี่นะครับ
 แต่ประเด็นที่ผมคิดใจก็คือว่า ใน (๔) ที่บอกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๗ คน
 ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ผมคิดว่ามันไม่มีส่วนร่วมจากประชาชน ขาดคำว่า การกระจาย
 อำนาจ คือการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน ของตัวแทนของประชาชน ผมคิดว่า
 ประเด็นนี้เป็นประเด็นปัญหา -----

- ๑๓/๑

ท่านดูมาตราต่อไปนะครับ ในหมวดที่ ๒ ท่านประธานฯ ในมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๘ บอกว่า การดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องยึดหลักในเรื่องระบบคุณธรรมความเสมอภาคระหว่างบุคคล หลักการได้รับการปฏิบัติและการคุ้มครองสิทธิเสมอภาคอย่างเท่าเทียมกัน

ครู ๕ - ๖ แสนคนนี้ครูจะต้องได้รับการดูแลตามมาตรา ๒๘ จากคณะกรรมการตามมาตรา ๗ เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้ามาสู่ตำแหน่งกรรมการนี้จะต้องได้รับการสรรหาจากบุคคลที่มีความเป็นกลาง ถ้าหากว่าให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งก็เป็นสายข้าราชการทั้งหมดเป็นสายนักการเมืองทั้งหมด เพราะฉะนั้นครูส่วนใหญ่ก็จะไม่ได้รับความเป็นธรรมตามมาตรา ๒๘ เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอท่านประธานฯ และที่ประชุมนี้ว่า ควรจะมีการสรรหาที่ผมแปรฯ ไว้ นะครับว่า ผมแปรฯ ไว้ อย่างนี้ครับท่าน “กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๔) และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม (๕) ให้ดำเนินการคัดเลือกโดยคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดให้ ก.ค.ศ.” นะครับ ผมคิดว่าอันนี้จะสร้างความเป็นธรรม ความเสมอภาค ความยุติธรรมให้กับบรรดาครูทั้งหลายซึ่งจะเป็นหัวหอกในการปฏิรูปการศึกษาครับ

ท่านประธานฯ ครับ อีกประการหนึ่งมาตรา ๘ เขาบอกว่า บุคคลซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๖) ครั้นท่าน เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตและไม่เคยมีประวัติเสื่อมเสียในทางจริยธรรมจรรยาบรรณและการประกอบอาชีพ ตรงนี้ครับที่จะต้องผ่านการกลั่นกรองของคณะกรรมการสรรหา และกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติครับ ผมว่ามีความสำคัญ เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่า คณะกรรมการตามมาตรา ๔ ตามมาตรา ๕ นี้ควรจะผ่านการสรรหาจากคณะกรรมการสรรหา และคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ นะครับ ขอเสนอท่านประธานฯ และท่านกรรมาธิการ ท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณาอีกสักครั้งหนึ่งว่า ควรจะเป็นอย่างไรจึงจะเกิดความเป็นธรรมตามมาตรา ๒๘ ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ผมขอเรียนว่าเมื่อสักครู่นี้ก็ได้พิจารณาประเด็นนี้ไปแล้ว ~~เพราะ~~ ^{เพราะ} ให้ใช้คำว่า “เลือกตั้ง” เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็คงจะต้องยืนยันในเหตุผลอันนี้เหมือนเดิม ส่วนเพื่อนสมาชิกฯ ที่ขอแปรญัตติไว้จะเห็นเป็นอย่างอื่นก็สุดแล้วแต่ครับ แต่ว่าคณะกรรมการก็คงจะยืนยันตามนี้ เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขัดแย้ง อยากจะขอความกรุณาท่านประธานฯ ให้ได้ตัดสินใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการสม ต๊ะยศ ครับ

นายสม ต๊ะยศ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ ผม นายสม ต๊ะยศ กรรมการ เนื่องจากว่า การพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นในช่วงมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๑๕ ประมาณนั้นนะครับว่า เราพิจารณาก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติสภาครูจะเข้าสู่วุฒิสภา เพราะฉะนั้นตรงไหนที่กรรมการได้แก้ไขเป็นการสรุบนั้น จะต้องกลับเพื่อให้สอดคล้องกับร่าง พ.ร.บ. สภาครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งผ่านวุฒิสภาไปแล้วเพื่อให้สอดคล้องต้องกัน แล้วก็อีกประการหนึ่งเพื่อประหยัดเวลาด้วย ขอกราบเรียนที่ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านอุบลครับ ตกลงจะยอมให้ถามมติที่ประชุมใช้ไหมครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ผมอยากจะทราบจากมติที่ประชุมว่า จะใช้ระบบการสรรหา หรือว่าเป็นไปตามร่างเดิมครับท่านประธานฯ ผมอยากจะฟังความเห็นของที่ประชุม ถ้าส่วนใหญ่ผมก็ยอมรับ ไม่มีปัญหา ว่าควรจะมีการสรรหา และมีกรรมการตรวจสอบด้วย เช่นองค์กรอื่น ๆ ผมคิดว่ากรรมการครูมีบทบาทสูงมาก ไม่น้อยกว่าการปฏิรูปการเมืองการปกครองนะครับ มีความสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานแห่งการปฏิรูปการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม พวกนี้จะไปกำหนดชะตากรรมของประเทศ เพราะฉะนั้นการเข้าสู่ตำแหน่งนี้ผมคิดว่ามีความสำคัญ อยากให้วุฒิสภานี้

ได้ออกความคิดเห็นให้ตัดสินพระทัยว่า จะใช้ระบบสรรหาหรือระบบอะไรที่มี
ผ่านกรรมวิธีการสงวนความเห็นไว้ครับ

- ๑๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะถามความเห็นนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นคงไว้ตามร่างกรรมาธิการกต เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรให้เป็นไปตามผู้สงวนความเห็นกต ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยตามกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ ไม่เห็นด้วยตามผู้สงวนคำแปรญัตติ ๑๔ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๓ เสียงนะครับ ถือว่าเป็นไปตามกรรมาธิการครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัยครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสงวนความเห็นมาตรานี้ไว้ จริง ๆ จุดประสงค์ก็คือไม่อยากจะให้มีการตั้งพวกฟ้องเข้าไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้วก็ทำให้เกิดความอึดอัดต่อครูบาอาจารย์เขา แต่ว่าผมเห็นว่าในทางปฏิบัติมันถึงจะไปกำหนดตามที่ผมสงวนคำแปรฯ ไว้โดยพ้นจากตำแหน่งต่าง ๆ ตั้งแต่ (๓) (๔) (๕) ไป ๑ ปีแล้ว ในทางปฏิบัติถ้าเขาจะเล่นพวกจริง ๆ ก็ไม่เอาคนดำรงตำแหน่งมาก็ได้ ผมถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านมนตรีครับ มาตรา ๘ ในส่วนวรรคหนึ่งก็ถือว่าตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : พอดีท่านประธานฯ บอกว่าตามร่างเดิม ไม่ใช่ นะครับ มาตรา ๘ วรรคหนึ่งมีการแก้ไขใช้ใหม่ครับ ชำคำ่ว่า “ซึ่งเป็น” ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตามร่างกรรมาธิการนะครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีการกรรมาธิการสงวนความเห็น มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีการกรรมาธิการสงวนความเห็น มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ ท่านเลขาฯ ท่านอ่านเร็วนะครับ แล้วเวลาที่มีการแก้ไขท่านกรุณาชำเลื่องมองข้างหน้าหน่อยครับ เพื่อความเป็นธรรมกับผู้ที่นั่งฟังนะครับ ท่านก็มือนำอ่านเรื่อยเลย มีการแก้ไข มีการแก้ไข ประหนึ่งว่าท่านเป็นพวกเดียวกับกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรครับ ผมฟังอยู่พอดี ข้างล่างก็ไม่มีใครยกมือครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อไปครับ เชิญครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม อุบล เอื้อศรี เว. นครราชสีมา ก็หลักการเดียวกันของมาตรา ๗ ผมก็ขอแก้ไขว่า อนุกรรมการตาม (๔) ที่มาจากระดับนี้ ผมก็อยากจะให้ผ่านคณะกรรมการสรรหาและการตรวจสอบคุณสมบัติครับ อันนี้ผมก็ไม่ว่าอะไรครับ เพราะว่าในมาตรา ๗ ผ่านไปแล้ว แต่ก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า คณะกรรมการตามมาตรา ๓ นี้จะเป็นคนมีบทบาทหน้าที่ ในการให้คุณ ให้โทษ ข้าราชการครูทั้งหมดคณะครับ ถ้าหากว่าอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้มาจากทาง ข้าราชการครู ไม่มีคนที่เป็นกลางมาคัดสรร ผมคิดว่าจะไม่เกิดความเป็นธรรม จะไม่เกิด ความยุติธรรมกับบรรดาข้าราชการครู ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๕ แห่งร่าง พ.ร.บ. นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการนี้ครับ ใน (๓) กรณีที่ท่านไปกำหนดว่าผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ คน ชื่อในของเดิมนี้เขาบอกอย่างน้อยต้องเป็นคนในพื้นที่ ๑ คน แต่เป็น ๓ คนได้ไหม ผมบอกเป็นได้ แต่อย่างน้อยต้องมี ๑ คน ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ผมไม่เห็นด้วยที่ท่านไปกำหนดว่า ทุกคนต้องเป็นคนในพื้นที่ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ จำนวน คณะอนุกรรมการนี้ถ้าเราดูทั้งหมดคณะครับ จะเป็นคนในพื้นที่เสียส่วนใหญ่ แต่เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิเราต้องเข้าใจนะครับว่า คำว่า “ผู้ทรงคุณวุฒิ” เราอยากจะเห็นว่าการศึกษาใน พื้นที่ที่มีความหลากหลาย ผมเข้าใจว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนหนึ่งเราต้องยอมรับครับว่า

อยู่ในกรุงเทพมหานครนี้เป็นส่วนใหญ่ ผมอยากจะเห็นว่าความรู้ความสามารถต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครสามารถที่จะกลับเข้าไปอยู่ในพื้นที่ได้ ไม่จำเป็นว่าจะต้องไปเป็นอาจารย์ไปเป็นคณะกรรมการอะไรต่าง ๆ นี่เปิดโอกาสรับท่านประธานฯ ไม่มีเลยก็ไม่ใช่ไร แต่ว่าเปิดโอกาส นี่ท่านไปปิดประตูเข้าไปเลย ผมคิดว่าไม่น่าจะปิด ร่างเดิมนี่เหมาะสมอยู่แล้วรับท่านประธานฯ ถ้าในพื้นที่ใดไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่คิดว่าเหมาะสม คนภายนอก ไม่ว่าจะจากพื้นที่ไหนที่เขามีความรู้ความสามารถ เขาก็สามารถจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ การศึกษาตรงนั้นได้ เปิดโอกาสให้เขาครับ แต่ว่าถ้าคนภายในมีครบแล้วก็ครบได้ เพราะไม่บังคับ อันนี้ผมคิดว่าร่างเดิมนี่เหมาะสมครับท่านประธานฯ ขอพึงเหตุผลว่าท่านไปตัดเพราะอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการติดตาม ๒๑ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ความจริงมาตรานี้ โดยข้อเท็จจริงคือผู้ที่จะต้องทำหน้าที่ชี้แจงคือ อาจารย์วัลลภ คังคณารักษ์ และท่านอาจารย์รัชชชัย เมืองนาง รู้สึกจะเป็นเจ้าของนะครับ เพราะฉะนั้น กระผมในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการ กระผมต้องรักษามารยาทนะครับ จะไม่ชี้แจงแทน เพราะว่ากระผมมีความรู้สึกโน้มเอียงไปทางผู้แปรญัตติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการรัชชชัย เมืองนาง ครับ

นายรัชชชัย เมืองนาง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ตามมาตรา ๒๑ นี้ ที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขจากร่างเดิมว่า ให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาจากผู้แทนจากเขตพื้นที่การศึกษา ก็มีเหตุผลอยู่บางประการ ซึ่งจะขออนุญาตกราบเรียนให้สมาชิกฯ ได้ทราบว่า ประเด็นแรกนั้น ผมคิดว่าถ้าหากเราได้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมาจากพื้นที่โดยตรงนั้น จะเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ข้อมูล เป็นบุคคลที่รู้จักสภาพพื้นที่ปัญหาโดยแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ว การแก้ปัญหาทางการศึกษานั้น ต้องอาศัยข้อมูลเป็นอาวุธ ข้อมูลที่ใกล้ชิดคือข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง แน่นนอนมากกว่าที่จะใช้ข้อมูลจากคนที่อยู่นอกพื้นที่ คนต่างถิ่น เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็เลยคิดว่าคนในพื้นที่เป็นผู้มีคุณวุฒิ

๓๖

๒.๒๐ (ส. ทัวไป)

วรนุช ๑๕/๓

คุณสมบัติมากมายที่จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในตรงนี้ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการ
เกษียณอายุก็ดี หรือไม่เกษียณก็ดี เป็นการที่จะดึงชุมชน คือบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม
ในการจัดและดูแลการศึกษา น่าจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาปฏิรูปการศึกษาในอนาคตต่อไป

ครับ

- ๑๖/๑

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าในคณะกรรมการชุดนี้นั้นมีหลายวงเล็บนะครับว่า ในส่วนหนึ่งก็มาจากการแต่งตั้ง มาจากผู้แทนของส่วนกลาง มาจากผู้แทนของการ สรรหาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าเราเพิ่มคนที่อยู่ในพื้นที่ให้มากขึ้นในรูปของ คณะกรรมการแล้วน่าจะเป็นส่วนที่ได้รับการยอมรับจากสังคมโดยทั่วไปอย่างดียิ่งขึ้น ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในข้อเท็จจริง ถ้าถามผมว่าในกรณีของร่างเดิม ผมว่าเปิดโอกาสให้ดีขึ้นได้ นั่นท่านมองแบบท่าน กรรมการฯ กลับกัน ท่านบอกว่าคนในพื้นที่ และถ้าเกิดกลับกันว่าคนในพื้นที่หาคน อย่างนั้นไม่ได้ละครับ ถ้ากฎหมายเขียนอย่างนี้ แล้วคนที่มีคุณสมบัติจำนวน ๓ คนที่ว่ามี ความรู้ ประสบการณ์ในการบริหารบุคคล ถ้าเกิดไม่มีท่านทำอะไร ท่านเล่นไป ล็อก (Lock) ผูกคอตายไว้อย่างนี้ ผมไม่อยากให้ล็อกปฏิบัติ ที่สำคัญก็ตามอย่าไปผูก บังคับว่าคนตรงนั้นเก่งทั้งหมด ในสังคมระบบเปิดต้องยอมรับ การที่เราต้องการในสังคม ในข้อมูลของเขตพื้นที่การศึกษา ถามว่าท่านต้องการหาคนที่มีบุคลากรที่มีความสามารถ มีความรู้ ท่านต้องการใช้ไหม ใช่ และทำไมไปเอายึดติดละครับ ใครก็ตามที่สามารถ ดำเนินการ เจตนาธรรม และมีความรู้ความสามารถเพื่อที่จะดำเนินเรื่องการศึกษาได้ ท่านไม่เปิดโอกาสหรือ ในขณะที่เดียวกันคำถามมีอยู่ว่า ถ้าท่านไปกำหนดอย่างนี้ ของเดิม ดูในร่างเดิมไม่ได้ปิดประตูตายเสียทีเดียว ยังเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่มีโอกาสด้วย ไม่ได้ห้ามครับ แต่ถ้าในขณะที่เดียวกัน ถ้าเปิดไว้แล้วคนอื่นมีความรู้ความสามารถและ ก็ เข้าองค์ประกอบกับผู้ทรงคุณวุฒิในขณะตรงนั้น ไม่มีท่านทำอะไร เท่ากับท่านปิด โอกาสที่จะให้พื้นที่ตรงนั้นหาบุคลากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิไม่ได้เลย ท่านไปล็อกเงื่อนตาย ไว้เอง แล้วทีนี้จะทำอะไร แต่ทีนี้ถ้าท่านดูในถ้อยคำของเดิม พอดิบท้ายบอกว่า โดยต้องมีบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาอย่างน้อยหนึ่งคน ท่านล็อกไว้แล้วหนึ่ง

๒ เปิดโอกาสได้ไหม แต่ที่นี้กลับกัน เหมือนท่านกรรมการว่านั่นถูก ผมไม่ได้เถียง และถ้าเกิดไม่มีท่านทำอะไร ท่านตอบผมได้ไหม ไม่มีคุณสมบัติที่ถึง ไม่เป็นไรหรอกครับ เป็นพวกเรา เอาคนที่อย่างนี้ไปก็แล้วกัน ผมถามว่าใครเสียโอกาส ก็คือคนในเขตพื้นที่การศึกษานั้นแหละครับจะไม่มีคุณภาพเพราะท่านหาคนไม่ได้ แต่กฎหมายเขียนอย่างนี้ ท่านตอบคำถามผม ท่านตอบผมนะ ถ้าเกิดคนเหมือนที่บอก มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ด้านบริหารบุคคลหรือด้านอื่น เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และเกิดไม่มีท่านทำอะไร อย่าคิดว่ามีทั้งหมดนะครับ และถ้าไม่มีทำอะไร ท่านก็แค่บอกว่ามีคุณสมบัติพอแล้ว พร้อมที่จะเอาได้ อย่างนั้นหรือ คำถามผมถ้าเกิดไม่มีท่านทำอะไร แต่ถ้าท่านเปิดไว้ผมถามว่าเขามีให้คนหนึ่งแล้ว และถ้าเกิดว่าเปิดไว้จะเสียหายตรงไหน ๒ คำถามท่านตอบผมได้ไหมครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการจะตอบไหมครับ ถ้าไม่ตอบผมขอมติเลยนะครับ ท่านสมาชิกฯ เนื่องจากว่ามีความเห็นจากท่านสมาชิกฯ ว่าควรคงร่างเดิมเอาไว้ส่วนหนึ่งนะครับ และก็มีท่านสมาชิกฯ ขอแปรญัตติอีกท่านหนึ่ง แต่ว่ากรรมการได้มีการแก้ไข ผมจะขอในประเด็นแรกก่อน จะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า ควรให้มีการแก้ไขตามกรรมการหรือตามร่างเดิม ถามในประเด็นนี้ก่อนนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้มีการแก้ไขตามกรรมการกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญรวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยให้มีการแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก ๓๘ ไม่เห็นด้วย ๒๘ เสียง งดออกเสียง ๒ เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้เสียงลงคะแนนไม่เกิน ๑๐ เสียง ผมขออนับคะแนนใหม่และใช้วิธีเดิมครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากมาตรา ๒๑ วรรคสาม จำเป็นต้องลงคะแนนใหม่ คะแนนไม่เกินระหว่างฝ่ายเสียงข้างมากกับเสียงข้างน้อยไม่เกิน ๑๐ เสียง ผมจะถามที่ประชุมอีกครั้งหนึ่ง ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้แก้ไขตามกรรมาธิการ กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เชิญรวมคะแนนครับ เจ้าหน้าที่คูบัตรของท่านสมาชิกฯ ระเบียบรัตน์ด้วยครับ เดี่ยวให้นับคะแนนที่หลังก็ได้ถ้าบัตรยังใช้ไม่ได้ ขอปิดการลงคะแนนก่อนจะได้รวมคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมนะครับ เห็นด้วยตามกรรมาธิการ คือให้แก้ไข ๓๘ ไม่เห็นด้วย ๓๖ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๑ ท่านระเบียบรัตน์ เชิญครับ

นางระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช (ขอนแก่น) : ไม่เห็นด้วยค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นด้วยเป็น ๓๗ นะครับ ท่านหมอประสิทธิ์ลงคะแนนแล้วไม่ใช่หรือครับ ยังใช้ไหมครับ เชิญครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ไม่ใช่ผมไม่ลงคะแนน ผมลงแต่เครื่องไม่ทำงานต้องหางบประมาณมาปรับปรุงเครื่องนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอให้ท่านลงคะแนนก่อนว่าเห็นด้วยข้างไหนครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ขออนุญาตเห็นด้วยตาม
กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เห็นด้วยนะครับเป็น ๓๘ นะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยมีการ
แก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ มาตรา ๒๑ วรรคสี่
นะครับ เมื่อสักครู่นี้คือวรรคสามนะครับ เชิญท่านอุปต เอื้อศรี วรรคสี่ตั้งใจไหมครับ
ไม่ตั้งใจ เชิญท่านเลขาฯ

- ๑๘/๑

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในถ้อยคำของหมวด ๒ บททั่วไป ท่านบอกไม่แก้ไข ท่านเลขาฯ นิดหนึ่ง ผมพยายามจะยกมือ ท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ผมอยากจะถามกรรมการนิดหนึ่ง ถ้อยคำถ้าของเดิมบอกว่า ถ้าคนมีอคติลำเอียง ผมมีอคติกับท่าน แต่ผมบอกผมไม่ได้ไม่เป็นธรรม ผมเป็นธรรม หมายความว่าอย่างไรที่ท่านตัดคำว่า “มีอคติลำเอียง” และท่านเพิ่มเติม “ไม่เป็นธรรม” “เหตุแห่ง” “เพราะมีเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง” ของท่านว่าไปอย่างนี้ ผมชอบกับความรู้สึกของต่อคำถามว่า มีอคติลำเอียง แล้วท่านเพิ่มเติม “ไม่เป็นธรรม” “เหตุแห่ง” ท่านมีเหตุผลอะไรครับ อยากฟังคำอธิบายนิดหนึ่ง ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการในมาตรา ๒๙ นั้นที่จริงก็ไม่มีอะไรมาก เพราะร่างเดิมที่เขียนว่า “การเลือกปฏิบัติโดยมีอคติลำเอียง” คำว่า “อคติลำเอียง” วิทยากร ประการที่ ๑ เราก็เลยตัดคำว่า “อคติลำเอียง” ออก แล้วคำที่เพิ่มเข้ามาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นคำที่บอกว่า “ไม่เป็นธรรม” “เหตุแห่ง” แล้วก็ภาษาทั้งหมดนี้ที่เดิมเข้ามาเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคสาม ถ้าท่านสันติภาพอ่านก็จะเห็นว่าเป็นไปตามนั้น ที่แก้ไขให้ตรงกับภาษาที่ใช้ในรัฐธรรมนูญทุกประการ ผมคงไม่ต้องอ่านรัฐธรรมนูญให้เสียเวลา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ที่ผมถามนั้นครับ เหมือนที่ท่านณรงค์ว่า นั่งคุยกับท่านไพจิตรว่า เดี่ยวรับรองว่าต้องลื้อไป
ตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากทราบ ด้วยเหตุผลว่าอย่างน้อยสังคมกับคนอื่นฟัง
กรรมาธิการชุดนี้เวลาพิจารณากฎหมาย ท่านพยายามเอารัฐธรรมนูญที่เป็นแม่บทพยายาม
ที่ให้สอดคล้อง ผมดีใจที่ฟังคำตอบ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเชื้อ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเชื้อ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการฉวิล ไพโรจน์ ครับ

นายฉวิล ไพโรจน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ฉวิล ไพโรจน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมาธิการ แล้วก็
เสียงข้างน้อย กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓๑ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตรา
เงินเดือนวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากนั้นต้องการให้เพิ่มบัญชีอัตราเงินเดือนที่ครั้งหนึ่งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรเคยพิจารณาเข้ามาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ด้วย โดยให้มีบัญชีแนบท้าย ซึ่งร่างเดิมของรัฐบาลนั้นไม่มีบัญชีแนบท้าย
กระผมเองโดยความเห็นส่วนตัวแล้วกฎหมายฉบับนี้ควรที่จะมีบัญชีอัตราเงินเดือน
แนบท้าย เพราะว่าเพื่อให้ครบถ้วนกระบวนการของกฎหมายที่มีความสมบูรณ์ในตัว
ของมันเอง ไม่ต้องมีกฎหมายพิเศษต่างหาก นั่นคือความเห็นส่วนตัวซึ่งไม่เกี่ยวกับมาตรานี้
แต่ถ้าเมื่อพิจารณาถึงหลักการของการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินแล้ว
กระผมเห็นว่าในเมื่อรัฐบาลไม่เสนอมาแล้ว กรรมาธิการเองหรือสภาผู้แทนราษฎรเอง
หรือวุฒิสภาเองก็ไม่ควรจะนำเรื่องเช่นนั้นเข้ามาเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากความต้องการ
ของรัฐบาล -----

ด้วยความเห็นที่ว่าบัญชีอัตราเงินเดือนนั้นมีผลกระทบกับข้าราชการหลายประเภท ไม่ว่าจะ
จะเป็นข้าราชการประเภทไหน และบัญชีเงินเดือนนี้ก็ไม่ว่ารัฐบาลมีความประสงค์
จะทำบัญชีอัตราเงินเดือนตามที่กรรมการเสียงข้างมากบรรจุเพิ่มเติมไว้หรือไม่
ตอนพิจารณาเรื่องนี้กระผมเองได้สอบถามตัวแทนจากรัฐบาล คือ คอกเตอร์รุ่ง ต้องขอภัย
ที่เอ่ยนาม ถ้าจะเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนไว้ทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ขอให้รัฐบาล
ยื่นเรื่องมา ฝากให้กรรมการนั้นเสนอต่อกรรมการพิจารณา ซึ่งคอกเตอร์รุ่งก็รับปาก
และตอนแรกก็บอกว่ารัฐบาลไม่ขัดข้อง แต่หลังจากการพิจารณาไปช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว
ทางตัวแทนจากรัฐบาลก็บอกว่ารัฐบาลยังไม่เห็นด้วยที่จะมีบัญชีอัตราทำเงินเดือนไว้กับ
กฎหมายฉบับนี้ กระผมเรียนแต่ต้นแล้วว่าเรื่องเงินเดือนเป็นเรื่องสำคัญและมีผลผูกพัน
กับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประเภทอื่นด้วย ผมเองจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีบัญชี
ทำอัตราเงินเดือนไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าตราบใดที่รัฐบาลไม่เป็นผู้เสนอเข้ามา
ผมได้ย้อนกลับไปดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๑ ซึ่งได้บัญญัติเอาไว้เรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง
ซึ่งไม่คล้ายคลึงกับเรื่องนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ว่าก็มีส่วนที่พอจะพิจารณาเปรียบเทียบได้
ในมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไม่ว่า
สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาแล้วแต่ถ้ามีการแปรญัตติเกี่ยวกับเงินเข้ามาเกี่ยวข้องแล้วก็
ต้องให้เสนอกลับไปยังประธานเพื่อให้ ถ้ากรณีของสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็ให้ประธาน
สภาผู้แทนราษฎรประชุมพิจารณากับประธานคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณาว่าอันนี้เกี่ยวข้องการเงินหรือไม่ ถ้าเกี่ยวข้องการเงินแล้วรัฐธรรมนูญยังบัญญัติไว้
เช่นเดียวกันว่า ต้องให้ระงับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นไว้ก่อน จะต้องส่ง
ไปให้นายกรัฐมนตรีให้การรับรองเสียก่อนจึงจะมาพิจารณาได้ นั่นก็เป็นประเด็น พอจะ
ชี้แจงให้เห็นชัดเจนแล้วว่าในเรื่องการเงินการทองนั้นจะต้องเป็นหน้าที่รัฐบาลโดยเฉพาะ
มิฉะนั้นแล้วรัฐธรรมนูญคงไม่บัญญัติเอาไว้เช่นนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมเองเรียนแต่ต้น
แล้วว่ากระผมเห็นด้วยในเรื่องส่วนตัวที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าสมบูรณ์แบบจริง ๆ จะมีบัญชี
อัตราเงินเดือน แต่เมื่อรัฐบาลไม่ได้เสนอมาผมก็เห็นว่าโดยหลักการแล้วเราไม่น่าที่จะ
เพิ่มเติมบัญชีทำอัตราเงินเดือนเข้าไป ผมจึงได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ครับ ขอบพระคุณ
ครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการบุญเลิศ ไพรินทร์ ครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
ฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมาธิการ การที่กรรมาธิการเสียงข้างมากมีความเห็นว่าจะมีบัญชี
แนบท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ด้วยเหตุผลหลายประการ เหตุผลท่านถวิล ไพรสณฑ์
กรุณาได้ชี้แจงไปแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติที่จะสมบูรณ์ได้นั้นก็ควรจะต้องมีความสมบูรณ์
ทุกรูปแบบทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน คือ ในมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ที่กำลังจะพูดถึงนั้น
ในร่างนี้ได้กำหนดตำแหน่งไว้ คือเปลี่ยนจาก ๑๑ ระดับ มาเป็น ๕ แห่ง เราเรียกว่าช่วงชั้น
ก็ได้ ซึ่งเราใช้ช่วงชั้นที่ยาวขึ้น จาก ๑๑ เรารวบมาเหลือ ๕ -----

- ๒๐/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อมีกำหนดตำแหน่งครูผู้ช่วย ครู ครูชำนาญการ ครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญพิเศษแล้วนี้ ถามว่าเมื่อมีตำแหน่งแล้ว มีตำแหน่งอย่างเดียว ไม่มีเงินเดือนนี้แล้วครูทั้งหลายที่พูดถึงนี้ และรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษานี้จะต้องไปรับเงินเดือนที่ไหน ก็อาจจะบอกว่ารับเงินเดือนเดิมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นแหละ ก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่ว่าในเมื่อเราร่างพระราชบัญญัติทั้งที่เราควรจะทำให้ร่างพระราชบัญญัตินี้สมบูรณ์ ให้สอดคล้องรองรับกับการเปลี่ยนแปลงจาก ๑๑ ระดับ มาเป็น ๕ ช่วงชั้น กราบเรียน

ประการต่อมาก็คือว่า ผมทราบว่าทางรัฐบาลนี้ก็พยายามตั้งคณะทำงานเพื่อที่จะเร่งทำเรื่องนี้ พอทำไป ๆ บอกว่าใช้เงินมากไม่เอาแล้ว ผ่านดอกเตอร์รุ่ง แก้วแดง มา ดอกเตอร์รุ่งก็เป็นคณะทำงานในการพิจารณาเรื่องเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษา พอถูกกระทรวงการคลัง สำนักงาน ก.พ. ทักท้วงบอกต้องใช้เงินมากก็เลยบอกไม่เอาแล้ว ผมถามว่ามากมายความว่าอย่างไร ถามว่าอัตราเงินเดือนต่ำสุดในบัญชี ๑๑ ระดับนั้นเริ่มจาก ๔,๑๐๐ บาท และสูงสุดระดับ ๑๑ ๕๕,๐๕๐ บาทนี้ ร่างบัญชีอัตราเงินเดือน เงินวิทยฐานะ เงินประจำตำแหน่งนี้ เอาเงินเดือนก่อนก็แล้วกัน บัญชีอัตราเงินเดือนที่เราแนบมาทำร่างพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไปใหม่ เปลี่ยนก็บาท ปรากฏว่าไม่เปลี่ยนเลย เราเป็นเพียงแต่จัด ๕ แท่งนั้นมาทำเงินเดือนให้สอดคล้องทั้ง ๑๑ ระดับนั้นให้มาเงินเดือนเท่าเดิม จริง ๆ แล้วควรจะเปลี่ยนแปลงด้วยซ้ำไป ครูทั่วไปก็ไม่เข้าใจคิดว่าถ้ามีบัญชีแนบท้ายแล้วนี้ครูคงจะได้เงินเดือนขึ้นมากมายเลย เปล่าเลย เนื่องจากเรากลัวว่ารัฐบาลจะไม่ยอมรับ เราจึงไม่ยอมแตะเลยแม้แต่บาทเดียว ตั้งแต่ ๔,๑๐๐ - ๕๕,๐๕๐ บาท นั้นหมายถึงระดับ ๑๑ แต่ครูและบุคลากรทางการศึกษานี้ไม่ได้เป็นถึงขนาดนั้น เราให้ระดับครูเชี่ยวชาญพิเศษนี้เท่ากับศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ เท่านั้นเอง คือสูงสุดนี้เงินเดือนเพียง ๕๓,๑๓๐ บาท ที่เป็นระดับ ๑๐ ปัจจุบันมีอยู่ ได้รับอยู่คือศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ ขณะนี้ระดับ ๙ ก็มีครูน้อย จะเป็นระดับ ๑๐ นี้ต้องประเมินคุณภาพความรู้ความสามารถและศักยภาพถึงจะได้เป็น ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ เลื่อนไปเลยก็หาไม่ อีก ๕ ปี ๑๐ ปีนี้จะมีครูระดับ ๑๐ สักคน สองคนหรือเปล่าในประเทศไทยนี้ ถามว่ากระทบเงินเดือนใหม่ ก็เงินเดือนเหมือนเดิม จะไปกระทบตรงไหนกัน ที่อาจจะกระทบก็คือเงินเพิ่มวิทยฐานะ ผมถามว่าร่างพระราชบัญญัติสภาครูฯ นี้กำหนดไว้แล้วว่า

มีคณะกรรมการคณาจารย์ คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพคอยตรวจสอบการมีอาชีพครูว่า
 ต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ถ้าไม่มี คัดตรางด้วยถ้าใครไปสอนโดยไม่มีใบประกอบวิชาชีพ
 ร่างพระราชบัญญัตินั้นผ่านวุฒิสภาไปแล้วอยู่ที่สภาผู้แทนฯ และก็คงจะใช้เป็นกฎหมาย
 เร็ว ๆ นี้ เราบอกรู้ต้องได้รับใบอนุญาตต่อไปนี้ เพราะการปฏิรูปการศึกษานั้นจะต้อง
 ปฏิรูปทั้งระบบ ทุกขั้นตอนตั้งแต่นโยบาย มาตรฐาน หลักสูตร ครู บุคลากรทางการศึกษา
 แล้วถามว่าปฏิรูปจะให้เขามีใบประกอบวิชาชีพ แต่ว่าไม่ยอมรับว่าเงินเดือนมีเงินวิทยฐานะ
 แตกต่างออกไปจะได้อย่างไร ท่านประธานฯ ที่เคารพ -----

- ๒๑/๑

คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่าด้วยเหตุผลดังที่กราบเรียนแล้ว ๑. เงินเดือนไม่เพิ่มเหมือนเดิม บัญชีอัตราเงินเดือนเหมือนเดิม แต่ว่าเพิ่มวิทยฐานะเข้าไป จะทำให้ถ้าเป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ทำเป็นตัวเลขแล้วครูและศึกษานิเทศก์ที่ได้ ถ้าท่านเปิดหน้าสุดท้ายของบันทึกนี้ท่านจะเห็นภาพว่า ครูและศึกษานิเทศก์ที่จะได้เงินค่าวิทยฐานะ ๑,๒๐๐ บาท วิทยฐานะที่บอกว่าเป็นถ้าไม่มีใบประกอบวิชาชีพครูแล้วจะต้องคิดตารางให้เพิ่มเป็น ๑,๒๐๐ บาทต่อคน เรามีครู ศึกษานิเทศก์ประจำการอยู่ขณะนี้ ๓๘๗,๕๓๘ คนละ ๑,๒๐๐ บาท เราจะใช้เงินประมาณ ๕,๕๘๐.๕๔๗ ล้านบาทต่อปี รอง ผอ. สถานศึกษามีจำนวน ๑๓,๐๓๖ คน คนละ ๒,๕๐๐ บาท ก็จะใช้เงิน ๓๒๑.๐๘๐ ล้านบาทต่อปี ผู้อำนวยการสถานศึกษา ๑๓,๓๘๘ คน คนละ ๓,๕๐๐ บาท จะใช้เงิน ๖๘๘.๒๕๖ ล้านบาทต่อปี รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษามี ๓๕๐ คน คนละ ๓,๕๐๐ บาท จะใช้เงิน ๑๔.๗๐๐ ล้านบาทต่อปี ผู้อำนวยการเขตมี ๑๗๕ เขต เขตละ ๘,๕๐๐ บาท ก็จะใช้เงินประมาณ ๒๐.๗๕๐ ล้านบาทต่อปี รวมทั้งหมดที่จะต้องกระทบงบประมาณ ซึ่งไม่ใช่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้วทุกคนจะได้ทันที ต้องมีการประเมินผลงาน มีอะไรต่าง ๆ มากมาย เพราะว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีตำแหน่งชำนาญการ เชี่ยวชาญ เชี่ยวชาญพิเศษ คุณจะเป็นครู จากครูนี้หรือศึกษานิเทศก์ก็ไปเป็นครูชำนาญการหรือศึกษานิเทศก์ก็ชำนาญการนี้ คุณจะต้องประเมินก่อน ไม่ใช่ทุกคนได้ พอชำนาญการจะเป็นเชี่ยวชาญก็ต้องประเมินอีก ถ้าไม่ได้ก็ตกไป ถ้าได้ก็รับเงินใหม่นี้เชี่ยวชาญเป็นเชี่ยวชาญพิเศษก็ต้องประเมินหมด ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา กฎหมายบังคับว่าต้องมีใบประกอบวิชาชีพ เพราะฉะนั้นผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานี้ไม่ใช่จะขึ้นเป็นระดับ ๘ ได้ทุกคน ต้องผ่านการประเมินก่อนจึงจะเป็น ๘ ได้ เพราะฉะนั้นเงินที่ใช้รวมไปแล้วนี้ประมาณ ยอดรวมที่ยังไม่ได้เป็นทั้งหมด ๖,๖๕๕.๔๑๓ ล้านบาทต่อปี ผมถามว่าเงินจำนวนนี้มากไหมถ้าจะปฏิรูปการศึกษาทั้งที่ถ้าเปรียบเทียบ ท่านประธานฯ คงจะทราบว่าเงินที่ให้หมู่บ้าน หมู่ละ ๑ ล้านบาท เรามีหมู่บ้านอยู่ ๗,๒๐๐ หมู่บ้าน เราใช้เงิน ๗๒,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อส่งเงินลงไปยังรากหญ้า ซึ่งเป็นคณะกรรมการหมู่บ้านที่จะพิจารณา หมู่บ้านที่บ้านผมนี้คนที่ได้รับเงินก็คนละ

ว. ๒๐ (ส. หิ้วไป)

สรยุทธ ๒๑/๒

๒๐,๐๐๐ บาทบ้าง คนละ ๑๐,๐๐๐ บาทนี้ คือ คนของญาติพี่น้องของคณะกรรมการหมู่บ้าน
เอาไปทำอะไร ไปซื้อมือถือครับ เอาไปกินเหล้าครับ -----

- ๒๒/๑

เพราะฉะนั้นถ้าเราจะปฏิรูปการศึกษาจริง ๆ เราใช้เงิน ซึ่งคาดว่าเท่านั้น ยังไม่ประเมินอะไรต่ออะไร คาดว่าจะใช้เงิน ๖,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านบอกวามาก ก็ไม่สมเหตุผล ถ้าเห็นว่าการปฏิรูปการศึกษามีความสำคัญต่อความเป็นไปและความเป็นอยู่ของประเทศชาติและประชาชน อย่าให้เราเป็นอันดับท้าย ๆ ในศักยภาพทางการศึกษาเลยครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนในนามของคณะกรรมการเลียงข้างมากกว่าควรจะมีร่างบัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่แนบท้ายมานี้ กระผมขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการเลียงข้างมากได้ชี้แจงแล้ว แต่ว่าท่านสมาชิกฯ หลายท่านยกมือ เชิญท่านไพบุลย์ครับ

นายไพบุลย์ อุปัติสฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบุลย์ อุปัติสฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ตครับ ผมขอเรียนถามกรรมการทั้งเลียงข้างมากและข้างน้อย ขอเรียนถามว่าบัญชีเงินเดือน อัตราเงินเดือนที่ท่านใส่เข้ามาเหมือนกับบัญชีเงินเดือนที่สภาผู้แทนราษฎรถอนออกไปหรือไม่ คำถามแรก

คำถามที่ ๒ ก็คือครูทั่วประเทศที่เขาสงสัย สงสัยว่าบัญชีเงินเดือนที่โดนถอนออกไป เพราะว่าครูผู้สอนไม่ได้รับความเป็นธรรม เงินเดือนที่ขึ้นมาผู้บริหารได้แต่ครูผู้สอนทั่วประเทศเขาไม่ได้ ผมก็เลยเรียนถามว่าท่านเปลี่ยนแปลงหรือยัง ถ้าท่านเปลี่ยนแปลงต้องชี้แจงกรรมการฯ ครับ กรรมการชี้แจงสมาชิกฯ แล้วที่ท่านผู้ฟังทางบ้านด้วย ผมจะได้ลงคะแนนถูก ถ้าท่านแก้ไขอย่างไร แล้วสภาผู้แทนราษฎรเห็นแตกต่างกันอย่างไร อธิบายให้พวกเราฟังด้วยผมจะเห็นด้วยถ้าท่านอธิบาย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวครับท่านบุญเลิศ เดียวผมให้ท่านนิรัตน์ อยู่กักดี ก่อนเชิญครับ

นายนิรัตน์ อยู่กักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่กักดี ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะที่ผมเป็นตัวแทนของสมาชิกวุฒิสภานั่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการวิสามัญงบประมาณ ๓ ปีครับ

ท่านประธานฯ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนกับวุฒิสภาเราก็คือว่ามีไม่กี่หน่วยงาน
 ครับท่านประธานฯ ที่ค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปจากส่วนกลางก็คือ งบประมาณนั้นเป็น
 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนของบุคลากรมากที่สุด มีอยู่ ๒ หน่วยงานครับ
 ท่านประธานฯ

หน่วยงานแรก ก็คือสำนักงานตำรวจแห่งชาติประมาณ ๘๕ เปอร์เซ็นต์
 เป็นค่าอย่างอื่น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานฯ ก็จะเห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 มีแต่เงินเดือน น้ำมันรถ รถอะไรต่าง ๆ หาไม่มี นี่คือปัญหาของเขา เพราะฉะนั้น
 เงินเดือนตำรวจที่มีบุคลากร ๒ แสนคนไม่เพียงพอเพราะขยับเมื่อไรเป็นปัญหา

หน่วยงานที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ก็คือกระทรวงศึกษาธิการ เราจัดบ
 ไปปีหนึ่งครับท่านประธานฯ เราจัดให้ทางด้านการศึกษาประมาณ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์
 ถ้ารวมเอาทั้งทบวงมาด้วย เฉพาะกระทรวงศึกษาธิการก็ ๑๘๐,๐๐๐ กว่าล้าน เอาของ
 มหาวิทยาลัยเข้ามา ทบวงมา ก็ประมาณ ๒ แสนล้านท่านประธานฯ ถ้ามองว่าเป็น
 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนเท่าไร สูงครับท่านประธานฯ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน
 ณ วันนี้ท่านประธานฯ ไปแต่ละตัวนี้เมื่อไร สมมุติว่าแนวทางการจัดงบประมาณยังให้
 เหมือนเดิม คือให้เป็นก้อน ผมถามว่าเพิ่มขึ้นมาอีก ๖,๐๐๐ - ๗,๐๐๐ ล้าน ที่ท่านเพิ่ม
 ขึ้นมา นี่เฉพาะแต่ละปี ๑ ๒ ๓ นะครับ แต่ถ้าถามว่าจริง ๆ แล้วเกิดมากกว่านี้ถามว่าจะเอาเงิน
 ที่ไหนไปซื้อชอล์กให้นักเรียนไม่มีครับท่านประธานฯ ผมคิดว่าเห็นด้วย เพราะญาติ
 พี่น้องก็เป็นครูทั้งนั้น อาชีพนี้ผมว่าถ้าไม่ได้เป็นผู้แทน ก็เมื่อก่อนก็อยากจะเป็นครูครับ
 ท่านประธานฯ เห็นด้วย เพียงแต่อยากจะเห็นว่าการปรับเงินเดือนอะไรก็ตาม
 ผลประโยชน์จะต้องตกอยู่ทั้ง ๒ ฝ่าย ครูก็ได้ด้วย นักเรียนได้ด้วย แต่ถ้าเป็นเงิน
 ก้อนเดียวนะครับท่านประธานฯ เพิ่มแต่ส่วนของที่เป็นครูแล้วไม่ได้เพิ่มงบประมาณ
 ก้อนโตเข้าไป จะไปเบียดบังเอาค่านมโรงเรียน จะไปเบียดบังเอาค่าชอล์ก ค่าหนังสือ
 นักเรียน ต่อไปในหมู่บ้านในโรงเรียนจะมีแต่ครู แต่ไม่มีอุปกรณ์ที่จะให้นักเรียนเรียน
 ยิ่งหนักเข้าไปอีกครับท่านประธานฯ นักเรียนไม่ได้อะไร ผมถึงเรียนว่าเห็นด้วย
 เพียงแต่ขอเวลาให้ดูในรายละเอียด ให้ชี้แจง ดูรายละเอียดให้ลึกซึ้งให้ผลประโยชน์

ให้คุ้มค้ำมากกว่านี้หน่อยได้ไหม คณะกรรมาธิการวิสามัญผมเชื่อว่ามีความพิจารณา
เฉพาะปัญหานี้ไม่มากครับท่านประธานฯ ถ้ามว่า ๒ หน่วยงานที่ผมกล่าวขึ้นมา ถ้าเอา
กระทรวงศึกษาธิการกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักส่วนหนึ่งมีอยู่ ๖ แสนคน
อีกส่วนหนึ่งมีอยู่ประมาณ ๒ แสนคน เบ็ดเสร็จเป็น ๘ แสนคนจากข้าราชการ
๒ ล้านคนท่านประธานฯ-----

- ๒๓/๑

ประมาณครึ่งหนึ่งของข้าราชการทั่วประเทศ ถ้าเราจะเอางบประมาณเงินเดือนของข้าราชการ ครึ่งหนึ่งของข้าราชการทั้งหมดมาพิจารณากันแค่ ๑ เดือน ๒ เดือน แล้วก็มีคณะกรรมการ อยู่ไม่กี่ท่าน รายละเอียดตอบผมได้ไหม ไม่กระเทือน ตอบผมได้ไหมว่า บัญชีที่แนบมาใน ๖ แสนคนอยู่ในส่วนไหนบ้าง ขยับกันอย่างไรบ้าง ผมว่าตอบไม่ได้ เป็นหน้าที่ของวุฒิสภาเรา หรือเปล่า ผมบอกว่า ถ้าเดือดร้อนจริงๆ ถ้า ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกไปแล้ว แล้วไปมีบัญชีแนบ ท้ายไป แล้วการศึกษาของประเทศไทยจะล่มสลาย เราก็ต้องทำครบท่านประธานฯ แต่ผมดู แล้วนะครับให้เวลานิดหนึ่ง ผมดูในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้วก็สมควรที่จะต้องออกมา แต่ว่าต้องให้เวลาไปศึกษานิดหนึ่งว่าผลกระทบจะกระทบแค่ไหน แล้วโดยเฉพาะครับ ท่านประธานฯ ถ้าใครไม่มีลูกเป็นนักเรียนจะไม่รู้สึกหรอก โดยเฉพาะบัญชีที่แนบมาอันที่ ๓ นี่ครับท่านประธานฯ ครูผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ครูชำนาญการอะไรต่าง ๆ ถามว่าผมเห็นด้วยไหม ผมบอกผมก็ยังดีใจอยู่ เพราะอะไรท่านประธานฯ ลูกผมเรียนหนังสือมาถามบอก พ่อ ขอเงิน ไปเรียนพิเศษหน่อย ผมก็ให้ไป ปรากฏว่าเดินกลับมาบอก ไม่ได้ ถามว่า ทำไม เพราะลงเข้าไป นิดหนึ่ง คนอื่นเขาลงตัดหน้าต้องจ้องคิว ๓ เดือน ผมถามว่า ครูพิเศษมีกี่หมื่นคน ทำไม นักเรียนต้องไปเรียนพิเศษด้วย เสียเงิน โรงเรียนเปิดเรียนพิเศษรวกกันทั้งนั้น แล้วไม่ใช่เพราะ เพิ่งเปิดปีแรก เปิดกันมาเป็น ๕ ปี ๑๐ ปีแล้ว แต่ก็ยังเปิดได้ แสดงว่าเป็นจุดอ่อน ขณะที่ มี จุดอ่อนเราไม่ปิดจุดอ่อนอย่างนั้น ผมมีอยู่ว่าถ้าจะเอาส่วนนี้ไปนะครับท่านประธานฯ มาดูวรรคสุดท้าย ผมขอคำเดียวแล้วผมจะยกมือให้เลย ถ้ามีครูผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ครูชำนาญการ สอนอะไรต่าง ๆ คนละหมื่นสองหมื่น ถ้าเอาไปทำแล้วได้เงินส่วนนี้แล้ว โรงเรียนกวดวิชา มันแจ้ง ผมเห็นด้วยครับ แต่ถ้าได้ไปแล้วภายใน ๓ ปี โรงเรียนกวดวิชาก็ยังเหมือนเดิม เด็กก็ยัง แห่ไป แสดงว่าที่ได้ไปก็ไม่ได้ช่วยอะไร นักเรียนก็ยังไปกวดวิชาเหมือนเดิม ผมเรียนตรง ๆ ครับว่า เห็นด้วยที่จะให้มีการปรับเงินเดือนของครู เพราะครูเป็นหนี้เป็นสินมากที่สุด แต่ไม่เห็นด้วยที่จะมาทำกัน แบบอย่างนี้ครับ เอาแทรกมาใส่แล้วไม่มีรายละเอียด ให้เวลากับ รัฐบาลเขาสักนิดหนึ่ง ให้เวลากับสำนักงานงบประมาณ ให้เวลากับข้าราชการอื่นเขาได้ทำใจบ้าง ดำรง ทหาร นี่เอาชีวิตไปขายนะครับ เงินเดือนเพิ่มไหม บอก ไม่เพิ่ม ที่นอนอยู่ดี ๆ โดนยิง ตายไป ๕ - ๖ ศพ นั่นเขาขายชีวิตครับท่านประธานฯ นี่เราขายแรงกับขายความรู้ ทำไมคน ขายชีวิตไม่ได้ปรับ คนขายแรงขายความรู้ได้ปรับ มันจะต้องตอบ ทางวุฒิสภาจะต้องไปตอบ

อาชีพทหารคืออะไร ขาชีวิต เอาชีวิตไปขาย ตำรวจก็คืออะไร ไปจับโจร เขาเอาชีวิตไปขาย
ถามว่าได้เพิ่มไหม บอก ไม่ได้เพิ่ม กรอบอกไม่เพิ่มไม่ได้ ไม่ปรับเงินเดือนไม่ได้ การศึกษาเด็ก
ก็จะโง่ บอกว่า ไม่เห็นด้วย ทำไปพร้อม ๆ กันครับท่านประธานฯ กราบเรียนท่านนี้ครับ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญเลิศ เดี่ยวตอบทีเดียวนะ เมื่อสักครู่นี้ท่านชี้แจงมาแล้ว

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมาธิการ) : ผมจะตอบท่านไพบุลย์ เดี่ยวผมตอบ
ทีเดียวนะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สักครูเดี๋ยวครับท่าน เชิญท่านกรรมาธิการผู้สงวนเสียงข้างน้อยก่อน
ท่านยกนานแล้ว ท่านวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ เชิญครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภา ผม วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมอยากให้อธิบายเพิ่มเติมเพื่อ
ประกอบการพิจารณาด้วยว่า ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาฯ จริง ๆ ก็อยากเพิ่มรายได้ให้
กับครู แต่่นโยบายที่ชัดเจนซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการก็ได้ชี้แจงแล้วว่า เงินที่
เราจะใส่เข้าไปจะต้องเป็นไปตามหลักที่ว่า ครูได้ แล้วก็เด็กได้ ทีนี้จะทำอย่างไรให้ครูได้กับ
เด็กได้ นโยบายก็ชัดเจนว่า เงินที่จะเพิ่มเข้าไปต้องเพิ่มเข้าไปในชั่วโมงเรียน หมายถึงให้ไปใน
ชั่วโมงที่สอนหนังสือว่า ใครสอนกี่ชั่วโมง แล้วจะให้ชั่วโมงละเท่าไร อันนี้อยู่ในระหว่าง
การศึกษาของสำนักงานประมาณกับคณะทำงานว่า กำลังจะทำการศึกษาเสนอรัฐบาลว่าจะ
ต้องใช้งบประมาณเท่าไร แล้วการที่ให้ครูได้เงินเพิ่มจากการสอนหนังสือจะเป็นการแก้ปัญหา
ของครูที่เป็นลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งเราก็เห็นว่าได้เดินขบวนเรียกร้องกันมาโดยตลอดว่า ครูที่เป็น
ลูกจ้างชั่วคราวนั้นมีจำนวนหลายหมื่นคน ต้นปีก็ต้อง ๓ เดือนจึงจะได้เงินเดือน แล้วกว่าจะ
ตกเบิก แล้วก็ต้องมาทำเซ็นสัญญาทุกปี บางคนก็เป็นตั้งหลายปีแล้ว -----

เพราะฉะนั้นเพื่อให้ทั้งครูที่เป็นลูกจ้างชั่วคราวและครูทุกคนได้รับประโยชน์ แล้วเด็กก็ได้รับประโยชน์ด้วย ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงอยากเอาเงินไปใส่ลงไปในช่วงโมงสอนหนังสือ คือครูที่สอนก็ชั่วโมงก็บวกเข้าไปซึ่งก็คำนวณ เมื่อมีการแบ่งเขตก็อาจจะให้เงินก้อนนี้ลงไป ที่เขตแล้วก็จัดให้กับครูที่สอนหนังสือไป อันนี้ก็จะช่วยแก้ในหลายปัญหาด้วยว่า ปัญหาครูที่ไม่ยอมสอนหนังสือก็จะไม่ได้รับประโยชน์จากส่วนนี้ก็จะได้ประโยชน์เฉพาะครูที่สอนหนังสือเท่านั้น เราก็มั่นใจว่าเด็กก็ได้จากประโยชน์ที่ครูสอน เพราะครูก็เต็มใจที่จะมาสอนหนังสือมากขึ้น เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นนโยบายที่อยากจะเพิ่ม แต่ถ้าหากกฎหมายจากวุฒิสภาบอกว่า ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทใส่เข้าไปเลยให้ทุกคนได้เดือนละ ๑,๒๐๐ บาท ก็จะไม่สอดคล้องกับนโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการกำลังคิดแล้วเร่งทำการบ้าน แล้วก็จะเสนออีกครั้งหนึ่งที่จะเอางบประมาณมาใช้ในส่วนนี้

อันที่ ๒ ที่อยากจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็คือว่า ข้าราชการพลเรือนรวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นมองเห็นว่ามีหลายส่วนของเราที่ไม่สอดคล้องกัน อันนี้ไม่พูดถึงในเรื่องของกรณีครูนะครับ คือกรณีของครูนี้ไม่มีใครโต้เถียง ไม่ว่าตัวแทน ก.พ. หรือตัวแทนจากสำนักงานงบประมาณหรืออะไร เพราะว่าในเรื่องบัญชีครูนั้น เราตั้งใจที่จะปรับให้เหมือนอาจารย์ในมหาวิทยาลัย อันนี้มีเหตุผลที่จะปรับวิทยฐานะครูให้เหมือนอาจารย์มหาวิทยาลัย อันนี้ผมคิดว่าคงไม่มีใครคิดใจ แต่ที่ข้าราชการพลเรือนหรือตัวแทน ก.พ. สำนักงานงบประมาณหรืออื่น ๆ ที่คิดใจนั้น ก็จะมาอยู่ในตำแหน่งของผู้บริหาร เพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนหรือว่าผู้บริหารเขตการศึกษา ปกติผู้บริหารอย่าง ผอ. สปจ. หรือ สจ. สาขาศึกษาจังหวัด ทุกวันนี้เงินประจำตำแหน่งก็เปรียบเท่ากับ ชี. ๘ ถ้าปรับไปเป็น ชี. ๙ นี้หลายคนก็พอรับได้ แต่ถ้าเราจะให้วิทยฐานะวิ่งไปจนถึง ชี. ๑๐ อันนี้หลายคนก็รับไม่ได้ เพราะว่าไปกระทบระบบของข้าราชการอื่นทั้งหมด ผมยกตัวอย่างจังหวัดนครราชสีมา ๑ จังหวัดมี ๗ เขต เพราะฉะนั้น ผอ. เขตก็จะวิ่งขึ้นไป ชี. ๙ ๗ คน ซึ่งแต่เดิมเป็น ชี. ๘ ๓ คน หมายถึงว่า ศึกษาธิการจังหวัดก็ ชี. ๘ สจ. ก็ ชี. ๘ ประถมศึกษา ก็ ชี. ๘ แต่เมื่อเราปรับ เรายอมให้วิ่งไปถึง ชี. ๙ ซึ่ง ก.พ. หรือทางไหนก็พอยอมได้ว่าไปเป็น ชี. ๙ ก็เป็น ๗ คนแล้ว แต่เรายังบอกว่าไม่ได้ เราขอวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษวิ่งไป ชี. ๑๐ ในส่วนนี้ที่ตัวแทน ก.พ. หรือสำนักงานงบประมาณหรือกระทรวงการคลังรับไม่ได้ที่เราจะให้ ผอ. เขต

กับ ผอ. โรงเรียนวังขึ้นไปถึง จี. ๑๐ ถ้า จี. ๘ ยังพอรับกันได้ ผมก็อยากจะให้ข้อมูลในส่วนนี้ว่าทำไมบัญชีนี้ ผมในฐานะกรรมการไม่เห็นด้วยถึงจะเป็นเสียงข้างน้อย เราก็ยังยืนยัน อยากให้ความเป็นธรรมกับครู แต่ก็ต้องให้ความเป็นธรรมกับข้าราชการอื่นด้วย ถ้าเราสามารถหาจุดที่ให้ความเป็นธรรมเพิ่มรายได้กับครู แล้วก็ให้ความเป็นธรรมกับข้าราชการอื่นด้วย ผมว่าก็เป็นเรื่องที่รับได้ คือจาก จี. ๘ เป็น จี. ๘ เขาไม่พอใจ แต่จาก จี. ๘ วิ่งไป จี. ๑๐ อย่างนี้เขารับกันไม่ได้ ผมก็อยากจะให้ข้อมูลกับท่านประธานฯ ไปถึงสมาชิกฯ ได้พิจารณาที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายด้วย ขอขอบคุณครับ

- ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการ ๕ ท่าน แต่ว่าอย่างนี้ผมขอท่านสมาชิกฯ ก่อนนะครับ เพราะว่าจะได้ตอบประเด็นใดที่ตรงกับกรรมการข้างน้อย ข้างมากก็จะได้ตอบเดียวท่านวัลลภรอไว้ก่อน ท่านเป็นเสียงข้างมากเพราะท่านไม่ได้สงวนไว้ เสียงข้างน้อยขอท่านแก้วสรรก่อนครับ เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา เรื่องเงินเดือน โดยหลักผมว่ามีหลักอยู่ว่าจะหยิบเฉพาะอาชีพขึ้นมาดูแล้วก็มาบอกว่า ตรงนี้ควรได้เท่านั้นเลย ๆ ไม่ได้โดยหลักต้องมองภาพรวมทั้งหมดแล้วก็เปรียบเทียบความสำคัญ แล้วก็ประเมินว่าถ้าให้ตรงนี้สูงจะเกิดการ โยกคน โยกย้าย กระแสอะไรต่าง ๆ ต้องมองภาพรวมตรงนี้ หลักเป็นอย่างนั้นแล้วข้อที่ ๒ เข้ามาเกี่ยวกับเงินเดือน ตรงนี้อย่างที่ ขอภัยเอ่ยนาม ที่ท่านถวิล ไพรสณฑ์ อภิปรายอันนั้นถูกต้องตามหลักรัฐธรรมนูญ เงินงบประมาณใช้จ่ายหลายส่วนเงินเดือนเป็นเพียงส่วนหนึ่งในนั้น ดังนั้นต้องจำเป็นต้องดูกำลังของประเทศต้องประเมินทั้งหมดผมนึกไม่ถึงว่าแม้กระทั่งในชั้นวุฒิสภาจะมาเติมบัญชีเงินเดือนไปแล้วใส่เงินเดือนลงไปอีกนะครับ นี่ร่างพระราชบัญญัติตำรวจจะเข้ามาอีก เอาใหม่ครับ เติมบัญชีอีกใหม่แล้วงบประมาณโดยรวมเป็นอย่างไร รัฐบาลวางไว้อย่างนี้ประเมินภาษี ประเมินรายได้ไว้อย่างนี้ เติบบัญชีตำรวจมา เติบบัญชีครูมาลั่นกันงบประมาณปิดไม่ลง บ้านเมืองตอนนี้เหลืองบลงทุนเท่าไรครับ เพราะฉะนั้นแล้วยังปัญหา ขอภัยเอ่ยนามอีกท่านหนึ่งท่านอาจารย์วิริยะอภิปราย เพราะตรงนี้เป็นแนวคิดที่ดีมากกว่าครูจะต้องมีส่วนที่จ่ายเขาตามที่เขาสอน อยู่ดี ๆ จะมานั่งกินเฉย ๆ แล้วสอน ๑ วิชาก็ได้เท่ากับคนสอน ๑๐ คาบไม่ได้ นั่นช่อนนโยบาย ช่อนวิธีคิดในการทำงานในทางบริหารไว้ตั้งมาก ผมคิดว่าโดยหลักแล้วจะมาเติมบัญชีกันโดยทางสภา ผมคิดว่าไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง นี่ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ การที่จะมีบัญชีเงินเดือนอยู่ท้ายร่างพระราชบัญญัติ แทนที่จะเป็นกฎหมายเป็นมติ กรม. อะไรก็แล้วแต่เขาใช้กรณีพิเศษจริง ๆ เท่านั้น ซึ่งเท่าที่ผมเห็นนั่นคือศาล แล้วก็มีอัยการ โดยศาลเข้าไปอีก ตรงนั้นก็เห็นหลักจากการที่จะมองว่างานศาลไม่ควรจะกินเงินเดือนเป็นขั้นเป็นตอน ไล่ขั้นบิคชอยเป็น ๑๑ ขั้น ๒ ปี กระโดดที่ ๒ ปี กระโดดที่

ควรจะเป็นว่า โอ.เค. ให้พออยู่พอกินไม่ต้องมากระโดดอะไรกันมากมาย แต่คนละเรื่องกับระบบข้าราชการอื่นจึงจำเป็นต้องมีบัญชีแนบท้ายไว้ แล้วเรียนตามตรงนะครับ ถึงแม้หลักจะถูกแต่ที่ผ่านออกไปเป็นความเจ็บแสบของกระบวนการนิติบัญญัติไทย ที่ไปใส่เม็ดเงินให้ผู้พิพากษานั้น บรรจุ ๒ - ๓ ปี จากเงินเดือน ๒๐,๐๐๐ บาท กระโดดทีเดียวเป็น ๗๐,๐๐๐ บาท ทำได้อย่างไร อันตรายอย่างยิ่งในการที่จะมานั่งดูเม็ดเงินแล้วยกมือกันปั๊บ ๆ โดยไม่รู้ว่าใครสอดไส้อะไรกันไว้บ้าง แล้วกระเทือนไปถึงอัยการเราต้องยอมเขาอีก กระเทือนไปถึงศาลปกครองต้องยอมเขาอีก แล้วตอนนี้ นักกฎหมายหัวกะทิในมหาวิทยาลัย ในกฤษฎีกาไหลไปเป็นผู้พิพากษาหมด ฉะนั้นการมาหยิบเงินเดือนโดยไม่ดูส่วนอื่นอันตรายที่สุด ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ทำเช่นนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมการครับ มีสมาชิกฯ เหลืออีกท่านเดียวที่ยกมือ ขอสมาชิกฯ ก่อนครับ เชิญท่านอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ ครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (แม่ฮ่องสอน) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน เกี่ยวกับเรื่องบัญชีเงินเดือนที่แนบท้ายตอนทีวาระที่ ๑ ก็ไม่มีนะครับ ก็แปลกใจเหมือนกันว่าทำไมได้ยังไง ตัวผมเองผมไม่ขัดข้องถ้าหากว่าทางข้าราชการจะได้รับเงินเดือนเพิ่มจะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่ แต่ที่แน่ ๆ ก็คือว่าข้าราชการคือพวกกันว่าเงินเดือนน้อย ซึ่งที่จริงผมไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่าสิ่งที่ผมเห็นแล้วว่าอาจจะไม่ค่อยถูกต้องก็คือหน้าที่นี้ควรจะเป็นของทางรัฐบาล รัฐบาลเป็นคนี่หารายได้ รัฐบาลเป็นคนี่ไปคิดแล้วก็แจกจ่ายเงินที่มีอยู่ว่าจะเอาไปให้ส่วนไหนต่อส่วนไหน -----

แต่เราเป็นนิติบัญญัติ ซึ่งอาจารย์แก้วสรรก็ได้พูดไปแล้วว่าที่จริงไม่ควรจะเป็นหน้าที่ของเรา แล้วสิ่งที่ผมอยากจะขอตั้งก็คือถ้าหากว่าเราแก้ไขแบบนี้เท่ากับเป็นการแก้ไขหลักการและเหตุผลของกฎหมาย ซึ่งผมคาดการณ์แน่นอนว่าทางสภาผู้แทนราษฎร คงจะไม่ยอมรับ ไม่ยอมรับผลที่ตามมาคือจะต้องมีกระบวนการต่อไปคือมีกรรมวิธีการร่วมและต่อเนื่องไป แต่ปัจจุบันนี้เรากำลังรอ ตอนนี้นำการปฏิรูปการศึกษา ดำเนินไปได้ช้ามาก เรากำลังรอที่จะให้พวกกฎหมาย พระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมทุกอย่างให้สิ้นไหลไปได้โดยเร็ว ไม่ใช่คาราคาซังอยู่แบบปัจจุบันนี้ แต่ถ้าเกิดว่าเราทำไปแบบนี้และทางผู้แทนฯ ไม่ยอมรับ กฎหมายฉบับนี้ จะออกไปช้ามาก ในสมัยประชุมหน้าอาจจะยังไม่ได้ออกไปด้วย ความล่าช้าน่าจะเกิดขึ้น แล้วเกิดผลเสียหายกับสิ่งที่กำลังรออยู่ ดังนั้นทำไมไม่มีหมายเหตุหรือมีอะไรก็ตามให้ทางรัฐบาลเขาจัดการ เรามาใส่เข้าไปแบบนี้เรามั่นใจได้อย่างไรว่าตรงรัฐบาลเขาจะยอมรับ ในเมื่อเขาเป็นคนจัดการเรื่องเงิน เราไม่สามารถที่จะไปตัดสินใจแทนเขาได้ ไม่สามารถที่จะไปบริหารแทนเขาได้ ตอนนี้นำหน้าฝ่ายนิติบัญญัติ ผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะมีบัญชีตัวนี้เข้าไป ถ้าหากจะทำให้ทางรัฐบาลหรือไปเร่งทางรัฐบาลให้ดำเนินการมา อันนี้ผมคิดว่าไม่ถูกต้องในหลักการและเหตุผล ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมวิธีการทำนอยกมือหลายท่าน แต่จะให้ตอบทีละท่าน เชิญท่านคอกเตอร์วิบูลย์ แซ่มชื่น ก่อนครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น กรรมธิการเสียงข้างมาก ใคร่ขออนุญาตท่านประธานฯ ชี้แจงถึงเหตุผลที่กรรมธิการเสียงข้างมากเพิ่มเติมจากที่ท่านกรรมธิการบุญเลิศได้กรุณาชี้แจงแล้วนะครับว่า

ประเด็นที่ ๑ ความจริงบัญชีเงินเดือนต่อท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ใช่เรื่องใหม่ การเสนอกฎหมายเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ในตอนเริ่มแรกนั้นก็เป็นการที่รัฐบาลนำเสนอ แต่เนื่องจากเห็นว่าการจัดทำอัตราบัญชีเงินเดือน พร้อมกับ

เงินวิทยฐานะนั้นเห็นว่าไม่เป็นธรรม รัฐบาลจึงต้องการถอนออกไป เพื่อที่จะไปตั้ง
กรรมการเพื่อปรับปรุงแก้ไข คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ก็ได้พิจารณาถึงมาตรา ๓๑
ต่อท้าย ความจริงก็ไม่ใช่หลักการใหม่ครับ คือเดิมที่จะไปออกกฎหมายใหม่ เพื่อเป็น
บัญชีเงินเดือนโดยเฉพาะ หลักการก็คือขอให้บัญชีเงินเดือนของครู โดยเฉพาะ แต่ว่า
เรื่องเงินเดือนนั้นไม่ใช่ประเด็นปัญหา ประเด็นปัญหาคือความไม่ยุติธรรมในการกระจาย
ระหว่างเงินเดือนกับเงินวิทยฐานะ เพื่อให้ครูได้รับมากขึ้นแตกต่างจากผู้บริหารหรือไม่
ผมขออนุญาตท่านประธานฯ เพื่อที่จะตอบท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติจากภูเก็ตที่ถามว่า
ครูได้หรือไม่ อันนี้คือข้อแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการพิจารณาของคณะกรรมาธิการวิสามัญ
ชุดนี้ ถ้าท่านดูบัญชีแนบท้ายที่เป็นเงินวิทยฐานะในกรอบแรกนั้น สิ่งที่แตกต่างกันออกไป
ก็คือครูและศึกษานิเทศก์นั้น เดิมที่จะไม่ได้อะไรเลย ณ วันนี้ทางกรรมาธิการเห็นว่าควร
จะมีการปรับปรุงแก้ไข โดยให้ครูและศึกษานิเทศก์ที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น
ได้เริ่มต้นเลย ๑,๒๐๐ บาทต่อเดือน อันนั้นคือสิ่งที่แตกต่างออกไป เม็ดเงินที่จะเกิดขึ้น
ที่ท่านกรรมาธิการบุญเลิศได้กรุณาชี้แจงไปนั้นประมาณ ๕,๘๐๐ ล้านบาท อันนั้นคือ
เงินเบ็ดเสร็จหลังจากที่ครูอาจารย์จะได้รับ อาจจะเป็น ๕ ปี หลังจากที่มีใบประกอบ
วิชาชีพทุกคนครบแล้ว เพราะฉะนั้นการที่เม็ดเงินจะกระจายลงไปแต่ละปีกราบเรียนว่า
คงจะไม่ถึง ๕,๘๐๐ ล้านบาท หรือ ๖,๐๐๐ หรือ ๗,๐๐๐ ล้านบาท อย่างที่คาดการณ์กันไว้
เนื่องจากการว่า การที่จะได้รับเงินเดือนอัตราใหม่และเงินวิทยฐานะนั้นจะเป็นไปตาม
การประเมินเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งหรือการได้รับใบประกอบวิชาชีพครู ซึ่งคงจะไม่ได้รับ
พร้อมกันทุกคน -----

เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องเม็ดเงินประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาทนี้คงจะไม่ใช่ประเด็นที่ต้องนำ
 ห่วงใยมากนัก เพราะว่าจะเป็นการทยอยให้ เม็ดเงินมีหรือไม่ซึ่งความจริงการบริหารงาน
 ของรัฐบาลที่ผ่านมาก็มีความสามารถพิเศษนะครับ ท่านสามารถกันเงินงบประมาณแผ่นดิน
 ในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ นั้นไว้เป็นเงินลอย ๆ ถึง ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ก็สามารถกระทำได้
 เพราะฉะนั้นเงินประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาทเศษนี้กระผมคิดว่าตรงนี้เรื่องเม็ดเงินไม่น่าจะเป็น
 ปัญหา แต่หลักการสำคัญก็คือว่ากรรมการเห็นว่าการที่จะไปรอให้ออกบัญชีหรือไปออก
 กฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งใหม่คงต้องใช้เวลาประมาณ ๑ ปีเศษ
 ตามปกติกฎหมายแต่ละฉบับที่จะผ่านเข้าสู่วุฒิสภานี้จะต้องใช้เวลาประมาณ ๑ ปีเศษ
 ถึงจะผ่านออกไปได้ ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้หมายความว่า ถ้าครูได้รับ
 ใบประกอบวิชาชีพแล้วก็จะไม่มีเงินเดือนใหม่ ไม่มีเงินวิทยฐานะใหม่ที่จะได้รับใหม่เลย
 เพราะฉะนั้นก็ต้องกลับไปรับเงินเดือนเก่าที่รับตามบัญชีอัตราเงินเดือนของ ก.พ. เดิม
 เพราะฉะนั้นหลักการที่น่าเสนอนี้ก็เพื่อให้เกิดการเพื่อส่งเสริมให้มีการปฏิรูปการศึกษา
 เป็นไปได้อย่างราบรื่นโดยไม่ติดขัดในส่วนของคุณ เพราะฉะนั้นการที่กรรมการวิสามัญ
 เสียข้างมากเห็นว่าควรจะนำบัญชีเงินเดือนมาแนบท้ายก็เนื่องจากได้พิจารณาประกอบ
 ไปพร้อมกับกรรมการหรือกรรมการของทางรัฐบาลที่พิจารณาไปพร้อมกัน ความจริง
 บัญชีที่ต่อท้ายในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ท่านเห็นนี้เป็นบัญชีเงินเดือน คือไม่ได้
 ปรับปรุงอะไรมากนักเลย ก็คือตั้งแต่เริ่มต้น ๖,๓๖๐ บาท การเริ่มเป็นครูครั้งแรก
 จนถึงขั้นสูงสุดที่จะได้รับก็คือ ๕๓,๑๓๐ บาท เป็นบัญชีที่แตกต่างออกไป ไม่ได้มีปัญหา
 ขัดแย้งเรื่อง ซี. ๑๐ เรื่อง ซี. ๑๑ ซี. ๑๑ ที่เดิมทีที่มีปัญหานั้นเป็นงบประมาณที่มีการ
 เตรียมการไว้ประมาณ ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งกรรมการเห็นว่าตัวนั้นอาจจะสูงเกินไป
 ผมจึงกราบเรียนว่า ในการพิจารณาของคณะกรรมการนี้จึงเห็นว่าคนที่ไปรับเงินเดือน
 ๕๘,๐๐๐ บาท ของครู อาจารย์เทียบกับศาสตราจารย์ ซี. ๑๑ นั้นคงจะไม่ถึงขนาดนั้น
 และจะมีจำนวนน้อยมากอย่างที่ท่านได้พิจารณาไปแล้ว อย่างหลายท่านที่ได้
 กราบเรียนไปแล้ว ผมจึงเรียนว่า บัญชีอัตราเงินเดือนที่กรรมการนำมาแนบท้ายนี้
 เป็นบัญชีที่ผ่านการพิจารณาของกรรมการของทางรัฐบาลเรียบร้อยแล้ว มีการปรับปรุง
 บ้างเล็กน้อยคือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินวิทยฐานะเท่านั้นเอง แต่หลักการสำคัญก็คือว่า

เมื่อกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ไม่ต้องการให้ติดขัดเรื่องการรับเงินเดือนและการรับเงินประจำตำแหน่งใหม่ของครู อาจารย์ที่จะมีใบประกอบวิชาชีพครูที่ผ่านการประเมินไปแล้วทุกคน เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนตอบคำถามหลายท่านที่ได้ตั้งคำถามไว้ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินเดือนที่หลายท่านเป็นห่วงนั้นกระผมเห็นว่า เรื่องนี้ความจริงทางรัฐบาลได้เสนอมาในกฎหมายที่เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร แต่เนื่องจากการถอนออกไปนั้นเป็นเรื่องของเทคนิคของการพิจารณาบัญชีเงินเดือน ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินเดือนในภาพรวมก็กราบเรียนเพื่อทราบครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการเสียงข้างมากทั้ง ๔ ท่านจะตอบประเด็นไม่ซ้ำกันได้ไหมครับ เพราะว่าท่านสมาชิกฯ ถามเพียง ๓ คนนะครับ ขอท่านบุญเลิศก่อนแล้วก็ท่านบุญทันครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในฐานะกรรมการอย่างนี้อาจจะกราบเรียนในภาพรวม จะไม่ซ้ำกับที่พูดกัน ภาพรวมนี้เรายอมรับกันหรือไม่ว่าเงินเดือนของข้าราชการทุกประเภทควรจะเพิ่ม ควรจะขึ้นได้แล้วเพราะว่าพิจารณากันมาแล้ว ครึ่งสุดท้ายขึ้นเงินเดือนครั้งสุดท้าย ๒๕๓๘ ขณะนี้ ๒๕๔๖ เงินเดือนข้าราชการโดยทั่วไปต่ำมาก เริ่มจาก ๔,๑๐๐ บาท ถึง ๕๕,๐๕๐ บาท ระดับ ๑๑ หรือยศจอมพลนั้นมีเงินประจำตำแหน่งอีก ๒๑,๐๐๐ บาท ก็ประมาณสูงสุด ๘๐,๐๐๐ บาท ต่ำสุด ๔,๑๐๐ บาท สูงสุด ๘๐,๐๐๐ บาท บัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการครูที่แนบท้ายนี้เป็นบัญชีที่กราบเรียนย้ำอีกทีนะครับว่าเป็นบัญชีที่ไม่แตกต่างจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเลย เพราะฉะนั้นจะแตกต่างก็ตรงที่เงินเพิ่มวิทยฐานะเท่านั้น เพราะฉะนั้นบัญชีอัตราเงินเดือนไม่ต้องถามและไม่ต้องตอบกันอีกต่อไปก็ได้ว่าแตกต่างไปจากเดิมไหม ไม่แตกต่างเลยนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อแตกต่างกันมันแตกต่างกันตรงไหน แตกต่างกันตรงเงินเพิ่มวิทยฐานะครับ เงินเพิ่มวิทยฐานะถ้าเราบอกว่าครูต่อไปนี้ทุกคนต้องมี

ใบประกอบวิชาชีพ ถือว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีคุณสภำที่ทำหน้าที่บทบาทใหม่
ก็คืเป็นผู้กำหนดใบอนุญาตแล้วก็ให้ใบอนุญาต แล้วก็การพักใช้ใบอนุญาต การต่อ
ใบอนุญาตอะไรต่าง ๆ -----

- ๒๘/๑

ถ้าเรายอมรับว่าครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงและต้องมีใบประกอบวิชาชีพ เราเป็นเพียงเพิ่มเงิน
 สำหรับครูและศึกษานิเทศก์ระดับ ๓ ถึงระดับ ๗ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้คือครู กศ. ๑
 เพิ่มวิทยฐานะให้เป็น ๑,๒๐๐ บาท เพราะฉะนั้นถ้าถามว่า ๕,๖๐๐ บาท ๘,๕๐๐ บาท
 ๑๓,๐๐๐ บาท มาจากไหน เรากำหนดเองหรือเปล่า ก็เปล่าเลยครับ เปล่าทั้งสิ้นเลยครับ
 ผมจะกราบเรียนว่าในปัจจุบันนี้ระดับ ๑๑ นักบริหารระดับสูง หรือยศจอมพลมีเงินประจำ
 ตำแหน่ง ๒๑,๐๐๐ บาท ถ้าเป็นอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดได้เงินประจำตำแหน่ง
 ๑๔,๕๐๐ บาท รองอธิบดีหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดมีเงินประจำตำแหน่ง ๑๐,๐๐๐ บาท
 ผู้บริหารระดับกลางคือผู้อำนวยการกองท่านประธานฯ ครับ ระดับ ๘ ๕,๖๐๐ บาท
 มีอยู่แล้วทั้งสิ้น ทีนี้เราเอาเกณฑ์ ครูเชี่ยวชาญพิเศษที่ ๑๓,๐๐๐ บาท กำหนดขึ้นมาได้อย่างไร
 เรากำหนดจากศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ กินเงินประจำตำแหน่ง ๑๓,๐๐๐ บาทครับ
 เพราะฉะนั้นครูเชี่ยวชาญพิเศษระดับ ๑๐ ก็ได้ ๑๓,๐๐๐ บาทเท่ากันที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
 ถ้าเป็นระดับ ๘ ศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ ระดับ ๘ ก็ได้ ๘,๕๐๐ บาทเหมือนกับ
 ๘,๕๐๐ บาท ครูเชี่ยวชาญหรือศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ไม่ได้แตกต่างจากเดิมที่เปลี่ยนไปเลย
 ถ้าระดับ ๘ อาจารย์ระดับ ๘ ๕,๖๐๐ บาท ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการการประถมศึกษา
 จังหวัด ศึกษาธิการจังหวัด สำนัญศึกษาจังหวัดในขณะนี้ ๕,๖๐๐ บาท ถ้าเปลี่ยนแปลง
 ตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วท่านก็ยัง ๕,๖๐๐ บาทเหมือนเดิม กว่าท่านจะมาเป็น ซี. ๘
 ในคาบเดิมในตำแหน่งเดิมนี้ท่านต้องประเมินผลงานถึงจะได้ ๘,๕๐๐ บาท ๘,๕๐๐ บาท
 ก็คือระดับ ๘ ปัจจุบัน แต่ว่าถ้าเป็นนักบริหารในระดับ ๘ ได้ ๑๐,๐๐๐ บาท พอเป็นระดับ ๑๐
 ได้ ๑๔,๕๐๐ บาท ไม่ต้องประเมินเลยครับ ถือตำแหน่งเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียน
 ว่าภาพรวมนั้นเราควรที่จะขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการทุกคนใช่หรือไม่

ประการที่ ๒ ที่เรายังไม่สามารถจะปรับเงินเดือนของผู้อื่นได้ก็เพราะว่า
 ดำรงที่ดี ข้าราชการทหารก็ดี พลเรือนอื่นก็ดี ยังไม่ได้เสนอเข้ามา เสนอเข้ามาแล้วมีการ
 ปรับเงินเดือนขึ้นไป ครูที่ที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ถึงจะได้เลื่อนระดับตามเงินเดือน
 ของคนอื่น ไม่ได้เงินนี้ต่างจากคนอื่นเลขขณะนี้ไม่เป็น ไม่มี แตกต่างกันแค่วิทยฐานะซึ่งเป็น
 วิชาชีพชั้นสูงเท่านั้น จึงอยากจะกราบเรียนว่าอย่าได้กังวลเลยครับว่าจะล้าหลัง เพราะบัญชี
 เหมือนเดิมทุกอย่าง ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านกรรมการวัลลกครับ เอาประเด็นที่ไม่เข้ากรรมการอื่น นะครับ เพราะว่ากรรมการอื่นใช้สิทธิมากแล้วครับ เชิญครับ

นายวัลลก ดังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ท่านประธานฯ คงทราบดีว่าผมเป็นคนที่พูดตรงประเด็นแล้วก็สั้นไม่ยาว ผมคิดว่า ตามมาตรา ๓๑ บังเอิญในมือผมมีกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ติดตาม ซึ่งผมจะอภิปรายต่อไปนี้ได้เข้าใจมากขึ้น

ฉบับแรกก็คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม ในปี ๒๕๔๕ ซึ่งถือเป็นแม่บทหลักของการศึกษา ท่านประธานฯ เองก็อยู่ในแวดวงของการศึกษาก็จะเข้าใจดีว่านี่เป็นแม่บทที่เกิดขึ้นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ฉบับที่ ๒ ที่ผ่านการพิจารณาของสภาเราไปแล้ว แล้วขณะนี้ยังอยู่ในการประชุมร่วมกันระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาก็คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ซึ่งฉบับนี้มีอาถรรพ์ก็คือว่า สมาชิกวุฒิสภาเราไปเพิ่มคำว่า “เป็นนิติบุคคล” ในท้ายคำว่า “เขตพื้นที่การศึกษาให้เป็นนิติบุคคล” ซึ่งจะแจ้งไปในขณะนี้เป็นการร่วมขอมแล้ว ว่าให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล ขอมลงไปถึงข้างล่างถึง ๓๐,๐๐๐ แห่งด้วยกัน อันนี้ก็ถือเป็นสิ่งที่เป็นการดีว่า เราขอแมวแต่ให้หนูหรือให้ช้างไปเล่นนะครับ -----

หมยก ๒ ฉบับนี้ขึ้นมากล่าวอ้าง เพราะว่ามีนัยสำคัญที่เชื่อมโยงไปกับมาตรา ๓๑ โดยตรง ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งข้างมากได้เพิ่มว่า ควรจะมีบัญชีแนบท้ายเงินเดือนและมีวิทยฐานะไปในท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่กล่าวเช่นนี้ก็ถือว่า

ประเด็นที่ ๑ ในร่างกฎหมายการศึกษาแห่งชาตินั้น ถ้าท่านสมาชิกฯ ยังจำได้ บังเอิญผมจำได้ดี เพราะผมร่างกฎหมายฉบับนี้มาด้วย ตั้งแต่สมัยที่เป็นสมาชิกวุฒิสภา คราวที่แล้ว ตั้งแต่มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ นี่มีนัยที่สำคัญและสัมพันธ์ ซึ่งกันและกัน มาตรา ๕๓ บอกลำดับว่า เมื่อเรามีกระทรวงใหม่ก็จำเป็นต้องมีองค์กรวิชาชีพขึ้นมา ไม่ลงรายละเอียดคนละครั้ง ลำดับความในมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ ตั้งแต่ ๑. จะเป็นครูต้องมีมาตรฐานวิชาชีพ จะต้องมีการอบรมวิชาชีพ จะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ อันนี้คือสิ่งที่ช่วยยืนยันว่า คุณเป็นครูปกติไม่ได้แล้ว คุณต้องเป็นครูที่มีมาตรฐานพอสมควร คุณจึงจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ

ประเด็นที่ ๒ ที่รับตอบมาอีกก็คือว่า แค่นั้นไม่พอนะครับ คุณต้องมีองค์กรกลางที่บริหารงานบุคคลตามกฎหมายฉบับที่ ๒ ที่เราพิจารณากันไป หมายความว่า ไม่ใช่ครูนี้ลอย ๆ มาจากฟ้า ต้องมีองค์กรกลางขึ้นมาบริหารจัดการกันเอง

ประเด็นที่ ๓ ในมาตราที่ชัดเจนมากก็คือ มาตรา ๕๕ ของ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติบอกว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ สิทธิประโยชน์ ที่เกื้อกูลอื่นสำหรับคณะกรรมการครูและบุคลากรการศึกษา เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอ และเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ นี่เป็นการยืนยันเจตนารมณ์ของการวางลำดับ ขั้นตอนจากมาตรฐาน จรรยาบรรณ ใบประกอบองค์กรกลาง และเงินเดือน นี่ประเด็นที่ ๑ ท่านต้องเห็นความเชื่อมโยงเสียก่อน ประเด็นที่ ๒ เมื่อมองเห็นความเชื่อมโยงแบบนี้แล้ว ก็มีคำถามว่า เอ้า ก็บอกว่าให้มีกฎหมายเฉพาะ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน ค่าตอบแทน ตรงนี้เถียงกันมาก รัฐบาลก็เห็นครับ ว่ามาตรา ๕๕ ตาม พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติเขียนไว้เช่นนี้ และไม่ได้เขียนว่า ให้มีกฎหมายเฉพาะ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน จะไปใส่ตรงไหนก็ได้ รัฐบาลจึงใส่มาในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เราถกเถียงกันอยู่ ใส่เข้ามาครับ แต่ถูกดึงออกมาที่สุดท้าย ด้วยเหตุเพียงข้อเดียวครับ เหตุผลข้อเดียวท่านไปเปิดบันทึกการประชุมได้ บอกว่าที่ดึงออกเฉพาะบัญชีนั่นเป็นบัญชีเฉพาะฝ่ายบริหารเท่านั้น ผมตาม

ปลุกเหมือนท่านวิบูลย์ แซ่มชื่น ขออนุญาตเอ่ยนาม ตรงครับ เป็นบัญชีของฝ่ายบริหาร
 เมยอมไม่ได้ บอกเอ๊ะ ทำไมใส่ผู้บริหาร แล้วครูทั้งประเทศ ๓ แสนคนทิ้งไปไหน
 ฝ่ายบริหารคราวนั้นใช้เงิน ๕๐๐ กว่าล้านบาท ก็บอกเอ๊ะ อย่างนี้ไม่ได้ซี ทำไมท่านไม่ใส่
 บัญชีครูบวกกับผู้บริหารเข้าไปด้วย เท่าที่ระดับรับฟังข่าวคราวจากการแถลงของรัฐมนตรี
 และรัฐมนตรีช่วยเป็นบางครั้งบางคราว บอกว่าเพราะเหตุนี้อยากจะใส่บัญชีครูเข้าไป และถ้า
 ปีนไปได้จะรีบทำให้เร็ว ผมก็ตั้งคำถามว่า เร็วนี้ เมื่อไหร่ กฎหมายต้องบัญญัติว่าเมื่อไหร่
 ราเห็นเช่นนั้น เราก็เห็นว่าควรจะมาบัญญัติในเรื่องนี้เข้าไว้ แล้วไม่ใช่เราคิดขึ้นมาลอย ๆ
 ร้อยมูลทั้งหมดที่แนบท้ายเป็นส่วนราชการทำมาทั้งสิ้น คุณกันไปคุณกันมาตลอดเลยจึงมาได้
 เพราะเราแขวนมาตรา ๓๑ เอาไว้ อันนี้คือประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ความจริงท่านอาจารย์บุญเลิศได้ชี้แจงให้เห็นตัวเลขไปค่อนข้างมาก ผมอยากจะยืนยัน
 ประเด็นสั้น ๆ เท่านั้นเอง ถ้าท่านเปิดบัญชีแนบท้ายดูให้ดี ไม่ได้มีอะไรเป็นสิ่งใหม่เลยครับ
 จุเงินเดือน ๖,๐๐๐ บาท ณ วันนี้ออกบัญชีใหม่ ก็ ๖,๐๐๐ บาทครับ เพียงแต่ลู่วงยาวขึ้น
 เงินวิทยฐานะ ก็คือเงินประจำตำแหน่งเดิมนั้นแหละครับ เพียงแต่พูดให้ชัดเจนขึ้น ให้มี
 ตัวเลขที่พองามขึ้น มองให้ดินะครับ ต้องมองความเชื่อมโยงแบบนี้ ก็มีคำถามสุดท้ายที่ท่าน
 บอกว่า ฝ่ายบริหารเขาไม่พร้อม เราไปเที่ยวใส่ในกฎหมายเข้าไปเสียมากมายนี้
 ผมยกตัวอย่างเป็นรูปธรรมครับ เรื่องความพร้อม ไม่พร้อม แล้วท่านวินิจฉัยเองนะครับ
 ผมตอบแทนท่านไม่ได้ เรื่องนิติบุคคล เราใส่เพราะเขตพื้นที่เป็นนิติบุคคล ฝ่ายบริหารบอก
 ๑๗๕ กรม เป็นได้อย่างไร อีสระ ๑๗๕ กรม แต่เมื่อวานให้มา ๓๐,๐๐๐ กรมเลยครับ ไม่ใช่
 เรื่องพร้อม ไม่พร้อม เรื่องว่าอยากจะเอาอย่างไรมากกว่า นายกรัฐมนตรีท่านเคยปราศรัย
 ถ้าผมจำไม่ผิด รัฐบาลไทยรักไทยเศษกระดายเป็นเงินได้ ปราศรัยที่นครราชสีมา ยืนยัน
 รัฐบาลมีเงินครับ ถ้าทำอะไรที่เป็นสิ่งที่ดี มีเงิน ทำได้ เงินเดือนครูทำไมจะทำไม่ได้
 ไม่ต้องห่วงเรื่องตั้งกรรมการร่วม ทำไมต้องห่วง เพราะเราเป็นสถาบันนิติบัญญัติ
 เหมือนกัน มีหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายเหมือนกัน ออกไปอย่างไรก็ไปร่วมกันก็ได้
 เหมือนกับนิติบุคคล ร่วมไปร่วมมาจาก ๑๗๕ ๓๐,๐๐๐ แล้วครับ ขอเพียงแต่ว่ามีเหตุผล
 เท่านั้นแหละครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการเสียงข้างมากผมว่าประเด็นเราเข้าใจแล้วนะครับ ขอเป็นท่านดอกเตอร์บุญทัน สดท้ายแล้วกัน เชิญท่านบุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง กรรมการ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ผมอยากจะให้สภาสบายใจ ผู้ที่ร่างบัญชีที่แนบเข้ามานี้ นั้น เป็นบุคคลที่ทำงานใน ก.พ. มาถึงเกือบ ๓๐ กว่าปี เรื่องเงินเดือน มีพัฒนาการต่าง ๆ ที่เรายังจะพูดอยู่ตลอดเวลาว่า ครูเป็นปูชนียบุคคล และถ้าเราจะมีการปรับปรุงโครงสร้างของครูและบุคลากรครูนั้นให้เข้ากับยุคสมัย ผมยังเรียนถามท่านอาจารย์บุญเลิศ ขอรักๆ ทำไมเริ่มต้น ๖,๐๐๐ กว่าบาท ทำไมไม่เลื่อนขึ้นไปขั้นที่ ๒ ท่านบอกว่า ให้เป็นไปตามกระบวนการของเงินเดือนที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นการเพิ่มเงินเดือนตามบัญชีนี้ มีหมายความว่า ได้รับเงินเดือนดังกล่าวนี้ จำเป็นจะต้องรอรัฐบาลเขา แต่ที่สำคัญที่ผมอยากจะชี้เพียงประเด็นเดียวก็คือว่า ประเด็นเกี่ยวกับการเพิ่มบัญชีสุดท้ายที่เขาให้ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญพิเศษ นิเทศก์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการ ท่านบุญเลิศพูดแล้วว่า เปรียบเทียบกับ ผศ. รศ. และ ศ. อันที่จริงแล้วสิ่งนี้มีอยู่แล้ว แต่ถ้ามาพูดถึงความเป็นจริงแล้วทั้งกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ประถมก็ดี มัธยมก็ดี เกือบ ๖ แสนกว่าคนนั้น ยังไม่มีท่านผู้ใดเป็นผู้ชำนาญพิเศษ แม้ว่าจะออกมาให้เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ได้เงินเท่ากับศาสตราจารย์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็มีความหมายว่า ท่านเหล่านั้นจะได้เลย ต้องผ่านกระบวนการการกลั่นกรอง การประเมิน และคนเหล่านั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถเทียบเท่ากับบุคคลที่อยู่ในมหาวิทยาลัย เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนี้ครับท่านประธานฯ ที่เคารพ เราจึงตั้งเงินเดือนนี้บนสมมติฐานที่เป็นจริงอยู่แล้วที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราต้องการครูที่มีหัวใจเป็นครู เรามักจะพูดอยู่เสมอว่า เปลี่ยนแปลง สร้างตึก แต่ที่เราไม่เคยสร้างคน การสร้างคนที่มีคุณภาพเพื่อให้มีแรงจูงใจนั้น จำเป็นจะต้องให้ค่าตอบแทน และค่าตอบแทนที่กรรมการเสียงข้างมากที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้ เป็นการปฏิบัติตามภาระหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญให้อยู่แล้วตามที่ท่าน ส.ว. วัลลภได้พูดมาแล้ว กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากเราได้ฟังอภิปรายทั้ง ๒ ความเห็น คือทั้งความเห็นอยากให้มียุติบัญญัติและทั้งมีความเห็นที่แตกต่าง ผมอยากจะบอกที่ประชุมว่า เนื่องจากมาตรา ๓๑ นั้นคณะกรรมการได้มีการแก้ไขจนครบ คือเพิ่มเข้ามาใหม่ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับท่านประธานคณะกรรมการ กรรมการหลายท่านสรุปไว้ดีมากครับ เชิญสั้น ๆ ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ถ้ากระผมจะไม่พูดเสียบ้างเลยก็รู้สึกจะละเลยหน้าที่อันสำคัญในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ใช้เวลาสั้น ๆ เป็นเชิงสรุปเพื่อให้เพื่อนสมาชิก ได้รับทราบ กระผมอยากจะเรียนว่ามาตรานี้ มาตรา ๓๑ ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นหัวใจสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ครับ เป็นสาระสำคัญที่สุดและเป็นเรื่องสำคัญต่อการที่จะปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย กระผมจึงขอให้เพื่อนสมาชิก ได้กรุณาพิจารณาด้วยความรอบคอบแล้วมองให้ไกลไปในอนาคตนะครับ เรื่องมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น กระผมไม่ใช่นักกฎหมายก็จริงอยู่ แต่กระผมศึกษาแล้วไม่น่าจะเกี่ยวกับวุฒิสภาเรา นั่นเป็นเรื่องกระบวนการในสภาผู้แทนราษฎร ในเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ถูกส่งมายังวุฒิสภาเรา ผมคิดว่าเราคงจะต้องใช้ความเป็นอิสระในการพิจารณา ท่านประธานฯ ครับ รัฐบาลมีหน้าที่หาเงินได้อาสาเข้ามาบริหารประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกฯ ท่านบอกว่า ๖ ปี ต่อไปนี้ ๖ ปีข้างหน้าจะต้องไม่มีคนจน แล้วเศรษฐกิจขณะนี้ก็ดีขึ้น ท่านบอกว่าจะเติบโต ๕ - ๖ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมก็เชื่อมีรัฐบาลผมเชื่อว่าเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นเรื่องเงินไม่ใช่สิ่งที่สภานี้จะต้องเป็นห่วง ผมคิดว่าเราจะต้องมีความเป็นอิสระในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือพิจารณาญัตติต่าง ๆ ด้วยความอิสระ เพราะเราไม่ใช่สังกัดพรรคการเมืองใด เราถูกเลือกมาโดยประชาชนเราต้องคำนึงว่าสิ่งไหนที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ กระผมคิดว่าเราต้องยึดสิ่งนั้น ถ้าเรามัวคำนึงว่าข้าราชการทุกฝ่ายเท่ากันหมด ควรจะได้รับการพิจารณาเรื่องเงินเดือนให้เหมือนกันหมด ก็ไม่ต้องมีพระราชบัญญัติการปฏิรูปการศึกษา ไม่ต้องมีนโยบายการปฏิรูปการศึกษา

รัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนว่าจะต้องให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา แล้วท่านก็ทราบ
 ใหม่ว่าการปฏิรูปการศึกษาหัวใจสำคัญอันหนึ่งก็คือเงิน ต้องยอมรับว่าครูเด็ยนี้เป็นหนี้มาก
 นำไปสู่ความหย่อนยาน หย่อนสมรรถภาพในการที่จะให้การศึกษาแก่บุตร กุลธิดา
 รุมีบทบาทในการสร้างอนาคตของชาติครับ ผมเชื่อว่าครูสำคัญที่สุดทุกท่านที่นั่งนี้
 ี่มานั่งอยู่ที่นี่ ถ้าไม่มีครูจะไม่มีโอกาสได้มานั่งที่นี่ กระผมเคารพครู กระผมรักครู
 อยากรู้จักครูเป็นปู้ชนียบุคคล อยากเห็นครูมีฐานะที่ดี อยากเห็นทุกคนทุกฝ่ายให้เกิดศรัทธา
 และกึ่งมุ่งเข้าสู่อาชีพครูให้มาก ๆ ในอดีตที่ผ่านมายอมรับว่าครูหย่อนอะไรก็แล้วแต่
 ครูไม่ค่อยจะได้รับการนิยมนเข้ามาเป็นครูกันมาก ก็เพราะว่าอาชีพนี้ใครเข้าไปทำแล้วยากจน
 ลำบาก เกินหนี้ ก็เลยคนที่มีความดี ๆ หนีไปเรียนวิชาอื่นที่สร้างความร่ำรวยให้มาก
 กระผมอยากจะเรียนให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้ตระหนักว่านี่คือบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่
 การปฏิรูปการศึกษา ถ้าเราไม่ผ่านมาตรา ๓๑ ผมไม่แน่ใจว่าการปฏิรูปการศึกษาจะเป็นรูปธรรม
 ก็ต้องไปรอครับ ไปรอรัฐบาลเมื่อไรท่านจะออกพระราชบัญญัติ ทำไมเราไม่ใส่ไว้ในนี้
 ถ้ารัฐบาลไม่มีเงินพอรัฐบาลก็ไปแก้บัญชีที่หลังได้ครับ -----

- ๓๑/๑

แต่ในหลักการผมคิดว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๓๑ นี้จะต้องมีบัญชีแนบท้าย เอาไว้ให้ชัดเจน เราไม่ต้องไปคำนึงว่ารัฐบาลจะมีเงินหรือไม่มีเงิน เราไม่ใช่รัฐบาล เรามีหน้าที่บอกว่าประชาชนเดือดร้อน ครูเดือดร้อน ครูเดือดร้อนรับเรื่องเงิน รัฐบาลจะต้องช่วยแก้ปัญหา ถ้าเราไม่เอาไว้ในมาตรา ๓๑ นี้จะแก้ไม่ได้ ถึงแก้ได้ก็ช้า อาจจะชาติหน้า บ่าย ๆ ก็ไม่รู้แน่ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอเรียนว่าบัญชีแนบท้ายเราไม่ได้ ทำแบบลวก ๆ เลย ทำด้วยความรอบคอบ ทำอย่างผู้มีวุฒิภาวะ ทำอย่างผู้ที่มีความรอบรู้ โดยสรุปเราเอาบัญชีทุก ๆ ฝ่ายมาดูแลครับ แล้วเรามาดูคำนึงถึงเรื่องความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ กระผมเองก็ไม่ใช่ว่าไม่เคยบริหารประเทศในฐานะเป็นข้าราชการผู้ใหญ่คนหนึ่ง ก็เคยรู้ครับ แต่ในกรณีเงินกระผมเรียนตรง ๆ ว่าไม่ต้องไปคำนึง ไม่ต้องห่วง ไม่มาก หรอกครับ นี่ท่านจะไปขึ้นเงินเดือนข้าราชการอีกตั้ง ๕,๐๐๐ ล้านบาท เป็นโบนัส ทำไมไม่ให้ครูละครับ เพราะเราอยากจะได้ครูที่ดี กระผมขอเรียนฝากท่านเพื่อนสมาชิกฯ ว่า ขอความกรุณาช่วยคิดเรื่องนี้ให้รอบคอบ เพราะอันนี้คือโอกาสสุดท้ายที่เราจะได้ช่วยเหลือ การศึกษา ช่วยพัฒนาการศึกษา ปฏิรูปการศึกษาของชาติให้บรรลุเป้าหมายที่ทุกคนเรียกร้อง เพราะคืออนาคตของชาติในระยะเวลายาวไกลครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราได้อภิปรายกันมาใช้เวลามากแล้ว กรรมการเสียงข้างมากก็ได้ชี้แจงแล้ว เสียงข้างน้อยก็ได้อธิบายเหตุผลแล้ว ผมจะขอ มติจากที่ประชุมนะครับ เนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ก็จะถามที่ประชุมว่า จะมีการเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้คงไว้ ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านลงคะแนนนะครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยตามกรรมการ คือเห็นให้มีการแก้ไข ๕๕ เสียง

ไม่เห็นด้วย ๕๔ เสียง งออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๐ นะครับ ท่านแก้วสรร อติโพธิ
เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เนื่องจากคะแนนห่างกันเพียง
คะแนนเดียวนะครับ และยังมีสมาชิกฯ ทอยมา ผมขออนุญาตนับใหม่โดยใช้วิธีเดิมครับ
ท่านประธานฯ ช่วยกรุณาคาดออก เพราะยังมีข้างนอกอยู่จริง ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองให้เสนอนับคะแนนใหม่ครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากมาตรา ๓๑
ได้มีเสียงลงคะแนนต่างกันเพียง ๑ คะแนน มีท่านสมาชิกฯ ขอให้มีการนับคะแนนใหม่
ผู้รับรองถูกต้อง ผมจะขอถามที่ประชุมให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกฯ
ท่านใดที่เห็นสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติม คือตามกรรมวิธีการแก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม คือร่างของสภาผู้แทนราษฎร
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ขอปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๗ คะแนน)

๓๒

ว. ๒๐ (ส. ทัวไป)

มยรี ๓๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่ประชุมเห็นด้วยให้มีการแก้ไข ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๗ คะแนน งดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็ถือว่ามติที่ประชุมเห็นด้วยตามร่างกรรมาธิการที่มีการแก้ไขนะครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การกำหนดตำแหน่งวิทยฐานะ และการให้ได้รับเงินเดือนเงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการผู้สงวนความเห็นครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม มंत्री กรรมาธิการ ผมสงวนความเห็นมาตรา ๓๘ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๓๘ ในรายงานไม่มีนะครับ เดี่ยวตรวจสอบกับทางสำนักงานเลขาธิการ ในรายงานไม่มีการสงวนความเห็นครับ มีมาตรา ๓๙ ใช้ไหมครับเชิญเลยครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : ในมาตรา ๓๙ ผมสงวนความเห็นให้ตัดข้อความใน ข. (๑) (๒) (๓) ออกนะครับ ก็หมายถึงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ท่านครับ จริง ๆ แล้วก็มีหลายท่านติดต่อผมและก็บอกผมว่า อย่าพูดตรงนี้ได้ไหม ผมก็บอกว่าไม่ได้ ผมต้องชี้แจงเพื่อให้เพื่อนสมาชิกฯ ผ่านทางท่านประธานฯ ว่า เหตุผลที่ตัดออกถ้าสมควรก็น่าจะตัด ก็แล้วแต่ความเห็น แต่จะบอกว่าย่าพูด คงไม่ได้ เหตุผลผมก็คือ ผมคิดว่า การปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ ในลักษณะของการปฏิรูปโครงสร้าง

๓๓

ว. ๒๐ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๓๒/๒

การบริหารนั้นตรงนี้เกี่ยวข้องกับครูโดยตรงในโรงเรียนมากกว่าการตั้งเขตพื้นที่ การตั้ง
อะไรทั้งสิ้น ผมคิดว่านี่ใกล้ตัวที่สุด ปัจจุบันนี้ตำแหน่งรองฯ หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการเดิม
ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายต่าง ๆ ก็ไม่ได้สอนหนังสือ แต่ก็มีความก้าวหน้าไปทางตำแหน่ง
ผู้บริหารและก็หลายที่ทำให้เกิด สมัยก่อนไม่มีหรอกครับ ผู้อำนวยการ เขาเรียก ครูใหญ่
ก็ทำให้เกิด แม้ว่าจะมีผู้อำนวยการซึ่งเหมือนกับครูใหญ่สมัยก่อน กลายเป็นว่าหลาย ๆ ที่ก็มี
ครูกำลังใหญ่-----

- ๓๓/๑

คือหมายถึงว่าบางครั้งนี้ถ้าเป็นไปตามการบริหารของโรงเรียนแบบนี้ ผมยกตัวอย่างว่า ถ้าผู้อำนวยการย้ายมาใหม่ ในขณะที่ตำแหน่งในการบริหารเขาก้าวหน้าไปมากกว่า จะมีผลต่อการบริหารงานในสถานศึกษาหรือไม่

อันที่ ๒ ผมว่าคนที่ทำงานหนักจริง ๆ ในโรงเรียน ก็คือ ครู และถ้าทำงาน ๒ อย่าง ครูด้วย เป็นหัวหน้าหมวดด้วย เขาก็ไม่ได้มีตำแหน่งการบริหารในสถาบัน แล้วถามว่า แล้วถ้าครู ผู้อำนวยการไม่อยู่จะทำอย่างไร ก็มีการมอบงานกันได้ตามปกติของระบบราชการ ผมจะยกตัวอย่างว่า ในสมัยก่อนนี้มีครูใหญ่ มีผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ในสมัยก่อนไม่มีตำแหน่งในทางบริหารเลย แต่เขาก็สามารถอยู่ดูแลได้ แล้วก็เข้ากับผู้บริหารได้ คือครูใหญ่ได้ เพราะว่าเขาเลือกเอาตามความเหมาะสมไม่ได้กระโดดมา ผู้อำนวยการเขาจะเลือกใครมาเป็นผู้ช่วยงานในฐานะรองฯ เขาก็เลือกมา แต่ก็ไปเจริญก้าวหน้าในทางวิชาการในสายการสอน แล้วผมเรียนว่า ถึงแม้ว่าจะไม่มีตำแหน่งรองผู้อำนวยการก็ไม่ได้ไปกระทบกับฐานะใด ๆ ทั้งสิ้น กระทบอย่างเดียว คือ จะต้องมาสนใจเรื่องวิชาการการสอน สำหรับครูที่ถูกเลือกไปเป็น รองผู้อำนวยการเดิมจะกระทบอย่างเดียว คือ อาจจะต้องมาสอนเท่านั้นเอง แต่มีเหตุผลหนึ่งที่ผมก็พยายามจะฟัง แล้วผมก็รู้สึกว่ารับไม่ค่อยได้ ก็คือ อันหนึ่งเขาบอกว่าถ้าเกิดปัจจุบันนี้ถ้าไม่มีรองฯ เอาตำแหน่งรองฯ เขามาสอน เขาสอนหนังสือไม่เป็นทำอย่างไร เขาบอกผมเองนะครับ ผมฟังแล้ว ผมว่าไม่ใช่เหตุผล แล้วผมเรียนยืนยันว่า ถ้าจะให้การปฏิรูปในเรื่องของการบริหารงานที่ใกล้ชิดตัวครูที่สุด แล้วครูไม่ต้องอิหลักอิเหลื่อ ก็คือ มีผู้อำนวยการมีอำนาจในสถานศึกษา แล้วถ้าจะมีผู้ช่วยก็เลือกเอาในสายการสอนมาเป็นผู้ช่วย ซึ่งจะตรงว่า ครูเขาจะทำงานได้กับใคร อย่างไร ตามความเหมาะสมนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำพันธ์ครับ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ป้องปาน กรรมาธิการ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ ในมาตรา ๓๕ นี้ ที่ให้มีวิทยฐานะสำหรับข้าราชการครู กระผมก็ขอกราบเรียนเหตุผลสำคัญหลายประการ ดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรก โดยหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องการให้ข้าราชการครูซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้ว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง ต้องการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาส่งเสริมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นหลักของกฎหมายทางการศึกษา นี่ประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ ระบบตำแหน่งเดิมที่ใช้กับข้าราชการครูนั้นเป็นระบบพีซี (PC) ระบบพีซี ก็คือ งานมาก เงินเดือนมาก ตำแหน่งสูง แต่ระบบที่มาใช้ในระบบการศึกษาปัจจุบันซึ่งเราเห็นว่าระบบพีซีมาใช้ในการศึกษานั้นล้มเหลว เอาปริมาณงานเป็นหลัก ก็มาใช้ระบบอาร์เอช (RAC) คือระบบคุณภาพของคน คุณภาพของงาน นี่คือหัวใจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา เพราะฉะนั้นเมื่อเรามาใช้ระบบใหม่ คือ อาร์เอช จะต้องมีความวิทย์ฐานะซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้ครูศึกษาค้นคว้าทำผลงานทางวิชาการ เราพูดมาตลอดว่า การศึกษาตลอดชีวิตนักเรียนจะต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ครูจะต้องศึกษาค้นคว้าอยู่ตลอดเวลา แต่เราไม่มีแรงจูงใจที่จะให้ครูทำเช่นนั้น มีหน้าเข้ามาขอตัดออกไป วิทย์ฐานะ คือ ผลงานทางวิชาการ ถ้าตัดออกไปแล้ว ครูเขาจะเอาอะไรเป็นแรงจูงใจที่จะไปศึกษาค้นคว้าวิจัย เป็นตัวอย่างแก่เด็ก แก่ลูกหลานของเรา

ประเด็นต่อไป ก็คือ ตำแหน่งที่เป็นวิทย์ฐานะ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นตำแหน่งทางวิชาการครบถ้วนประธานฯ ที่เคารพ เป็นตำแหน่งทางวิชาการ คนที่จะได้ตำแหน่งเหล่านี้ต้องมีขั้นตอน มีกระบวนการเหมือนอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเขาทำเป็นตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ เราต้องยอมรับว่าตำแหน่งทางวิชาการนั้น ถ้าใครสามารถทำได้ถึงระดับที่หน่วยงานทางสภามหาวิทยาลัยกำหนด หรือทางนี้ ก็คือ ก.ค.ศ. เป็นผู้กำหนดนั้น เขาควรจะได้รับปูนบำเหน็จ คือ มีวิทย์ฐานะมีค่าตอบแทน-----

เพราะตำแหน่งวิชาการนั้นเป็นคุณูปการของประเทศชาติ ผลงานทางวิชาการไม่ว่าสาขาใดก็แล้วแต่ถ้าสามารถทำได้ถึงระดับเป็นประโยชน์อย่างยิ่งอย่างมหาศาลที่สุด ถ้าเรามาตัดตำแหน่งวิทยฐานะออกก็หมายความว่า ตัดแขน ตัดขา ตัดมันสมองของครูออกไม่ต้องไปทำผลงานอะไรไปอยู่ชื้อบื้ออย่างนั้น รับเงินเดือนไปวัน ๆ เหมือนข้าราชการพลเรือนบางตำแหน่งซึ่งไม่ต้องทำอะไรเลย ข้าราชการพลเรือนนั้นเขามีตำแหน่งเขาสามารถกระโดดได้ แต่ครูถ้าจะมีตำแหน่งทางวิชาการต้องทำผลงานทางวิชาการ นี่ประเด็นสำคัญซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียน

ประเด็นต่อไปก็คือ ครูชั้นพื้นฐานนั้นหมายถึงว่า ครูตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูฯ ฉบับนี้ ไม่ได้มีเฉพาะโรงเรียนประถมเล็ก ๆ นะครับ ต่อไปการศึกษาพื้นฐานซึ่งครูตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะต้องรวมทั้งประถมและมัธยมเข้าอยู่ด้วยกันมีตั้งแต่โรงเรียนขนาดเล็กจนถึงโรงเรียนขนาดใหญ่มาก เช่น สวนกุหลาบ เทพศิรินทร์ โรงเรียนประจำจังหวัด นักเรียน ๔,๐๐๐ คน ๕,๐๐๐ คนถึงหมื่นคน ไปตัดตำแหน่งรองผู้อำนวยการออก ไม่มีตำแหน่งรองผู้อำนวยการเขาอยู่ได้อย่างไร มีผู้บริหารคนเดียวอยู่ได้อย่างไรนักเรียน ๔,๐๐๐ คน ๕,๐๐๐ คน เมื่อผู้บริหารเขาไปราชการจะให้ใครมารักษาราชการในตำแหน่ง จะให้ใครมาเป็นผู้ช่วยผู้บริหารทางวิชาการ ทางธุรการ เป็นไปไม่ได้ที่หน่วยงานมหึมามากมายแล้วต่อไปการศึกษาพื้นฐานต้องสอนระดับอนุบาลถึง ม. ๖ ไม่ใช่สอนแค่ ป. ๔ หรือ ป. ๖ เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นตำแหน่งรองผู้อำนวยการจะต้องมีถ้ามีแล้วครูก็มีวิทยฐานะ ผู้บริหารก็มีวิทยฐานะ ครูมีวิทยฐานะ ครูผู้สอนนี่ถึงเชี่ยวชาญพิเศษ แล้วไปตัดรองฯ ออก ไม่มีวิทยฐานะเลย รองฯ เข้าไปอยู่อย่างไร รองฯ ก็เป็นคนรองฯ ก็เป็นครู แล้วมีหน้าซำก็มาจากครูในโรงเรียนนั้น อย่าไปตัดเขา ครูมีวิทยฐานะถึงผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ผอ. มีวิทยฐานะแค่เชี่ยวชาญ ผอ. เขตก็มีวิทยฐานะเพียงผู้เชี่ยวชาญ เป็นไปได้อย่างไรในระบบราชการทุกตำแหน่งเขาทำงานผลงานวิชาการ ทุกตำแหน่งน่าจะมีผู้เชี่ยวชาญสามารถทำความเข้าใจตามความรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ถ้าไปตัดตำแหน่งนี้ออก ตำแหน่งโดยเฉพาะรองฯ หรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษนี้ออกให้เหลือแต่ครูผู้สอน ท่านประธานฯ เคยเป็นข้าราชการมา ท่านสมาชิกวุฒิสภาส่วนมากก็เคยเป็น

ข้าราชการมา ลองคิดว่าระบบบริหารงาน ระบบบังคับบัญชาจะสั้นสะท้อนแล้วแบบนี้ ก็เคยมีมาแล้วซึ่งเป็นผลเสียหายต่อระบบราชการ ผมยกตัวอย่างกระผมเอง ผมเป็นผู้บริหาร โรงเรียนอนุบาลอุดรธานีตำแหน่งสุดท้าย มีนักเรียน ๔,๐๐๐ คน ผมทำผลงานวิชาการได้ ซี. ๕ ขณะที่ผู้บังคับบัญชาผม หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองมี ๑๒๐ โรงเรียนเป็น ซี. ๓ ผอ.บจ. จังหวัดอุดรธานี มี ๘๐๐ โรงเรียน ได้ ซี. ๘ ในความรู้สึกของคนทั่ว ๆ ไป ก็คงจะดีใจ แต่กระผมนั่งคิดทีไร โรงเรียนอนุบาลโรงเรียนเดียวหรือโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด โรงเรียนเดียวได้ ซี. ๕ แต่คนบริหารงานทั้งจังหวัดโรงเรียนเป็นพัน ๆ โรง ครูเป็นหลายหมื่นคน แล้วก็กำหนดเขาแค่นั้น แล้วยังเอาไปเทียบกับข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนนั้น ไม่ได้ว่าไม่สำคัญมีความสำคัญ แต่ข้าราชการพลเรือนสามารถกระโดดขึ้นสู่ตำแหน่งต่าง ๆ ได้และไม่ต้องทำผลงานทางวิชาการ ครู บุคลากรทางการศึกษากำหนดให้มีใบประกอบวิชาชีพและต้องทำผลงานทางวิชาการ ถ้าไปตัดตำแหน่งพวกนี้ออกก็คือไม่ต้องปฏิรูป การศึกษา การศึกษาทุกอย่างจะเหมือนเดิมทุกอย่าง ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์บุญเลิศ ครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ขอกราบเรียนว่าตำแหน่งเหล่านี้มีความจำเป็น งานการบริหารเขตพื้นที่การศึกษานี้เขาเรียกว่าการบริหารเชิงวิชาการ เขาถึงได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรา ๔๓ กำหนดไว้เลยว่าให้วิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ การกำหนดวิชาชีพควบคุมอื่นให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้คือ พึงง่าย ๆ ว่าตำแหน่งครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา และรองฯ เป็นผู้จะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ ตำแหน่งนั้นขึ้นไปตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ไม่ใช่ตำแหน่งที่กำหนดตายตัว เพราะฉะนั้นการที่จะขึ้นไปได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือเงินวิทยฐานะใดนั้นต้องอยู่ที่ศักยภาพเหมือนกับครูเหมือนกัน แล้วเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องมียอรองฯ พวกเราคงจะเข้าใจครับ ท่านประธานฯ ท่านเป็นผู้ว่าฯ มาก่อน ท่านเป็นนายอำเภอ มาก่อนท่านคงจะทราบว่าปลัดอำเภออาวุโสท่านสำคัญ เวลาท่านไม่อยู่รองฯ มีความสำคัญมาก มีรองผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดละ ๒ คน ๓ คน ๔ คนก็มี อธิบดีบางกรมมีรองฯ ๔ คน อย่างเลขาธิการ ก.พ. มีรองฯ อยู่ถึง ๔ คน มีระดับ ๑๐ อื่น ๆ อีกเป็นที่ปรึกษา ระดับ ๑๐ อีก ๑๐ กว่าคน คือจะเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ ก.พ. หรือผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ หรือเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา อะไรต่าง ๆ ในเรื่องของการบริหารจัดการจะต้องมีตัวตายตัวแทน คนที่เป็นผู้อำนวยการจะถูกเรียกมาประชุมที่กระทรวง ทบวง กรมอยู่ตลอด ส่วนกลางนี้เพื่อรับนโยบาย รับมาตรฐาน รับแนวคิดทิศทางการบริหารจัดการเพราะฉะนั้นรองฯ จึงมีความสำคัญ แต่รองฯ นี้เราเห็นว่าเป็นนักวิชาการเป็นผู้รับใบประกอบวิชาชีพจะต้องมีการทำผลงาน เพราะฉะนั้นจึงกลายเป็นเรื่องที่เกินกว่าความจำเป็นที่ควรจะเป็นควรจะมี เวลาเราอยากจะให้ผู้ช่วยหรือรองฯ นี้ไปอยู่กับชั้นเรียนให้มากที่สุด เราจึงกำหนดเงินวิทยฐานะ ถึงแม้ว่าชำนาญการยังได้เงินต่ำกว่า

๓๕

ว. ๒๐ (ส. ทัวไป)

ภavana ๓๕/๒

ผู้อำนวยการ ชำนาญการด้วยซ้ำไป เพราะอะไร เพราะว่าถ้าหากว่าบางคนอยากจะเป็น
นักบริหาร เป็นรองๆ แต่เงินวิทยฐานะเรากำหนดไว้ต่ำกว่าผู้อำนวยการหรือผู้อำนวยการ
สถานศึกษาดูด้วยซ้ำไป คือพูดง่าย ๆ ว่าเราก็เริ่มจาก ๒,๕๐๐ ๓,๕๐๐ ๕,๖๐๐ คำว่า ๓,๕๐๐
ตามจริง ถ้าชำนาญการนี้เขาควรจะได้ ๕,๖๐๐ เหมือนกันแต่เราไม่ให้ เพราะว่าเราอยากผลัก
รองๆ ให้เขาอยู่กับเด็กให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่คนบางคนไม่ยอมได้เงินมาก
แต่ว่าอยากจะเป็นรองๆ คุณอยากเป็นรองๆ ถ้าคุณเป็นครูคุณจะได้ ๕,๖๐๐ แต่ถ้า
คุณเป็นรองๆ คุณได้อีก ๓,๕๐๐ อย่างนี้ก็บีบเขาอยู่แล้วครับ คืออยากให้เข้าไปอยู่กับ
ห้องเรียน -----

- ๓๖/๑

เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วควรจะให้เท่า ๆ กับคนอื่นเหมือนกัน แต่ว่าทั้ง ๆ ที่เราเห็นความสำคัญของรองฯ ที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกันกับผู้อำนวยการ ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่สามารถจะปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ อะไรต่าง ๆ อันนี้ก็เป็นเรื่อง ที่อยากจะกราบเรียนว่า การที่ร่างเดิมที่คณะกรรมการธิการเสียงข้างมากเห็นพ้องต้องกัน กับร่างเดิมนั้นกระผมคิดว่าเป็นเหตุผลที่มีความสำคัญแล้วก็มีคามจำเป็นอยู่ครับ ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์สมครับ

นายสม ต๊ะยศ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพทุกท่านครับ ผม สม ต๊ะยศ กรรมการ ในมาตรา ๓๕ ข. (๒) (๓) ค. (๖) ง. (๔) ถ้าถามว่ามีความจำเป็นหรือไม่ มีความจำเป็นครับ แต่ถ้าไม่มีได้ไหม ไม่ได้ครับ เหตุผลเพราะ

๑. ในกรณีที่ผู้บริหารไม่อยู่ รองฯ หรือผู้ช่วยฯ จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ แทนโดยอัตโนมัติ แต่ถ้าเผื่อเราไม่มีไว้ ผู้บริหารจำเป็นจะต้องมอบหมายหรือว่าสั่งการ บางครั้งสั่งการไม่ทันจะทำให้หน่วยงานนั้นเกิดความเสียหายได้

๒. รองฯ มีบทบาทหน้าที่อยู่ ๒ ลักษณะ ในขณะที่ผู้บริหารอยู่เขาก็แม่บ้าน เขาคอยดูทุกอย่างที่จะรับฟังจากผู้ใต้บังคับบัญชา จะรับสั่งจากผู้บริหาร แล้วอีกส่วนหนึ่งก็คือจะต้องเป็นผู้ดำเนินการทางวิชาการหรือสอนหนังสือด้วย ในกรณีที่เป็นโรงเรียน อันนี้คือเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องคงมาตรานี้ไว้ ตามร่างเดิม ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มนตรี ครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม มนตรี กรรมการ ที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ เมื่อสักครู่ผมอธิบายในเรื่องของเหตุผล ที่ผมอยากให้ตัดตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ออก ส่วนตำแหน่งที่ผมสงวนไว้ในเรื่อง เกี่ยวกับ ข. (๗) เกี่ยวกับผู้อำนวยการเชี่ยวชาญพิเศษ ค. (๖) ผู้อำนวยการสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญพิเศษ ผมมีเหตุผลอย่างนี้ครับ โดยตำแหน่งวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษเป็นตำแหน่งทางวิชาการ เป็นตำแหน่งทางวิชาการนะครับ มีฐานะเทียบเท่าศาสตราจารย์ระดับ ๑๑ ถ้าเทียบกันจริง ๆ เทียบกับศาสตราจารย์ระดับ ๑๑ การกำหนดตำแหน่งผู้บริหารภายใต้สังกัดกรม คือผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการเขตการศึกษาเท่าเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ ปลัดกระทรวงนั้นจะเหมาะสมหรือไม่ จะเหมาะสมไหมครับ อันที่ ๑ จะมีผลต่อการบริหารไหม เหตุผลที่ ๒ ก็คือถ้าปรับเปลี่ยนตำแหน่งผู้บริหารเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้อำนวยการสถานศึกษา ถ้ามีการย้ายเข้าสู่ตำแหน่งสูงขึ้นโดยเขาดำรงตำแหน่งในผู้บริหารราชการส่วนกลาง ถ้าย้ายเขา ตำแหน่งนี้ถูกย้ายเข้าไปบริหารราชการส่วนกลาง การรองรับตำแหน่งตรงนี้ถ้าเกิดระดับเขาสูงกว่า ถ้าเขาสูงกว่าเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือรองปลัดกระทรวง หรือรองผู้ตรวจราชการ จะมีปัญหาไหม ผมห่วงตรงนี้ การสับเปลี่ยนโยกย้ายจะมีปัญหาไหม เหตุผลที่ ๓ ก็คือตำแหน่งผู้บริหารงานของหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงไม่ว่าจะเป็นกรมหรือในมหาวิทยาลัย หรือในจังหวัดหรือภูมิภาคตำแหน่งสูงสุดก็คือระดับ ๑๐ ถ้าเทียบกันจริง ๆ แล้วการที่ให้ผู้มีตำแหน่งในเขตพื้นที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาสูงกว่าจะมีหลักอะไรที่ยึดครับ คือผมอยากให้เทียบดูตรงนี้ ผมกลัวว่าจะมีผลเสียต่อการบริหารราชการ การโยกย้ายสับเปลี่ยนนะครับ นั่นก็คือเหตุผลที่ผมสงวนไว้ อีกเหตุผลที่ผมบอกว่าเรื่องรองนั้น ผมว่าคงไม่ใช่เหตุผลว่าถ้าผู้อำนวยการไม่อยู่แล้วจะไม่มีใครทำงานแทน ผมว่าตำแหน่งโดยการแต่งตั้ง หรือยังไม่มีการอยู่ก็มีการแต่งตั้งได้ เพียงแต่ว่าเขาไม่ได้มีตำแหน่งผู้บริหารเขามาทัวหน้าในทางวิชาการสายการสอน ซึ่งไม่ได้มีอะไร เขาไปได้สูดอยู่แล้วนะครับขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านผ่อง เล่งอี้ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประการแรก กระผมขออวยพรสนับสนุนเพื่อนสมาชิกฯ คือ ท่านอาจารย์สมิตะยศ ที่ได้ชี้แจงว่าตำแหน่งรองฯ นั้นมีความสำคัญและจำเป็นต้องมี ต้องมีครับ แม้แต่บริษัทห้างร้านยังต้องมีรองฯ เลยไม่ว่าที่ไหน ถ้าเราไม่มีรองฯ แล้วใครจะทำหน้าที่แทนในกรณีที่ตัวผู้อำนวยการไม่อยู่

ประการที่ ๒ ในเมื่อเราให้ความสำคัญต่อบุคลากรต่อครูบุคลากรทางการศึกษาถึงขนาดเรายอมให้มีบัญชีแนบท้ายแล้วนะครับ ก็จำเป็นจะต้องมีตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้สอดคล้องให้สัมพันธ์กับบัญชีเงินเดือน เพราะถ้าเราไม่มีตำแหน่งเหล่านี้ปรากฏอยู่ด้วยก็จะมีแต่บัญชีเงินเดือนแต่ไม่มีตำแหน่ง ก็จะไม่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้น กระผมยืนยันว่าบัญชีเงินเดือนกับตำแหน่งต่าง ๆ นี้จะต้องไปด้วยกันครับ ในเมื่อให้อย่างหนึ่งแล้วก็ต้องให้อีกอย่างหนึ่งให้ครบทั้งสองมือสองเท้าครับ แล้วก็ทุกตำแหน่งที่มีอยู่อย่างนี้ มิใช่ว่าทุกคนจะต้องได้ออย่างนั้น นี่แหละครับคือเครื่องจูงใจที่จะทำให้ครูที่ดี บุคลากรทางการศึกษาก็พยายามที่จะพัฒนาตัวเองเพื่อให้ไปสู่เป้าหมาย เพราะว่ามีลู่ทางอยู่ อยากจะวิ่งให้ถึงเป้าหมาย นั่นเป็นการจูงใจที่จะทำให้ทุกคนพัฒนาตัวเองในการที่จะทำให้วงการศึกษาเราได้รับการปฏิรูปดีขึ้น กระผมเชื่อว่ารัฐบาลได้เสนอร่างนี้ได้พิจารณา รอบคอบดีแล้วผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาและกรรมาธิการเราก็พิจารณาแล้วนะครับ เห็นว่ามาตรานี้ร่างเดิมคืออยู่แล้ว เพราะว่าทุกฝ่ายพอใจ โดยเฉพาะครูครับ ครูทั่วประเทศต้องการให้มีตำแหน่งนี้ ประชาชนคนทั่วไปฟังแล้วก็สนับสนุนเขียร้อยากจะให้มีตำแหน่งนี้ กรรมาธิการของเราส่วนใหญ่ก็เขียร้อยากจะให้มีตำแหน่งนี้ รัฐบาลเองก็เสนอมาแล้วว่าดี เพราะฉะนั้น กระผมคิดว่าไม่มีเหตุผลอะไรที่เราจะต้องไปเอาออก กระผมขอให้คงไว้ตามร่างเดิม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดอกเตอร์บุญเลิศเพิ่มเติม ๑ นาทีนะครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมการ) : คือชี้แจง ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ขอกราบเรียนว่าถ้าเราดู
 บัญชีแนบท้ายเงินเดือนและเงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งจะเป็นระดับ ๑๑ ไม่ได้เลย
 เป็นแค่ระดับ ๑๐ เท่านั้น สูงสุดเงินเดือน ๕๓,๑๓๐ บาท นี่คือนสูงสุดของข้าราชการระดับ ๑๐
 ครับ และเงินตอกย้ำอีกครั้งนะครับคือว่า เงินวิทยฐานะ ๑๓,๐๐๐ บาท คือเงินประจำตำแหน่ง
 ของศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ ครับ จะเป็น ๑๑ ไม่ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : คิดว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านคงจะตัดสินใจได้แล้วนะครับ
 ว่าท่านจะลงมติตามความเห็นของกรรมการเสียงข้างมาก คือ ให้คงความตามร่างเดิมของ
 สภาผู้แทนราษฎรหรือว่าจะมีความเห็นตามกรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นให้
 ตัดความใน (ข) (ค) และ (ง) จะขอมติจากที่ประชุมนะครับ-----

- ๓๘/๑

หากท่านมีความเห็นคงไว้ตามร่างเดิมตามความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมาก
ในมาตรา ๓๘ นี่นะครับ กรุณาจด เห็นด้วย จะถามเป็นข้อ ๆ ไปนะครับ เอาข้อ ข. (๑) (๒)
(๓) และ (๔) นะครับ (๔) มีแปดข้อติดเหมือนกันครับ (๔) ความในมาตรา ๓๘ ถามมติ
ในข้อ ข. นะครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิม ตามความเห็นของ
กรรมาธิการ กรุณาจด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยตามความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
ซึ่งสงวนความเห็นไว้กค ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ข้อ ข นะครับ มีปัญหาในการ
ลงคะแนนไหมครับ ถ้าไม่มีปิดการลงคะแนน เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนนเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือให้คงไว้ตามร่างเดิม ๑๓
ไม่เห็นด้วย ๕ งออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๒ นะครับ ต่อไปขอถามมติในข้อ ค. นะครับ
สงวนไว้ นะครับ จะถอนหรือว่าจะอย่างไรครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ความจริงในมาตรา ๓๘ นี้ว่าไปแล้วสัมพันธ์กับมาตรา ๓๑ แล้วโยงไปถึงบัญชีท้ายของ
ของร่างพระราชบัญญัติ ที่เมื่อสมาชิกฯ ของเรานี้ได้อภิปรายในมาตรา ๓๑ แล้วเสียง
ข้างมากก็ให้มีบัญชีแนบท้ายก็ทำให้ผมสบายใจไปครั้งหนึ่งว่า อย่างน้อยครุฑฯ ก็มีเงินเดือน
ที่มีเส้นวงได้ยาวขึ้นกว่าปกติ

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เนื่องจากว่าในมาตรา ๓๘ ข. (๑) (๒) (๓) แล้วก็
(๔) นี่ เสียงข้างมากค่อนข้างมากจริง ๆ เห็นว่า ควรจะคงไว้ตามร่างเดิม ฉะนั้นในความเห็น
ของผมนี้ตั้งแต่ ค. เรื่อยไปนี้ ในมาตรานี้ทั้งหมดก็ไม่คิดใจ ก็ถือว่าเป็นไปตามร่างเดิม
ทั้งสิ้น เพื่อไม่ต้องเสียเวลาสภา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ ที่ประชุมรับทราบแล้วนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ
ดำเนินการมาตราอื่นได้แล้วครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๐ ถึงมาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการนะครับ กระผมอยากจะหารือท่านประธานฯ ผ่านที่ประชุมนี้ครับว่า เพื่อให้สอดคล้องนะครับกับมาตรา ๓๑ อยากจะแก้คำ เวอร์ดิง (Wording) เท่านั้นเองครับ ที่คำว่า “ตำแหน่งท้ายกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนเงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง” ขอแก้เป็น “ท้ายพระราชบัญญัติ” ครับ เดี่ยวเวลาเราทบทวนเรามาคูกันอีกที เพียงแต่ว่ากระผมขอเรียนไว้เบื้องต้น จำเป็นต้องแก้ไขสอดคล้องกับมาตรา ๓๑ ในข้อความนั้นนะครับ หลักการไม่เปลี่ยนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔๔ ไม่มีผู้อภิปราย เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๔ การบรรจุและแต่งตั้ง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข ---

มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐
มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๓ มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิจิตครับ

นายวิจิต พูลลาภ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิจิต
พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ในฐานะกรรมการผู้สงวนความเห็น เพิ่มข้อความ
ในมาตรา ๖๔ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๖๔ นี้ ลอกเลียนแบบมาจากกฎหมายเดิม
คือกฎหมายข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ นะครับ ที่ผ่านมาครูหรือผู้บริหาร
ถ้าลาออกตามมาตรานี้ นะครับ ถ้าลาออกที่ไม่ใช่เป็นการลาออกจากราชการในระหว่าง
ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษาและทางราชการประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งได้ตาม
มาตรา ๕๓ แต่กรณีนี้นะครับที่ผมจะเพิ่มเติมเหตุผลที่ว่าเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๖๔ นี้
ในกรณีที่ลาออกไปเล่นการเมือง ที่ลาออกไปสมัคร ส.ส. ส.ว. หลายส่วนงาน นะครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายปกครองมีการกันตำแหน่งอัตราไว้ที่เดิมอยู่ที่เดิม ผู้บริหาร
การศึกษาก็มีครับที่ผ่านมานะครับ เป็นการเอาเปรียบส่วนงานอื่นหรือองค์กรของรัฐอื่น ๆ
ที่ไม่มีข้อบัญญัติเช่นนี้ไว้ นะครับ เป็นการบังคับกับผู้ได้บังคับบัญชาให้หาเสียง ถ้ามีเช่นนั้น
นะครับ ผู้ได้บังคับบัญชาก็เกรงครับ หากผู้บังคับบัญชานั้นกลับมาเกรงว่าจะถูกกลั่นแกล้ง
หรือล้างแค้นกัน อันนั้นก็มีมาแล้ว นะครับ ไม่ใช่ไม่มี เพราะด้วยเหตุนี้ นะครับ ผมจึงขอ
เสนอข้อความเพิ่มเติมจากมาตรานี้ อย่างอื่นไม่มีแก้ไข นะครับ เพิ่มเติมเพียงว่า “ทั้งนี้ต้อง
ไม่อยู่ในตำแหน่งและพื้นที่เดิม ซึ่งสามารถให้ทุนให้โทษได้” แต่อันนี้นะครับ เพื่อให้ความ
เป็นธรรม ครูเป็นต้นแบบและแบบฉบับที่ดี นะครับ ควรที่จะมีข้อบัญญัติไว้ให้ถือปฏิบัติ
ที่เป็นธรรมกับส่วนงานอื่น ๆ และเพื่อเป็นการพัฒนาประชาธิปไตย จึงขอสงวนและเพิ่มเติม
ข้อความว่า ให้กลับได้ แต่อย่าให้อยู่ที่เดิม ตำแหน่งเดิมแก่นั่นแหละครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้สงวนอีกท่าน นะครับ ท่านอนันต์ ผลอำนวย ครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผม นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ผมได้ส่งวนในมาตรานี้ไว้ร่วมกับท่านวิจิต พูลลาภ วันนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่ากระบวนการพัฒนาทางประชาธิปไตยวันนี้ได้ก้าวหน้าและพัฒนาไปอีกระดับหนึ่งซึ่งถือว่าวันนี้ประชาชนก็มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น ในอดีตจริงอยู่มีบางส่วนราชการที่อนุญาตให้คนที่รับราชการอยู่ออกไปสมัครรับเลือกตั้งได้แล้วก็สามารถกลับเข้ามาได้ เพราะว่าในอดีตนั้นพื้นฐานทางการศึกษาของคนไทยก็ตาม พื้นฐานทางความเข้าใจ ความรู้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ตามยังมีความเข้าใจน้อย ถ้าได้คนที่อยู่ในส่วนราชการหรือรับราชการอยู่ออกไปก็เป็นประโยชน์กับสภา -----

- ๔๐/๑

แต่วันนี้ทุกอย่างมันเปลี่ยนแปลง ดูจากการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่ผ่านมา การกำหนด กฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้น ต้องการให้คนที่มีความรู้ มีความสามารถ แล้วก็เสียสละ และก็อยู่ในวิถีทางของระบอบประชาธิปไตยมีจิตวิญญาณของความเป็นนักประชาธิปไตยอยู่ ให้เข้ามาสู่กระบวนการทางการเมือง และสิ่งที่เกิดขึ้นนะครับ ถ้าในมาตรานี้เราไม่เพิ่มเติม เข้าไป นอกจากเหตุผลที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านวิชิต พูลลาภ ได้พูดไปแล้ว คือ สามารถให้คุณให้โทษกับผู้ได้บังคับบัญชา แล้วก็เพื่อนร่วมงานนี้ได้ เหตุผลอันหนึ่งก็คือว่า จะต้องเติมเข้าไปไม่ให้กลับเข้ามาใน ให้กลับเข้ามาได้แต่ไม่อยู่ในตำแหน่งเดิมและพื้นที่ เดิม นั้น ถ้าเราจะพูดความเป็นจริงกันว่า ในอดีตจนถึง ณ วันนี้ ยังมีบุคคลบางคนที่ พยายาม บางกลุ่มที่พยายามจะเข้ามาสู่กระบวนการในวิถีทางการเลือกตั้งนั้น พยายามใช้อำนาจหน้าที่ทางราชการนี้เข้ามาหาประโยชน์ เป็นการเอารัดเอาเปรียบบุคคลอื่นที่เป็น ผู้สมัครร่วมกัน ใช้ของหลวงไปหาเสียงบ้าง อะไรบ้าง บางคนนี่ระหว่างอยู่ในตำแหน่ง ป้ายหลวง ของหลวง แล้วก็ใช้ชื่อตัวเองไป ดินะครับไม่ใช่ชื่อภรรยาเข้าไปอีกสักคนหนึ่ง หลายอย่างครับ ซึ่งคิดว่ามันเกิดความไม่เป็นธรรมกับสังคม วันนี้การปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปครู เราถือว่าครูนั้นเป็นคนที่มีความรู้ขั้นสูงแล้ว น่าจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี กับคนในประเทศ กับลูกศิษย์ลูกหา และต้องเป็นต้นแบบของกระบวนการพัฒนา ประชาธิปไตย เราก็ต้องยอมรับนะครับว่า ประชาธิปไตยมันจะเดินได้หรือไม่ได้ ครูนั้น มีส่วนผลักดันทำให้ประชาธิปไตยสมบูรณ์หรือไม่ ครูมีส่วนสำคัญมาก ดังนั้นเพื่อให้เกิด ความเป็นธรรม และวันนี้ผมเชื่อว่าคนไทย คนในประเทศ ประชาชนทั่วไปที่อยู่ทุกวันนี้ เริ่มรู้จักเลือกคนแล้ว เริ่มรู้จักเลือกว่าใครนี่ที่จะเป็นตัวแทนเขาที่แท้จริงได้ คนเขาเริ่ม คิดแล้ววันนี้ว่า เลือกไปเพื่อตัวเขา ไม่ได้เลือกไปเพื่อตัวผู้สมัครแล้ว ดังนั้นในมาตรานี้ คิดว่าเราควรจะเพิ่มเติมเข้าไป เราก็ให้โอกาสเขากลับเข้ามารับราชการ แล้วคนที่กลับ เข้ามารับราชการนั้นก็ไมควรจะกลับมาอยู่ในที่เดิม ในตำแหน่งเดิม ก็ควรจะกลับไปอยู่ที่อื่น ที่ไม่สามารถจะให้ให้คุณให้โทษต่อไปได้ แล้วอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นประการสุดท้าย ซึ่งเราถือว่าในวิถีทางของระบอบประชาธิปไตยนั้น วันนี้คนที่ง้าวเข้ามาสู่บนถนน ทางการเมืองได้ต้องเป็นคนที่มีความรู้และจิตวิญญาณของความเป็นนักการเมืองเต็มที่ ต้องมีความรู้ความเข้าใจ คงไม่ได้มาหาผลประโยชน์เพื่อใคร แล้วในอนาคตการเลือกตั้ง

ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น อบต. อบจ. แล้วก็ สท. ล้วนแต่ไปเกี่ยวข้องกับผูกพันใกล้ชิดกับประชาชน ถ้าให้กลุ่มบุคลากรหรือครูและบุคลากรทางการศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ วันนี้เราต้องยอมรับว่า ในเขตพื้นที่การศึกษานั้นมันครอบคลุมเท่ากับ ๒ เขตเลือกตั้ง ถ้าคนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ดี เขาทำคุณงามความดี เขาก็มารับเลือกเขาก็ได้ไปเอง แต่ถ้าแสดงว่าพอมารับเลือกตั้งแล้วนี้ แสดงว่าอยากออกมาเฉย ๆ อยากออกมาเฉย ๆ ไม่ได้ก็กลับเข้าไปใหม่มีที่อยู่นี้ ผมถามว่า แล้วคนอื่น ๆ ละครับเขาจะมีที่อยู่ตรงไหน มันเป็นการเอาวัดเอาเปรียบกัน ผมถึงเสนอให้เพิ่มเติมในพรรคสุดท้ายไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๖๔ นี้ ถ้าท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ พิจารณาดูให้ดีนะครับ มาตรา ๖๔ นี้มีเรื่องหลัก กับ เรื่องที่เป็นเหตุผลประกอบ เรื่องหลักก็คือว่าเป็นหลักของข้าราชการทุกคน เมื่อเขาลาออกจากราชการนี้ไปดำเนินการอะไรก็ตาม ซึ่งส่วนมากก็มักจะลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกต่าง ๆ โดยพื้นฐานหลักอันนี้ เมื่อลาออกไปแล้ว การหวนกลับมาเป็นสิทธิที่หวนกลับมาได้เหมือนส่วนราชการทั่วไป อันนี้คือเรื่องหลัก-----

ที่นี้เรื่องราวละเอียดซึ่งสมาชิกฯ ๒ ท่านได้ส่งความเห็นไว้นั้น ท่านบอกว่าหลักอันนี้ เมื่อปฏิบัติแล้วหวนกลับมาได้แล้วนั้นขอเถาะว่า อย่าไปอยู่ในตำแหน่งเดิมและพื้นที่เดิม เกรงว่าจะให้คุณให้โทษต่อบุคคลในพื้นที่นั้นได้ ผมเองฟังแล้วผมคล้อยตามนะครับว่า การที่คนหนึ่ง สมมุติผมนี่เคยเป็นครูอยู่ที่อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แล้วผมก็ลาออกไป เลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา แล้วเกิดผมไม่ได้ขึ้นมา ผมอาจจะไปคว่ำว่ามีใครกลั่นแกล้งผมบ้าง แล้วผมเมื่อกลับไปแล้วก็อาจจะใช้ฐานะที่เป็นอยู่นี้ไปกลั่นแกล้งเขาคืนได้ อันนี้ก็เป็นเหตุผล ซึ่งฟังแล้วก็ฟังได้นะครับ ผมคิดใจนิดเดียวเท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถ้าทาง ผู้แปรญัตติจะแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยก็น่าจะไปได้ คือผมคิดว่าเรื่องตำแหน่งนี้ในถ้อยคำ ในบรรทัดที่ ๕ เขียนไว้ชัดเจนว่า โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่และให้มีตำแหน่ง ท่านเห็นไหมครับ มีวิทยฐานะและได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด นั่นแสดงว่าเขาต้องได้ตำแหน่งเดิมครับ อันนี้แน่นอนเขาได้ตำแหน่งแน่นอนต้องให้เขา แต่อย่าอยู่พื้นที่เดิม ถ้าครองแล้วได้แบบนี้ก็จะกลายเป็น ทั้งนี้ต้องไม่อยู่ในพื้นที่เดิม เพราะว่าตำแหน่งเขาได้อยู่แล้ว ท่านไม่ได้ฆ่าออกครับ ท่านจะขัดแย้งกันเอง ถ้าท่านเห็น ตรงตามนี้ ผมรับท่านได้นะครับ เพียงแค่ตำแหน่งเขาได้อยู่แล้ว แต่อย่าอยู่พื้นที่เดิมเท่านั้น ถ้าท่านจะตอบเช่นนี้ผมรับได้ ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน คอกโรสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญทัน คอกโรสง กรรมการ ท่านผู้มีเกียรติได้นำเสนอในมาตรา ๖๔ ว่าบุคคลที่เป็น ข้าราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครู ถ้าท่านลาออกจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ไม่ควรที่จะกลับ เข้ามารับราชการเหมือนเดิม ซึ่งการที่จะนำเสนอด้กล่าวนั้น ผมขอกราบเรียนดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนคนไทยที่ถูกรองรับไว้ โดยรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ว่า บุคคลทุกคนมีสิทธิเสรีภาพที่จะใช้ความรู้ ความสามารถ ของท่านเหล่านั้นไปปรับใช้สังคม ในทางที่เขามีความรู้ ความสามารถ

LIRT

ประเด็นที่ ๒ ถ้าหากว่าเราเปิดโอกาส ท่านอาจารย์วัลลภได้พูดไว้แล้ว เมื่อสักครู่นี้ ผมไม่ขอพูดเสริม เพราะว่าต้องเปิดโอกาสเพราะเป็นหลักของข้าราชการ โดยทั่วไป

ประเด็นที่ ๓ บุคคลที่บอกตัวเองว่าเป็นนักประชาธิปไตย อยากจะออกมา รับใช้สังคม แต่ว่าเขาเหล่านั้นเป็นบุคคลที่ทำความดีในชุมชน หรือในสังคมนั้น ๆ แต่บังเอิญว่าเขาพลาดการเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่มีอยู่ในประเทศไทยของพวกเรานั้น ท่านทั้งหลาย คงทราบดีว่า บ้างก็ต่าง ๆ นั้นทำให้เกิดการผันแปร บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถที่มีความดีนั้นเข้ามาสู่สภาก็ยากที่สุด ถ้าไม่มีเงิน เพราะฉะนั้นบุคคลบางคนที่เป็นครุฑนั้น ท่านมีมารยาท ท่านมีความเป็นประชาธิปไตย ท่านเป็นสุภาพบุรุษ จึงไม่กะล่อนที่จะซื้อเสียงเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ และบุคคลเหล่านั้นผิดด้วยหรือที่จะมีโอกาสดำเนินการรับใช้ชาติบ้านเมืองของพวกเขา ในฐานะที่พวกเขามีความรู้ ความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่ว่า เมื่อบุคคลเหล่านั้นได้กลับเข้ามาสู่สถานการณ์เดิม ไม่ควรที่จะอยู่ตรงนั้น ตรงนี้ก็ผิดหลักของประชาธิปไตยเช่นเดียวกัน ยกตัวอย่าง ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งต้องการนายแพทย์คนนั้น บังเอิญท่านออกไปสมัครผู้แทนราษฎร ตำแหน่งก็ว่างและก็ไม่สามารถจะหาเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องให้คนนั้นไปบรรจุอยู่ตรงนั้น เชื้อเถอะครับท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพครับ เราขณะนี้ก็มี กกต. ถ้าไม่มีสืบทอดครับ ถ้า กกต. ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ การตรวจสอบของประชาชนเป็นไปอย่างสมบูรณ์ พรรคการเมืองพูดจาปราศรัยในลักษณะที่ไม่นำเงินไปซื้อเสียงหรือหัวหน้าพรรคไม่ให้เงินไปซื้อเสียง ถ้าเป็นอย่างนี้ขึ้น บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถที่ประกาศตัวเป็นนักประชาธิปไตย ถ้าหากกลับเข้ามาทำงาน นั้นเขาจะนอบน้อมถ่อมตน เขาจะรู้ว่าการเมืองเป็นอย่างไร ประชาธิปไตยเป็นอย่างไร บุคคลอย่างนี้ต่างหากครับ ที่มีความกล้าหาญที่เราจะเลี้ยงไว้ในระบบราชการ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไปตัดสิทธิเสรีภาพส่วนนี้ออกไปแล้ว พวกผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่เราจะต้องดูว่า ชาติบ้านเมืองของพวกเรานั้นต้องการบุคลากร ยกตัวอย่างง่าย ๆ สมมุติว่าคนหนึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางฟิสิกส์ที่เก่งมาก แต่ว่าศาสตราจารย์คนนั้นเขาออกไปสมัครผู้แทนราษฎร เพราะว่าไม่อยากจะเห็นว่าสังคมน้ำเน่า แต่ว่าบังเอิญเขาไม่สามารถจะถูกรับเลือกได้ แม้ว่าจะเป็นคนดี

สังคมก็บอกว่าเป็นคนดี แล้วก็เป็นอย่างนี้ตลอดเสมอมานะครับ เพราะฉะนั้นเราจะไม่เลือก
 านอย่างนี้ ที่มีความสามารถที่จะมาสร้างโอกาสให้เราหรือใคร หรือใครรับ ซึ่งผมคิดว่า
 ไม่ใช่เป็นประเด็นของใครคนใดคนหนึ่ง ดีหรือไม่ดี หรือท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย
 ั้งอยู่ตรงนี้เห็นว่าผู้สมัครผู้แทนราษฎร ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภา บุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลผู้ร้าย
 ป็นบุคคลผู้ดีของสังคม ถ้าเห็นว่าคนเหล่านี้เป็นคนไม่ดีทางสังคม ประเด็นก็แล้วแต่ท่านจะ
 พิจารณา กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

- ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนความเห็นครับ ท่านอนันต์ ผลอำนาจ

นายอนันต์ ผลอำนาจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อนันต์ ผลอำนาจ จากกำแพงเพชร ผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมในกรณีที่จะให้เพิ่มเติมข้อความไปในมาตรา ๖๔ ผมยอมรับนะครับว่าในวิถีทางของประชาธิปไตยนั้น สิทธิเสรีภาพของคนไทยนั้นมีสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกัน แต่ถ้าไม่เขียนอย่างนี้ลงไป ความเท่าเทียมในสิทธิเสรีภาพนั้นจะไม่มีเกิดขึ้น ยกตัวอย่าง อย่างเช่นผมเป็นราษฎรเต็มขั้น ผมไม่ใช่ข้าทาสบริวารอะไรทั้งหลายใครนะครับ ผมก็อยู่ในพื้นที่ ผมก็ลงไปสมัครรับเลือกตั้ง แต่กับอีกคนหนึ่งที่มียศฐาบรรดาศักดิ์เข้าไป ผมว่าในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ครั้งที่ผ่านมา หลายท่านที่เป็น ส.ว. ที่อยู่ในสภาร่วมกันแห่งนี้ก็คงจะได้พบปัญหาและคงได้เห็น หลายคนมีตำแหน่งหน้าที่ทางการทำงานที่มีลูกน้อง มีข้าราชการประจำอยู่ภายใต้การดูแลมากมาย ถึงกับให้ลูกน้องช่วยกัน ผมคงไม่ต้องยกตัวอย่างว่าเป็นอะไรที่ไหนอย่างไร แต่ว่าเกิดขึ้นแล้ว ผมถามว่าสิ่งเหล่านี้เท่าเทียมหรือไม่กับประชาชนทั่วไป สิ่งที่น่าชมเชยคือท่าน ส.ว. อาวุโสหลายท่าน ผมยกตัวอย่างให้ดูเลยครับ หลังจากที่ทำคุณงามความดีให้กับประเทศชาติ ประชาชนมาแล้ว ในช่วงสุดท้าย ในเบื้องสุดท้ายของชีวิต ท่านก็ลาออกมา แล้วก็สมัคร แล้วเดินอยู่บนถนนเส้นนี้เลย อย่างนี้เป็นสิ่งที่น่าชมเชย แต่คนที่กลับเข้ามาลับ ๆ ล่อ ๆ ผมถามว่าเป็นธรรมในสังคมหรือไม่ เป็นธรรมกับผู้สมัครร่วมกันไหม เพราะในอนาคตอีกหน่อยการสมัครตั้งแต่ท้องถิ่นก็มีการสมัครรับเลือกตั้ง ถ้าเราไม่เขียนเอาไว้แบบนี้ อีกหน่อยผมก็ใช้อำนาจหน้าที่นี้ละครับเข้าไปบังคับ เข้าไปขอร้องผู้บังคับบัญชา แล้วคนไทยเราคนเก่งมีมาก แต่คนที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตวิญญาณทางการเมืองมีสักเท่าไร เพราะว่าการเมืองวันนี้ไม่ใช่ใครจะเข้ามา ก็เข้ามาเลยนะครับ อย่างน้อยต้องมีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจและมีใจรักที่จะทำกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พวกเราน่าเป็นห่วง ถ้าเราอยากจะให้ประชาธิปไตยสมบูรณ์เดินได้ เราก็น่าจะทำสิ่งเหล่านี้ให้เท่าเทียมกัน ผมไม่เถียงครับ คนที่ทำงานให้ประเทศชาติบ้านเมืองทุกคนก็ทำด้วยความรู้ความสามารถ นั่นคือเส้นทางหนึ่ง เมื่อจะพ้นจากเส้นทางนั้นแล้วก็น่าจะเปิดโอกาส

ให้คนอื่นด้วย สิ่งเหล่านี้ที่ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายคงจะเข้าใจตามนี้
เข้าใจตรงกับผม เราไม่อยากให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสม ต๊ะยศ ครับ

นายสม ต๊ะยศ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ และสมาชิก
วุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ ผมขออนุญาตนำเรียนในมาตรา ๖๔ ว่าจำเป็นและมีความ
สำคัญหรือไม่ที่จะแก้ไขให้เพิ่มข้อความว่า “ทั้งนี้ ต้องไม่อยู่ในตำแหน่งและพื้นที่เดิม
ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษได้” นั้น ถ้าเพิ่มข้อความนี้อันตรายมากครับ เหตุผลเพราะว่า
ร่าง พ.ร.บ. นี้เป็นร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวข้องกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ถ้าเขา
จะใช้พวกสื่อ พวกพาหนะ พวกอะไรต่าง ๆ ของราชการนั้น กกด. ก็ดูแลอยู่ ประชาชน
ก็ต้องวินิจฉัยได้ว่าเขาเอารัดเอาเปรียบหรือไม่ แต่ถ้าบรรจุข้อความนี้ลงไปแล้ว สมมติว่า
ครูคนนั้นลงสมัคร แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง จะต้องไปอยู่ในพื้นที่อื่น สมมติว่าสมัคร
ที่กรุงเทพฯ แต่ตอนกลับนี่ไปกลับอยู่สมุทรสาคร ถามว่าต่อไปนี้เขามีโอกาสได้ลงที่นี้
หรือไม่ แล้วปัญหาจะเกิดขึ้นหรือไม่ สร้างความเดือดร้อนต่าง ๆ นานา และไม่ต้องเป็นห่วง
ไม่ต้องไปวิตกว่าเขาจะกลับมาเพื่อกลั่นแกล้งอะไรต่าง ๆ นี้นะครับ ไม่มีหรอกครับ
ผู้ที่เลือกก็ย่อมใช้ดุลพินิจและวินิจฉัยได้ และผู้ที่อยู่ได้บังคับบัญชาเองเขาก็ย่อมรู้ว่า
อะไรเป็นอะไร เพราะฉะนั้นควรจะให้เป็นไปตามร่างของกรรมการที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม
เพียงว่า “และแต่งตั้ง” ลงไปเท่านั้น อย่างอื่นคงความสมบูรณ์ทั้งหมดอยู่ครับ ขอคุณ
มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคำพันซ์ครับ

นายคำพันซ์ ป็องปาน (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ มาตรา ๖๔ ใช้บังคับเฉพาะข้าราชการครูที่ลาออกไปสมัครตำแหน่งทางการเมือง นะครับ ประการแรก ครูก็มีทั้งคนดีและไม่ดี ลาออกบางคนก็เพื่อหวังเอาเงินทอง ภาษาชาวบ้านครับ บางคนก็เป็นคนดี หวังรับใช้ประเทศชาติบ้านเมือง ถ้าไม่ได้รับเลือกตั้ง คนดีเหมือนหลาย ๆ ท่านที่ไปสมัคร ไม่ได้รับเลือกตั้ง ไม่ได้หมายความว่าเป็นคนเลว นะครับ ถ้าสมมติว่าเขาเป็นคนดี ถ้าเขากลับมาขอรับราชการอีก แล้วกำหนดให้เขาไปอยู่ที่อื่น เขตอื่น อยู่ในเขตเจ้าของก็ไม่ให้ตำแหน่งเดิม อะไรก็ได้ เป็นผลเสียหาย เราจะเสียบุคลากร ซึ่งมีคุณภาพไปจำนวนมาก คนที่เจตนาที่จะมาเล่นการเมืองด้วยเจตนาดี ด้วยคุณภาพ บางคนก็มีมากมาย และในขณะที่เดียวกันถ้าคนประเภทที่ไม่ดีมาขอกลับเข้ามา ถึงจะไปอยู่ที่ไหน ก็แล้วแต่ ก็คงจะเลวอยู่เหมือนเดิมครับ เพราะฉะนั้นเขาจึงมีทางออกในมาตรา ๖๔ นี้ บอกว่า “ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา” โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. นะครับ คือ มีคณะกรรมการพิจารณา “และให้มีตำแหน่งวิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด” เขามีหลักเกณฑ์ มีวิธีการ ผมเข้าใจว่าผู้บังคับบัญชา กรรมการระดับ อ.ก.ค.ศ. หรือระดับ ก.ค.ศ. คงจะมีหลักเกณฑ์ มีวิธีการที่จะกลั่นกรองบุคคลพวกนี้ได้พอสมควร คิดว่าถ้าเราไปเขียนปิดตายไว้จะเป็นผลเสียมากกว่าผลดี เพราะฉะนั้นขอยืนยันให้เป็นไปตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงตัดสินใจได้แล้วนะครับว่าจะเอาตามไหนนะครับ เพราะว่า กรรมการเสียงข้างมากแก้ไขอย่างหนึ่ง และผู้สงวนความเห็นขอแก้ไขอีกอย่างหนึ่ง มี ๒ ทางเลือกเท่านั้นเองนะครับ จะขออนุญาตถามมติที่ประชุมครับ ขอเรียนเชิญ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติด้วยครับ หากท่านผู้ใด เห็นด้วยกับความเห็นของกรรมการ ให้กด เห็นด้วย นะครับ ถ้าเห็นด้วยตามความเห็นของ กรรมการเสียงข้างน้อยผู้สงวนความเห็นไว้กด ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ

ไม่มีปัญหาในการลงคะแนนแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนน
ได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๔ ไม่เห็นด้วย ๒๑ งดออกเสียงและ
ไม่ลงคะแนน ไม่มีครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖๖ มีการแก้ไข มาตรา ๖๗
มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕
การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๑ มีการแก้ไข
หมวด ๖ วินัยและการรักษาวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๒ ถึงมาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๘๖ มีการแก้ไข มาตรา ๘๗ และมาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ มีการ
แก้ไข มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๙๔ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

- ๔๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ผม มนตรีกรรมาธิการ ผมขอสงวนความเห็นไว้ครับ คือผมคิดว่าในปัญหาที่ผ่าน ๆ มา ในมาตรา ๕๔ พูดถึงความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับการกระทำความผิดของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เรื่องเสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นติดยาเสพติด หรือเล่นการพนันเป็นอาชญากรรม แล้วก็จะไปถึงการล่วงละเมิดทางเพศกับนักเรียน แต่ในนี้ไม่มีการระบุถึงเรื่องการทำร้ายการทารุณกรรมเด็กนักเรียน ถ้าผมจะไปใส่ในเรื่องของการทารุณกรรมก็ต้องไปจำกัดความการทารุณกรรมคืออะไรอีก ผมก็ไปดูในคำจำกัดความของการทารุณกรรมเด็กว่าหมายถึงอะไร ข้อมูลทางวิชาการแล้วก็รวมทั้งจากในร่าง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก ซึ่งก็ใช้คำอธิบายคำว่า ทารุณ ก็หมายถึงกระทำหรือละเว้นการกระทำเป็นเหตุให้ผู้อื่นเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ ในที่นี้ผมใส่ว่าผู้เรียน ถ้าเขาเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ หรือการใช้ผู้เรียนให้กระทำหรือประพฤติในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ หรือขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี และผมบอกว่า โดยผู้เรียนจะยอมหรือไม่ยอมก็ตาม คือผมคิดว่าครูบาอาจารย์ก็ดูแลนักเรียนแล้วก็โดยปกติโดยจารีตและก็มีอำนาจเหนือนักเรียน การจะสั่งการจะทำอะไรให้นักเรียนไปทำอะไร ส่วนใหญ่แล้วยิ่งนักเรียนเล็ก ๆ เขาก็จะปฏิบัติตาม แล้วหลายครั้งที่ผ่านมามีผมก็เข้าไปเกี่ยวข้องกับกรณีทำร้ายนักเรียน ผมก็พบว่าไม่มีการสรุปหรือตัดสินใจใด ๆ ว่าเป็นความผิดร้ายแรง เท่าที่ผมทราบเกือบทั้งหมดอย่างมากก็เพียงแค่ตัดเงินเดือนลดขั้นเงินเดือนเท่านั้น แม้เด็กจะบาดเจ็บแขนหัก แล้วก็รวมไปถึงการทำร้ายทารุณที่เรามองไม่เห็น หรือการละเว้นการกระทำ ผมจะยกตัวอย่างเช่น ผมก็ไปฟ้องคดีครูคนหนึ่งซึ่งใช้เด็กตัวเล็ก ๆ ขนโต๊ะนักเรียนตั้งแต่ชั้น ๔ ลงมาข้างล่าง ทั้ง ๆ ที่เด็กเขาก็ไม่ค่อยไหวแต่เขาก็ต้องทำ เพราะกลัวครู แล้วผลปรากฏว่าประสพอุบัติเหตุแขนหัก ไปโรงเรียนไม่ได้แล้วเด็กก็เป็นนักกีฬาด้วย ก็ทำอะไรไม่ได้ ตรงนี้ก็มีกรรมการสอบอะไรขึ้นมาผมจะไม่ลงรายละเอียด แต่ว่าก็เป็นเรื่องของการกระทำของครู โดยสรุปที่ไม่ได้ตั้งใจไม่ได้อะไร แต่ท่านรู้ไหมว่าหลังจากที่เด็กแขนหัก แล้วเด็กมาบอกผู้ปกครองว่าแขนหัก

เพราะอะไร กลายเป็นว่าครูไม่พอใจ เขาก็ไม่พูดกับนักเรียนคนนั้น ๓ - ๔ อาทิตย์
เกือบเดือน เด็กก็ไม่อยากไปโรงเรียนมีสภาวะจิตใจ ต้องไปหาจิตแพทย์อีก แล้วครูก็ไม่ได้
มีโทษอะไรหนัก นอกจากก็ย้ายออกจากโรงเรียน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าจะมีการ
กำหนด การเล่นเกมพนันเป็นอาชญากรรมความผิดร้ายแรง การทารุณเด็กทำไมไม่เป็น
ความผิดร้ายแรง สิ่งที่ผมสงสัย ผมรู้สึกว่ามีในนี้ผมดูแล้วยะครับ ถ้ายังไม่มียุทธศาสตร์
ก็คงจะไม่มีอะไรไปกำกับเหมือนเก่า และผมก็รอตรงนี้นานานว่า การทำร้ายทารุณเด็ก
นักเรียนนั้นน่าจะเป็นความผิดร้ายแรงเสียทีหนึ่ง ผมคิดว่าเด็กที่โดนทารุณกรรมมาก
บางคนเขาก็หงุดหงิดมีปัญหาอะไรมาจับเด็กโขกกับโต๊ะนักเรียน แ่นอนที่สุดเด็ก
อาจจะไม่ได้ไปนอนโรงพยาบาล แต่หน้าเขียวหมดก็มี ใช้ไม้กวาดตี จับเด็กกลั่นผม
เอามาขึ้นประจานก็มี ถ้าไม่มีการระบุตรงนี้ อย่างมาศาลเวลาโดนร้องเรียนอย่างมากที่สุดก็วิ่ง
มากที่สุดก็ตัดเงินเดือน ผมคิดว่าไม่ค่อยยุติธรรมกับเด็ก ถ้าเราจะคุ้มครองเด็กเขาจริง
ผมถึงใส่ข้อความตรงนี้เข้าไป เพราะผมคิดว่าเพื่อกันไม่ให้เหตุการณ์เกิดมาก หรือให้
หมดไปเสียทีครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการเสียงข้างมากครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะกรรมการนะครับ ความจริงความคิดเห็นของคุณมนตรีเป็นความคิดเห็นที่ดีเสมอ นะครับ แต่ตรงนี้บังเอิญผมไม่เห็นด้วย คือท่านเป็นคนที่มีความคิดค่อนข้างก้าวหน้า แต่ว่าถ้อยคำที่ท่านขอแก้ไขมานี้ “หรือกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด ๆ จนเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ” อันนี้ก็คือความผิดตามมาตรา ๒๕๕ ตามประมวลกฎหมายอาญา “หรือการใช้ผู้เรียนให้กระทำหรือประพฤตินในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ” อันนี้ก็เป็นความผิดในกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นที่ท่านขอแก้ไขมานี้เป็นความผิดทางอาญาแทบทั้งสิ้น เดี่ยวท่านคงติงในเรื่องของศีลธรรมอันดี ท่านมองขึ้นมาแล้วครับ อันนี้เป็นเรื่องการผิดศีลธรรม จะมีอยู่กรณีเดียวที่ผมคิดว่ายังไม่รู้จะไปปรับเข้ากับอะไร นอกนั้นสาเหตุที่ท่านเดิมเข้ามา ถ้อยคำที่ใช้เป็นความผิดทางอาญาทั้งสิ้น ครูต้องไปถูกดำเนินคดีทางอาญาอยู่แล้ว เมื่อถูกดำเนินคดีทางอาญาอยู่แล้วก็ผิดวินัยอยู่แล้วนะครับ ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องเติมตรงนี้นะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมอยากให้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจสักนิดหนึ่งครับ ถ้าคดีอาญาทุกคดีเด็กสามารถดำเนินได้ปัญหาจะไม่เกิด ผมเรียนจริง ๆ แล้วแม้แต่เด็กที่ถูกละเมิดทางเพศหลาย ๆ ครั้งก็ไม่มี การดำเนินคดี การทำร้ายเด็ก ยิ่งไปกันใหญ่ ส่วนใหญ่ ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่มีการดำเนินคดีครับ แต่ผมคิดว่าหลาย ๆ กรณีในนี้ก็เป็นความผิดทางอาญาแต่ก็ใส่ไว้ การละเมิดทางเพศที่ใส่ไว้เป็นความผิดร้ายแรงก็เป็นความผิดทางอาญาแต่ก็ต้องใส่ไว้ใส่ไว้เพื่ออะไร ความผิดทางวินัยกับความผิดทางด้านคดีต้องแยก แล้วยังเป็นเรื่อง

เกี่ยวข้องกับเด็กโดยตรง หลายๆ ครั้งผมก็ไม่เชื่อว่าทำไมครูที่จับหัวเด็ก โขกกับโต๊ะเรียน หน้าเขียวหมด เขาไม่ได้โดนเป็นความผิดร้ายแรงอะไร ที่ผมกันไว้ก็คือผมต้องการให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในการคุ้มครองเด็กโดยให้ครูรู้ว่าสิ่งที่กระทำเป็นความผิดวินัยร้ายแรงนะ แม้ว่าจะดำเนินคดีหรือไม่ถูกดำเนินคดีก็ต้องมีการสอบสวน สืบสวน ผมไม่ค่อยห่วงเด็กโต แต่ผมห่วงเด็กเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวบ้าน ลูกชาวบ้านเล็ก ๆ ตามชนบทไม่กล้าหอรอครับที่จะดำเนินคดีกับใครง่าย ๆ โดยเฉพาะครู แล้วถ้ายังครูคนนั้นค่อนข้างที่จะรู้จักใครที่ใหญ่โตจะยังไม่กล้าทำอะไร ผมคิดว่ากลไกตรงนี้ต้องคุ้มครองเขาในทางวินัยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภ ครับ สรุปเลยนะครับ เดี่ยวผมจะถามมติครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ได้ผมอ่านคำสงวนคำแปรญัตติของท่านมนตรี สันทวิชย์ อ่านแล้วก็นึกคำตอบเหมือนท่านสุนทรเมื่อสักครู่ว่า หลายเรื่องที่ระบุไปนั้นเป็นความผิดทางอาญาที่กฎหมายเอาโทษได้อยู่แล้ว แต่ครั้นพอไปดู ๒ บรรทัดสุดท้ายของสาระที่บัญญัติเอาไว้ก็เป็นความผิดทางอาญา และเป็นความผิดทางอาญาที่ค่อนข้างจะรุนแรง เรายังบรรจุเอาไว้ เช่นคำว่า “หรือกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียน หรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง” นั้นหมายความว่าอย่างไรครับท่านประธานฯ

นั่นหมายความว่าขณะที่ถ้ามีการนำเรื่องนี้ไปฟ้องร้องต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็เป็นความผิดทางอาญา แต่ถ้าไม่มีการฟ้องร้องก็เป็นความผิดทางวินัย เป็นเจตนาที่ต้องการให้เห็นว่าเมื่อไรที่คุณทำผิดในเรื่องที่รุนแรงจะต้องโดนทั้ง ๒ ส่วน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ท่านมนตรีเสนอเข้ามานี้มีนัยที่สำคัญในความเห็นของผม -----

)ว.๒๐ (ส.ทั่วไป)

วรนุช ๔๖/๑

ยกตัวอย่างเช่น เพื่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ จะได้เห็นรูปธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมไทยจริง ๆ มีคดีความที่ผู้ปกครองไปร้องต่อ อบจ. ว่าครูในพื้นที่ละเมิดทางเพศต่อเด็ก เมื่อร้องไปถึงคณะกรรมการที่อยู่ในจังหวัด เจ็บ เรื่องไม่เกิดอะไรขึ้นครับ เขาก็ร้องมาถึงกระทรวง ตอนนั้นผมอยู่ครับ เผลอผมเป็นที่ปรึกษาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในช่วงนั้นอยู่ ผมก็เห็นใจ จนกระทั่งกระทรวงได้มีระเบียบ นี่ต้องขอยืนยันต่อที่ประชุม กระทรวงจึงมีระเบียบไปยังสถานศึกษาทุกแห่ง โดยเฉพาะไปถึงอาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียน บอกว่าถ้าอะไรเป็นเหตุที่ทำร้ายเด็กทั้งทางร่างกายที่รุนแรง หรือทางเพศ ผู้อำนวยการต้องฟ้องทางคดีแทนเด็กก่อน คือต้องฟ้องครับ ส่วนวินัยก็ตั้งกรรมการสอบไป ฉะนั้นสิ่งที่ท่านมนตรีใส่เข้าไปนี้น่าสนใจ ผมคิดว่ายังใส่น้อยไปด้วยซ้ำไป โดยเฉพาะการทำร้ายร่างกายที่รุนแรง ฉะนั้นผมจึงขอยืนยันนะครับว่า คำสงวนความเห็นของท่านมนตรีนี้ถูกต้อง และถ้าเราใส่ลงไปจะเป็นประโยชน์มากสำหรับการปกป้องคุ้มครองเด็ก ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภเป็นเสียงข้างมากหรือครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะกรรมาธิการ ผมก็สงสัยว่าอาจารย์วัลลภลุกขึ้นยืนชี้แจง ถูกกับเรื่องหรือเปล่า ท่านเป็นกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ แต่ท่านบอกกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนี้ถูกต้อง ผมว่าท่านประธานฯ เองท่านยังสงสัยเหมือนผมเลย คุณวัลลภเป็นเสียงข้างมากไม่ใช่หรือ ผมก็ไม่ได้ว่าอะไรท่านนะครับ แต่ว่าจะทำหน้าที่ค่อนข้างไม่ถูก ผมก็ว่าไม่ถูกหรอกครับ แต่ว่าอันนี้ที่เขาบัญญัติเรื่องการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียน เพราะว่าครูกับนักเรียน โดยเฉพาะครูพลเวลาสอนนักเรียนนะครับ ลูบทั้งหัว ลูบทั้งหลังด้วยความเอ็นดูนะครับ หนู ๆ เหนื่อยไหม อะไรนี้เป็นของธรรมดา พอลูบต่ำลงมาถึงก้นนี่นะครับ เป็นการล่วงละเมิดทางเพศ อันนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ถึงแม้จะเป็นความผิดทางอาญานะครับ การที่เขากำหนดไว้ตรงนี้ เพราะว่ามีความใกล้ชิดระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ถึงแม้จะเป็นครูกับลูกศิษย์ครับ แต่ผู้หญิงกับผู้ชายมาอยู่ใกล้กัน เขามีไฟ ๒ ขั้ว ไข่มุขครับ ข้อควรระวังนะครับ ตรงนี้เขาจำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ ส่วนกรณีที่จะไปทำร้ายร่างกายเด็ก

จับหัวโขกโต๊ะ อย่างที่อาจารย์มนตรีว่า มีน้อยครับ ไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้หรอกครับ แต่เอาความผิดกันทางอาญา ที่จริงการล่วงละเมิดทางเพศตรงนี้ก็มีความผิดทางอาญา แต่ว่าบัญญัติให้เป็นความผิดวินัยร้ายแรงไว้ด้วยนี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการควบคุมสิ่งที่จะเกิดขึ้นโดยสม่ำเสมอ เท่านั้นเองครับ ส่วนเรื่องอื่นที่เป็นความผิดทางอาญาประเภทที่ว่า ทำร้ายร่างกายหรืออะไรอย่างนี้เกิดขึ้นยาก จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นความผิดวินัยร้ายแรงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพครับ ขอใช้สิทธิพาดพิงหรือครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ใช้สิทธิพาดพิง เพราะเสียหายครับ เพราะเป็นเรื่องข้อบังคับท่านประธานฯ ครับ การเป็นกรรมาธิการต่างกับสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างล่าง ถ้าสมาชิกฯ ซึ่งอยู่ข้างล่างไม่ได้ส่งความเห็นและไม่มีการแก้ไข ท่านอภิปรายไม่ได้ แต่กรรมาธิการมีสิทธิโดยสมบูรณ์ครับ ที่จะลุกขึ้นอภิปรายครับ บอกนี่เป็นความเข้าใจต้องถูกต้องครับ เพราะมีเช่นนั้นหลายมาตราที่ผ่านมานี้ สมาชิกฯ ๒ ท่านส่งความเห็นท่านอื่นก็ลุกขึ้นมาอภิปรายเสริมได้ครับ ต้องยืนยันครับว่าถูกต้องตามข้อบังคับครับ ท่านประธานฯ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ความในมาตรา ๙๔ มี ๓ วรรคนะครับ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข ท่าน ส.ว. มंत्री สันทวิชัย ขอสงวนความเห็นแก่ความในวรรคสาม มติที่จะขอให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติพิจารณาลงมติก็น่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมหรือเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นนะครับ หากท่านเห็นด้วยกับความเห็นของกรรมาธิการ คือ ให้คงไว้ตามร่างเดิมกดยกเห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็น คือ มีการแก้ไขความในวรรคสาม ตามความเห็นของท่าน ส.ว. มंत्री กดยกไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มติจะรับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๖๓ ไม่เห็นด้วย ๑๕ งออกเสียงและไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมจะรับ เชิญ ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๘๕ ผมสงวนคำแปรฯ ไว้ คือผมคิดในอันดับความเป็นธรรมจะรับ ท่านผู้ตั้งแต่ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ เป็นต้นมาโทษของครูหมุมหิมามาก แม้ว่าประมาทเล็กน้อยเป็นผลเสียทางราชการก็โดนโทษวินัยร้ายแรง จัดคำสั่งก็โดนวินัยร้ายแรง ไปดูหมิ่นหรือกลั่นแกล้งก็ร้ายแรง กล่าวหาหรือเรียนผู้อื่นถ้าเกิดทำให้เขาเสียหาย ก็เป็นความผิดร้ายแรง คัดลอกเพื่อที่จะไปทำผลงานก็เป็นความผิดร้ายแรง ร้ายแรงหมด นี่ครุณะครับ ที่นี้มาตรานี้บอกผู้บังคับบัญชาละ ถ้าไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ปกป้อง ช่วยเหลือมิให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย หมายถึงว่าไปปกป้อง ไปปกปิด หรือไปทำอะไรก็ตามเพื่อพ้น หรือจะมีผลประโยชน์หรืออะไรก็ตาม ในกฎหมายเขียนว่าแค่ผิดวินัย ผมรู้สึกว่ามันไม่เป็นธรรม ผมก็เลยบอกว่่าก็น่าจะร้ายแรงด้วย ไปปกปิดผู้กระทำความผิด ไปปกปิดความทุจริต ไปปกปิดอะไรต่าง ๆ เข้าควรจะร้ายแรงไหม หรือแค่ผิดวินัย แล้วผมคิดว่าถ้าเป็นแค่ผิดวินัย ความเกรงกลัวก็จะไม่เท่ากับวินัยร้ายแรง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการส่วนใหญ่ว่าอย่างไร ขอมไหมครับ ไม่ขอม จะชี้แจงไหมครับ เชิญออกเตอร์บัญญัติครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา คือมาตรา ๘๕
นี้พูดง่าย ๆ ว่าผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ได้บังคับบัญชามีวินัย
เสร็จแล้วไม่ได้ทำความผิดเองเราจะบอกว่าผิดวินัยร้ายแรงจะมากเกินไปครับ
ผู้บังคับบัญชาต้องตายแน่กันถ้วนหน้าเลยครับ เพราะว่าเราไม่สามารถจะพัฒนาคนให้มี
ความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ มีคุณธรรมและจริยธรรมได้ถ้วนทั่วทุกคน เพราะฉะนั้นเราก็ไม่
สามารถจะเคาใจลูกน้องเราได้ว่าเขาจะมีคุณธรรม จริยธรรมมากน้อยเพียงใด การกระทำ
ความผิดนั้นเป็นความผิดเฉพาะตัว เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วผู้บังคับบัญชาก็จะต้องรับผิดชอบ
ร้ายแรงกันไป ก็อาจจะมากเกินไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญผู้สงวนความเห็นครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : ผมสั้น ๆ นะครับว่า ในนี้ระบุว่า
เป็นการปกป้องช่วยเหลือผู้กระทำความผิด ปกป้องช่วยเหลือ นะครับ ไม่ใช่ไปควบคุมให้
เขาทำตามอะไร แต่ว่าไปมีพฤติกรรมปกป้อง ผมยกตัวอย่างเช่น มีครูคนหนึ่งไปละเมิด
ทางเพศกับเด็กนักเรียนและก็ปิดเอาไว้ ไม่แจ้ง ไม่อะไรทั้งสิ้น ไม่ดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น
ผมไม่อยากจะลงรายละเอียดให้เสียเวลาว่า มีพฤติกรรมผู้บังคับบัญชามากมายที่ปกป้อง
ไว้งนกระทั่งบางที่อยู่ในจังหวัดไกล ๆ เรื่องเกิดขึ้น ๖ เดือนเมื่อปีที่แล้วต่อเนื่อง และก็มา
บอก ผมอยู่กรุงเทพฯ ผมรู้ มีมากครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่ต้องการให้เกิดการ
ปกป้องอะไรต่าง ๆ และก็ถ้าบัญญัติไว้ ผู้บังคับบัญชาเขาจะมีอุปถัมภ์อะไรกันอยู่ก็
สามารถจะบอกว่า ถ้าผิดวินัยร้ายแรงแล้วช่วยไม่ได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงชัดเจนนะครับ จะเรียนถามมติจากที่ประชุมได้มาตรา ๘๕ ครับ สำหรับมาตรา ๘๕ นี้คณะกรรมการไม่ได้มีการแก้ไข มีท่านมนตรี สันทวิชัย สงวนความเห็นแก่ความในวรรคท้าย จะเรียนถามที่ประชุมว่าถ้าหากเห็นด้วยกับกรรมการคือให้คงไว้ตามร่างเดิมกค เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นกค ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนนครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลคะแนน เห็นด้วย ๖๑ ไม่เห็นด้วย ๑๗ งออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันให้คงไว้ตามร่างเดิม ตามความเห็นของกรรมการ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี ผมสงวนความเห็นตรงนี้ไว้คือได้มากได้น้อยไม่เป็นไรครับเสียง แต่ผมได้พูด ได้อธิบายที่ผมเห็นว่าอะไรที่เป็นความเห็นถูกต้องของผมอาจจะไม่ถูกต้องในส่วนอื่นก็ไม่เป็นไร ผมมีความรู้สึกวามารถานี้ก็ตกลงในความเห็นของผม ก็คนที่โดนลงโทษปลดออกไปมีสิทธิทุกอย่างเหมือนกับไปลาออกจากราชการปกติ ผมก็เลยรู้สึกวามารถานี้ได้ปกติ คนที่ลาออกจากราชการเฉย ๆ กับคนที่เคยทำอะไรผิดแล้วมีคำสั่งถึงกระทั่งปลดออกได้บามารถานี้ปกติ มีสิทธิปกติ ผมเคยรู้สึกวามารถานี้ไม่ค่อยจะเท่ากันสำหรับคนที่ทำความผิดกับคนที่ไม่ทำความผิดที่ไปลาออกธรรมดา แต่สิทธิเท่ากันผมก็เลยคิดว่า ผมสงวนไว้ว่าถ้าจะให้เขาบามารถานี้ครั้งเดียวก็พอ ไหน ๆ ก็โดนปลดออกแล้วไม่ใช่ได้สิทธิเต็ม ๆ แก่นั่นเอง ขอขอบคุณครับ

LIRT

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์คอกเตอร์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา คือเดิมโทษข้าราชการพลเรือนและข้าราชการครูจะมีอยู่ ๖ สถาน พอแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๓๕ ก็ได้ตัดคำว่า “ให้ออก” ออกไป “ให้ออก” นี้เดิมเป็นโทษมี ๖ สถาน สถานที่ “ให้ออก” ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๓๕ ซึ่งข้าราชการครูอนุโลมใช้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๓๕ ก็เลยใช้เหมือนกับข้าราชการพลเรือนสามัญทั่วไป เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๓๕ กำหนดโทษไว้ ๕ สถาน คือสถานร้ายแรงมีอยู่ ๒ สถานก็คือ ไล่ออกกับปลดออก และโทษไม่ร้ายแรงก็มีอยู่ ๓ สถานก็คือ ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน และภาคทัณฑ์ ที่นี้เดิมปลดออก ไล่ออกไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ว่า ให้ออก พอผิดวินัยก็ได้รับบำเหน็จบำนาญ ที่นี้พอตัดคำว่า “ให้ออก” ออกไปไม่เป็นโทษแล้ว ในกรณีไร้สมรรถภาพให้ออกโดยไม่ผิดวินัยก็เลื่อนจากให้ออกมาเป็น ปลดออก ที่นี้ข้าราชการพลเรือนทั่วไปปลดออกก็ถือว่ามิโทษวินัยร้ายแรงเหมือนกัน แต่ว่าร้ายแรงไม่เหมือนกับทุจริตต่อหน้าที่ ในกรณีทุจริตต่อหน้าที่นั้นแม้เงินของหลวง สักบาทเดียวก็ถือว่าทุจริตต่อหน้าที่ มีมติ ครม. สำทับเข้าไปอีกด้วยว่าให้ลงโทษสถานหนัก ให้ไล่ออกสถานเดียว ถ้าทุจริตต่อหน้าที่-----

แต่ถ้าประพจน์ชั่วอย่างร้ายแรงนี้ก็จะอาจจะปล่อยหรือปลดออกก็ได้ เพราะฉะนั้นคำว่า ประพจน์ชั่วอย่างร้ายแรง อาจจะปลดออกได้ เมื่อปลดออกได้นี้ เมื่อข้าราชการพลเรือน ทัวไปปลดออกนี้เขาให้ได้รับบำเหน็จบำนาญ ครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงใช้ มาตรฐานโทษเดียวกันนี้ ก็จำเป็นจะต้องอนุญาตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งข้าราชการพลเรือนสามัญใช้อยู่ว่า เมื่อปลดออกแล้ว ให้ได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่การที่จะกลับเข้ารับราชการได้นั้น จะขอกลับเข้ารับราชการนั้น โทษปล่อยจากราชการนั้นจะใช้เวลา ๕ ปีถึงจะมีสิทธิที่จะขอกลับเข้ารับราชการได้ และไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญในขณะที่ถูกไล่ออกนั้น แต่ถ้าปลดออกจากราชการนั้น ได้รับบำเหน็จบำนาญและมีสิทธิที่จะขอบรรจุกลับเข้ารับราชการได้ภายใน ๓ ปี อย่างนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็ทราบเรียนว่าแม้ว่าจะใช้คำว่า “ร้ายแรง” แต่ว่าระดับโทษนั้นจะ แตกต่างกัน เช่น ประพจน์ชั่วอย่างร้ายแรง เสพสุรามาเป็นอาชญาแล้วก็ทำให้เสียหายแก่ ราชการอย่างร้ายแรงอย่างนี้ก็จะอาจจะปลดออกครับ ไม่ใช่ไล่ออก อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็ทราบเรียนว่าเป็นไปตามมาตรฐานโทษของข้าราชการพลเรือนสามัญทัวไป ขอทราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะ เรียนอย่างนี้ว่า ผมก็ฟังท่านบุญเลิศมาตั้งแต่ในกรรมาธิการ ผมก็ยังไม่เคลียร์ (Clear) เกิดความรู้สึกว่าเวลาที่มีประโยชน์อะไรที่เกี่ยวกับเรื่องการทำความคิดใด ๆ ก็จะไปเทียบกับ ระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่เวลาอะไรที่เป็นประโยชน์อะไรตรงนี้ เรื่องขึ้นเงินเดือน เรื่องอะไร บางทีเราไม่ได้ไปคำนึงถึงตรงนั้น แต่ในเรื่องของโทษบางทีเราไปดึงเฉพาะใน ส่วนนั้นมาประกอบ ผมคิดว่าเมื่อจะเป็นวิชาชีพชั้นสูงแล้วก็น่าจะมีอะไรที่แตกต่างกับ อาชีพข้าราชการอื่น ๆ เป็นครูเราต้องการจะยกขึ้นเป็นวิชาชีพชั้นสูงครับ ฉะนั้นการ ปลดออกให้ไปฐานะเทียบเท่ากับครูไปลาออกธรรมดา ผมยังเห็นว่าเขาไม่น่าจะมีสิทธิ เท่ากับคนที่ไปลาออกธรรมดาครับ เขาปลดออกแล้วเขาควรจะได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของสิทธิที่ เขาควรจะได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวิบูลย์ครับ

LIRT

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
 ครับ ความจริงกรรมการเสียงข้างมากก็พิจารณาเรื่องนี้ตามท่านมนตรี สันทวิชัย
 ด้วยความเคารพ แต่เนื่องจากเห็นว่าข้าราชการครูหรือใครก็ตามที่ปฏิบัติงานมาเป็นระยะ
 เวลานาน เป็นการสั่งสมความดีมา เมื่อวันหนึ่งเขาทำผิดถูกปลดออก เราคิดว่าความดีกับ
 ความชั่วไม่ควรจะไปลบล้างกัน เพราะฉะนั้นส่วนที่เป็นความดีก็ให้ได้รับการตอบแทนไปใน
 ส่วนที่เป็นความดี ส่วนการทำความผิดหรือทำความชั่วก็ถือว่าเป็นส่วนนั้นก็ได้ลงโทษไป
 ตามสถานนั้น ก็ไม่อยากจะไปลบล้างกันอย่างนั้น ก็เรียนว่ากรรมการเสียงข้างมากจริง ๆ
 ก็ไม่ได้เห็นแย้งกับท่านมนตรี เพียงแต่ว่าหลักการลงโทษไม่ควรจะลบล้างกันอย่างนั้น
 ขอเรียนว่าเพื่อรักษากติกาเดิมไว้ เพื่อรักษาความดีไว้ว่าเป็นเรื่องที่สะสมได้ครับ
 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญอาจารย์ดอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง กรรมการ ที่ท่านอาจารย์มนตรีพูดนั้นก็ถูกนะครับ
 แต่ว่าผมเองอยากจะเปรียบเทียบตัวเลข ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ ความผิดขั้นที่ ๑ ผิดน้อยที่สุด
 ขั้นที่ ๒ ผิดพอกกลาง ๆ ขั้นที่ ๓ ก็ผิดมากกว่ากลาง ๆ ขั้นที่ ๔ ผิดมาก เขาเอามาตรฐานว่า
 ถ้าผิดมาก แต่เป็นมากที่สุดเขาให้ปลดออก ไม่ใช่ไล่ออก การปลดออกเราเคยปลดข้าราชการ
 ชั้นผู้ใหญ่ที่ขัดนโยบายของรัฐ เคยเป็นปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม
 ก็ปรากฏว่าคนเหล่านั้นไม่ได้มีความผิด แต่ว่าเป็นความผิดสถานเดียวไม่สนองตอบนโยบาย
 ของรัฐ แล้วก็ปลดท่านออก ก็ได้บำนาญ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ๑, ๒, ๓, ๔ นั้นยังอยู่ใน
 มาตรฐานที่สามารถที่จะกล่าวได้ว่าเขายังทำคุณงามความดีอยู่ จึงได้มีค่าตอบแทนดังกล่าว
 นั้น แต่ถ้าหากว่ามีการปรับปรุงแก้ไขตรงนี้ว่า ถ้าหากปลดออกนั้นได้รับครั้งหนึ่งนั้น
 ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขทั่วประเทศ เรียนมาด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : จะขอมตินะครับ คือเนื่องจากมาตรา ๕๖ เป็นเรื่อง การฝ่าฝืนข้อห้ามที่ไม่ปฏิบัติตามข้อวินัยในพรรคที่สาม กรรมการไม่ได้แก้ไข แต่ว่า ท่านมนตรีได้แก้ไขตามที่ได้อภิปรายกัน ก็จะขอมติ ท่านจะเห็นด้วยกับทางกรรมการ หรือกับการแก้ไขครับ เชิญ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการคือ คงร่างเดิมไม่มีการแก้ไขให้กดปุ่ม เห็นด้วยครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขตามท่านมนตรีให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมการ ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๖ เป็นอันว่าคงร่างเดิมไว้ตาม กรรมการ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น"

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สิ้นทิวชัย ครับ

นายมนตรี สิ้นทิวชัย (กรรมการ) : มาตรา ๕๘ ผมสงวนความเห็น ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญก็เป็นเรื่องของการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อทำความผิด จากร่างเดิมผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการ ผมเปลี่ยน เป็นว่าเขาต้องเสนอให้หน่วยงานที่เหนือขึ้นไปก็คือหน่วยงานที่มีอำนาจในการสั่งบรรจุผู้นั้น เป็นผู้ตั้งคณะกรรมการ เหตุผลก็คือเพื่อแก้ปัญหาที่ผมเคยเจอมาตลอดก็คือการเข้าข้างกัน ของคณะกรรมการ บางทีครูมีปัญหาเกี่ยวกับเด็กนักเรียน แม้แต่เรื่องเพศก็ตามก็ไปตั้งครู ในโรงเรียนหรือครูที่รู้จักกัน ทิศทางอะไรต่าง ๆ ยังไม่ทันสรุปผู้ปกครองเขาก็สรุปได้แล้วว่า ไม่มีทางที่จะสรุปออกมา เขาก็ต้องไปดำเนินคดีอาญาอะไรกันมากมาย ผมกันแค่นี้เองว่า คณะกรรมการเหมือนกัน เพียงแต่ให้ผู้บังคับบัญชาดั้ง หน่วยงานที่เหนือขึ้นไปที่มีอำนาจ สั่งบรรจุผู้นั้นเป็นคนตั้งกรรมการมาดูแลเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ที่ถูกระทำ

อันที่ ๒ ผมตัดคำว่า “โดยมิชักช้า” มิชักช้า ผมคิดว่าน่าจะระบุเป็นวันก็คือ
มิชักช้า น่าจะภายใน ๓๐ วัน เพราะว่ามาตรฐานของความมิชักช้ามันบางที่กำหนดไม่ได้โดย
เป็นวัน ๆ และยังช้าเท่าไรคนที่เป็นคู่กรณีก็มักจะไม่ได้รับความยุติธรรมนานเท่า นั้น
ขอบคุณครับ

- ๕๑/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ ไม่มีผู้ใดใช้ไหมครับ คืออย่างนี้ขอเป็นที่ละพรรค และที่ละประเด็น โดยภาพรวมกรรมการแก้พรรคสอง พรรคสาม พรรคสี่ แต่กรรมการ ไม่ได้แก้พรรคหนึ่ง ท่านมนตรีได้ขอแก้ไข เพราะฉะนั้นในพรรคหนึ่ง ผมจะขอมติตามที่ว่า จะเห็นด้วยกับกรรมการหรือจะเห็นด้วยกับการแก้ไขของคุณมนตรีนะครับ คือ กรรมการไม่ได้แก้ไข ผมจะขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการคงร่างเดิม ไม่มีการแก้ไขให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของท่านมนตรีก็ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เรียบร้อยแล้ว เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมการคือ ไม่แก้ไข ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๒๐ งคออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน/๐ เป็นอันว่าเป็นไป ตามกรรมการ ต่อไปเป็นพรรคสอง เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (กรรมการ) : คือผมก็สงวนไว้ซึ่งเกี่ยวพันกับ พรรคที่ผ่านมา ผมเห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้นเนิ่นนานมาก อย่างที่ผมบอกอันแรกก็คือ การตั้ง กรรมการที่มีการช่วยกัน อันที่ ๒ กรรมการตรงนั้นที่ตั้งขึ้นมาไม่ได้มีช่องทางให้คนนอก เข้าไปมีส่วนในการสอบสวนข้อเท็จจริงเลย ที่ผมสงวนไว้ตรงนี้ ผมต้องการเปิดโอกาสให้ คนนอก ซึ่งมีความเชี่ยวชาญที่แต่งตั้งเข้าไปสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ผมยกตัวอย่าง เช่น เมื่อมีการละเมิดเรื่องใด ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคนนอกก็ น่าจะถูกเลือกได้ มีอำนาจในการ ถูกเลือกได้ตามกฎหมายที่จะเข้าไปดูตรงนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการละเมิดสิทธิของเด็ก ไม่ว่า จะเป็นเรื่องการทุจริตในเรื่องใด ๆ ถ้าเราเปิดโอกาสให้คนนอกเข้าไปสอบสวนสืบสวนด้วย เป็นคณะกรรมการด้วยน่าจะเป็นประโยชน์กับทางราชการมากกว่าไหม หรือเราจะมีลักษณะ เหมือนเดิมก็คือ ถ้าเป็นความผิดนอกจากการฟ้องศาลแล้วปิดประตูคุยกันเอง ข้าราชการสอบ กันเองทุกอย่างแค่นั้นหรือเปล่า ผมต้องการเปิดช่อง ส่วนเปิดช่องแล้วจะเลือกเขาหรือ ไม่เลือกก็ได้ ผมไม่ได้บอกว่าบังคับให้เลือก แต่อาจจะเลือกเขาหรือไม่เลือกก็ได้ และผม คิดว่าคนนอกที่มีทักษะ มีความชำนาญในการสืบสวนสอบสวนบางเรื่องนั้น อาจจะมีทักษะ ได้ดีกว่าและความเป็นธรรมดีกว่าคณะกรรมการที่ถูกตั้งขึ้น โดยเฉพาะโดยส่วนของราชการ เท่านั้น ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ดอกเตอร์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ตามมาตรานี้ พรรคนี้
คือจะเป็นมาตรา ๙๘ พรรคสอง คือ “การสอบสวนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนและต้องมีกรณีอันมีมูลว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเท่านั้น” อันนี้เป็นการเปิด
กว้างอยู่แล้วครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง
ตามมาตรา ๕๓ ท่านสามารถจะตั้งใครก็ได้ไม่ต้องเขียนไว้เลย ท่านก็ตั้ง ผมยกตัวอย่าง
ผมอยู่สำนักงาน ก.พ. ผมได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ก็ดี กระทรวง
ศึกษาธิการก็ดี กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สมัยก่อนให้เป็น
อนุกรรมการพิจารณาโทษวินัยร้ายแรงของข้าราชการในกระทรวงเกษตรฯ กระทรวง
ศึกษาธิการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มาแล้วครับ เพราะฉะนั้น
ตามมาตรานี้ก็อนุโลมตามมาตราต่าง ๆ ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเปิดกว้างอยู่แล้วครับผม

- ๕๒/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการ ผมเองขออนุญาตเรียนตรงนี้
 ก่อนในเบื้องต้น เพื่อท่านสุนทร จินดาอินทร์ จะได้ไม่ค่อนข้างและผม ผมจะอภิปราย
 สนับสนุนการสงวนความเห็นของท่านมนตรี สันทวิชัย ในฐานะกรรมาธิการ ซึ่งมีสิทธิ
 ตามข้อบังคับทุกประการ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สิ่งที่ท่านมนตรีได้แปรฯ ไปนั้น
 จะเห็นได้ว่าแปรฯ ขึ้นมาจากข้อเท็จจริงที่เป็นปรากฏการณ์ที่ยืนยาวมานานมาไม่ต่ำกว่า
 ๗๐ - ๘๐ ปี ปรากฏการณ์ที่วันนี้ก็หมายความว่าเมื่อไรที่ข้าราชการ ซึ่งเป็นข้าราชการครู
 ซึ่ง ณ วันนี้เป็นข้าราชการครูในแบบฉบับใหม่ที่จะต้องมีใบประกอบวิชาชีพครู ที่จะต้อง
 เข้าสู่กระบวนการพัฒนาและต้องมีจรรยาบรรณของวิชาชีพครู และต้องมีองค์กรกลางที่จะ
 บริหารจัดการในฐานะครูด้วยกันเอง รวมทั้งที่เราเพิ่งผ่านมาก็คือจะมีเงินเดือนเฉพาะของครู
 ขึ้นมาด้วย เหตุประการฉะนี้จึงเห็นได้ว่าครูเป็นลักษณะวิชาชีพพิเศษ ความพิเศษนอกจากจะ
 เป็นวิชาชีพที่ได้เอ่ยว่ามีสิ่งต่าง ๆ รองรับอยู่แล้วที่สำคัญคือ เขาต้องอยู่กับเด็ก ผมต้องขอ
 จิตเส้นได้คำนี้ ต้องอยู่กับเด็ก มิใช่เหมือนอาชีพอื่น ๆ ซึ่งอยู่กับเด็กน้อยมาก ดังนั้นจะไป
 เทียบเคียงกับส่วนราชการอื่นซึ่งอยู่กับเด็กน้อยมากไม่ได้ ที่พูดว่า ไม่ได้เพราะว่าเราต้องมี
 ใบประกอบวิชาชีพของเราเอง เราต้องมีเงินเดือนของเราเอง เราต้องมีมาตรฐานวิชาชีพ
 ของเราเอง โฉนเราจะไม่คิดวิธีการดูแลของเราเองให้ดีขึ้นกว่าส่วนราชการอื่นแล้ว
 ผมเกริ่นนำมาเช่นนี้ก็เพราะอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ครับ เพราะปรากฏการณ์ที่เป็นจริง
 ทุกครั้งที่เกิดเหตุขึ้นจริง ๆ ครูโรงเรียน ก ข่มขืนเด็กหรือละเมิดเด็ก หรือหลอกหลวงเด็กไป
 ถ้าประเวณี เดี่ยวท่านจะหาว่าท่านมนตรีพูดแต่เรื่องข่มขืน ละเมิดหลอกหลวงเด็กไป
 ถ้าประเวณีก็มี ไม่นานนี้ที่จังหวัดทางภาคเหนือนี้แหละครับ เขาตั้งกรรมการอย่างไร
 ท่านทราบไหมครับ ตั้งกรรมการที่เป็นครูในโรงเรียนกันเองที่จะมาสอบสวนกันเอง
 หลุดทุกราย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านมนตรีพยายามตั้งคนที่เป็กลางหน้อย จะเป็นคนนอก
 ที่เป็นส่วนราชการอื่นก็ได้ ในระดับพื้นที่นั้นผมเข้าใจที่ท่านบุญเลิศตอบครับ เขาอุทธรณ์มา
 ข้างบน ข้างบนผมเชื่อมั่นว่าข้างบนเขาต้องเอาความหลากหลายเข้าไปกำกับแน่
 แต่ส่วนข้างล่างเป็นปัญหาจริง ๆ นั่นเป็นนัยสำคัญจริง ๆ ของการแปรญัตติของท่านมนตรี

เพราะแปรๆ บนพื้นฐานความเป็นจริง และต้องขออนุญาตขีดเส้นได้อีกครั้งนะครับ
เดี๋ยวจะเข้าใจว่าเราจงล้างจงผลาญครู หลายท่านมากระซิบบอก โอ้โฮ เอาแต่เล่นงานครู
วิธีการดูแลครู ดูแลหลาย ๆ แบบ ๑. ดูแลให้ครูมีสวัสดิภาพ สวัสดิการดี อีกวิธีหนึ่งคือ
ขจัดครูที่เลวออกไปด้วย ก็เป็นวิธีการดูแลครูที่ดีได้ด้วย ฉะนั้นต้องมอง อย่าไปมองว่าอะไร
ก็เอาเรื่องครู การขจัดคนที่เลวออกไปก็ทำให้สถาบันอยู่ได้ ทำให้องค์กรครูอยู่ได้ ฉะนั้น
ผมคิดว่า สิ่งที่เป็นสาระที่เพิ่มมานี้ถูกต้องแล้ว ผมขออนุญาตอภิปรายสนับสนุนเพียงเท่านี้
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เฉพาะในวรรคสองมีกรรมการ
แก้ไขเฉพาะคำว่า “และแต่งตั้ง” ซึ่งเหมือนของท่านมนตรี ส่วนองค์ประกอบของ
คณะกรรมการสอบสวน กรรมการไม่ได้แก้ไข มีเฉพาะท่านมนตรีเป็นผู้ขอแก้ไข
ฉะนั้นผมจะขอมติที่ละประเด็น เอาคำว่า “และแต่งตั้ง” ซึ่งเหมือนกัน ท่านผู้ใดจะเห็น
เปลี่ยนแปลงไหมครับ ผ่านนะครับ เฉพาะคำว่า “และแต่งตั้ง” เหมือนกันทั้งกรรมการ
เหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นผมจะขอมติเฉพาะการที่ของท่านมนตรีสงวนความเห็นไว้
ที่เพิ่มเติมขององค์ประกอบคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกรรมการมิได้แก้ไข ผมจะขอมติ
ว่าใครจะเห็นด้วยกับกรรมการ หรือเห็นด้วยกับคุณมนตรีนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใด
เห็นด้วยกับกรรมการ มิได้แก้ไข ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไข
ของท่านมนตรีให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้ว ปิดการลง
คะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการรวมคะแนน เห็นด้วย ๕๕ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๓๒ คะแนน เป็นอันว่าร่างเดิมไว้ตามกรรมาธิการนะครับ ต่อไปเป็น
วรรคสามครับ ผ่านครับ วรรคสี่ครับ ผ่านครับ วรรคห้า ผ่านครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๔
มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ การออก
จากราชการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น
เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม มนตรี ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ในส่วนที่ผมให้ตัด “ในระดับอันเป็นที่พอใจ
ของทางราชการได้ออก ในการที่จะพิจารณาผลงานต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๒
มาตรา ๗๒ พูดถึงรางวัล คำชมเชย เกียรติยศ เชิดชูเกียรติ เขาก็ใช้คำว่า “เป็นที่พอใจ
ของทางราชการ” เหมือนกัน มาตรา ๗๒ เราตัดไปแล้วว่า “เป็นที่พอใจของทางราชการ
ได้” ตัดออก และกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับข้อเสนอว่าให้พิจารณาไปตาม
ผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ แต่พอมามาตรา ๑๑๐ (๖) “เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทาง
การศึกษาผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล” แล้วไปใช้
คำว่า “ในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ” รางวัลเราตัดแล้ว ว่าเอาผลงานครับ
ตรงมาประเมินผลทำไมต้องใช้แค่ข้าราชการพอใจ ผมว่าวิธีนี้ก็เป็นวิธีเดิม ๆ แล้วก็ทำให้
เกิดความอึดอัดของครูบาอาจารย์มานานพอสมควร ทำไมไม่ให้เกิดประสิทธิภาพ
เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนหรืองานทางการศึกษาอื่นใด ที่ตนเองรับผิดชอบตามมาตรฐาน
ที่ ก.ค.ศ. กำหนดแทน เอาผลงานมาสู้กันไม่เอาความพอใจของคนของทางราชการ
ใครมาประเมินใคร อะไรมาสู้กัน ผมคิดว่าตรงนี้จะลดความกดดันได้ แล้วก็อาจจะทำให้
ครูบาอาจารย์เขาก็ช่วยกันทำผลงาน ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์ดอกเตอร์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ขอกราบเรียน
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังผู้สงวนความเห็น ว่า ความจริงมาตรา ๑๑๐ (๖) เขาใช้คำว่า
“เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มี
ประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจสั่ง
บรรจุและแต่งตั้งให้ผู้พ้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ
ก.ค.ศ. เป็นสาระที่ครอบคลุมเนื้อหาหรือเจตนารมณ์ของมาตรานี้อยู่แล้ว คำว่า “ในระดับอัน
เป็นที่พอใจของทางราชการ” นั้นจะมีความหมายกว้างขวางและครอบคลุมมากกว่าคำว่า
“ต่อผู้เรียนหรืองานทางการศึกษา” คำว่า “ต่อผู้เรียนและงานทางการศึกษา” นั้นเป็น
ส่วนหนึ่งของทางราชการ หมายถึงอื่น ๆ ด้วย อาจจะหมายถึงเกียรติยศ ชื่อเสียงของโรงเรียน
หรือสถานศึกษาซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวกับผู้เรียนโดยตรงก็ได้ แต่ผู้เรียนและงานทางการศึกษาเป็น
ส่วนหนึ่งของระบบราชการ เพราะฉะนั้นคำว่า “พึงพอใจ” ไม่ใช่พึงพอใจของเจ้านาย แต่
พึงพอใจในระดับที่ ก.ค.ศ. จะกำหนดไว้ในกฎ ก.ค.ศ. ว่า ระดับที่พึงพอใจของทาง
ราชการหมายถึงอะไร ดีเยี่ยม ดีมาก ปานกลาง ต้องปรับปรุงแก้ไข อะไรต่าง ๆ คำว่า ดีเยี่ยม
หมายถึงอะไร มาตรฐานของดีเยี่ยม ดีมาก ปานกลาง น้อย ต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรทำนองนี้
เพราะฉะนั้นความหมายของมาตรา ๑๑๐ (๖) นี้จึงมีความหมายที่ครอบคลุมคืออยู่แล้ว
ขอกราบเรียนครับผม

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ สำหรับมาตรา ๑๑๐ กรรมการได้
แก้ไขเช่นเดียวกับที่ผ่านมาแก้คำว่า “แห่ง” เป็น “ตาม” เท่านั้นเอง อันนี้มีท่านผู้ใดคัดค้าน
หรือเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับในวาระหนึ่ง เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม ประเกียรติ นาสิมมา อยากจะสอบถามท่านนั้นครับ คือจริง ๆ การประเมินผลตาม
มาตรา ๑๑๐ ทางคุณมนตรีที่สงวนคำแปรฯ เอาไว้เข้าใจว่าต้องการให้นักเรียนประเมินผล
ด้วยอย่างนั้นใช่ไหมครับ ผมอยากทราบแก่นั้นเพื่อประโยชน์ในการลงคะแนนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการมนตรี สันทวิชัย

นายมนตรี สันทวิช (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมให้ตัดคำว่า “พอใจของทางราชการ” ออก เพราะมีผลต่อการให้ออกของครูด้วย ผมคิดว่าเป็นเรื่องอำนาจ ล้วน ๆ แล้วก็มีครูหลายคนที่ถูกปกครองเด็กก็รัก ชาวบ้านก็รัก แล้วถูกย้ายหรือถูกกลั่นแกล้ง ใด ๆ บางทีเราไปเชื่อมั่นของคนที่เราไปดูครูว่าเขาจะมีความเป็นธรรม แต่ว่าถ้าเราเอาประโยชน์ ตรงนี้จะไม่ไปติดกับคน จะไปติดกับงาน จะทำให้เกิดความพอใจของคนที่ได้รับประโยชน์ ผมต้องการตรงนี้ ผมไม่ต้องการการใช้อำนาจเรื่องความพึงพอใจของใคร แต่น่าจะเป็นเรื่อง ที่กว้างกว่าความพึงพอใจก็คือเอางานเป็นหลัก เอาผลงาน ส่วนเขาจะออกหรือไม่ออกแต่เขา ไปทำผลงานดีเด็กก็รัก ผู้ปกครองก็รัก พื้นที่ก็รัก แต่รักแล้วถ้าทางราชการบอกยังไม่เป็นที่ พอใจหรือพึงรายงานมา ผมกลัวตรงนี้ครับ ผมว่าจะไปบั่นทอนครูที่เขา กำลังจะทำอะไรที่ ทำดีแต่ไม่เข้าตาราชการ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคอกเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น กรรมการ ใครจะกราบเรียนว่า ความเดิมที่กรรมการ เคารพ ข้างมากต้องการรักษาร่างเดิมไว้ก็เนื่องจากว่า คำว่า “เป็นที่พอใจของทางราชการ” นั้นจะคลุมผลประโยชน์ที่นักเรียน นักศึกษาจะได้อยู่แล้ว แต่ว่าคำว่า “ทางราชการ” นี้จะ ครอบคลุมไปจนถึงงานของผู้บริหารการศึกษา อาจจะมีได้เกี่ยวกับงานของครูที่เกี่ยวข้อง กับนักเรียน นักศึกษาโดยตรง -----

เพราะฉะนั้นจริง ๆ ท่านกรรมาธิการมนตรีที่เสนอไปก็ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคิดของประเทศไทยว่า ต่อไปนี้ถ้าจะเอาผลประโยชน์เรื่องการศึกษาต้องมุ่งที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นความคิดที่ก้าวหน้าครับ แต่ว่าในกรณีนี้เป็นเรื่องที่จะครอบคลุมทั้งครู ทั้งผู้บริหาร การศึกษา ซึ่งงานถ้าเกี่ยวข้องกับชุมชน ถ้าเกี่ยวข้องกับอย่างอื่นแล้ว ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่ขัดกับนักเรียน นักศึกษาไม่ตรงทีเดียว เพราะฉะนั้นคำว่า “ไม่เป็นที่พอใจของทางราชการ” นี้ จะครอบคลุมมากกว่าจึงขอยืนยันตามร่างเดิมของกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นผมขอมตินะครับ เพราะว่ากรรมาธิการใน (๖) กรรมาธิการคงผ่านเรื่องคำว่า “และแต่งตั้ง” เหมือนกันทั้งของคุณมนตรีนะครับ ผมจะขอมติเฉพาะการแก้ไข (๖) ของท่านมนตรี เพราะของท่านมนตรีนั่นกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข ผมจะถามมติว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือเห็นด้วยกับคุณมนตรีครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของท่านมนตรีให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้ว เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๗๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๒ ท่าน งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ร่างเดิม เชิญท่านเลขานุการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๒๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๖ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๗ ถึงมาตรา ๑๓๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๔ และมาตรา ๑๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๐ ไม่มีการแก้ไข

๑๑๕

ว. ๒๐ (ส. ทัวไป)

นนทพร ๕๕/๒

บัญชีอัตราเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพท้ายพระราชบัญญัติ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ บัญชีอัตราเงินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพท้ายพระราชบัญญัติ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการสงวนความเห็น”

- ๕๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ขอถอน ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขานุการผ่านครับ เป็นอันว่าจบในการผ่านวาระ ๒ ต่อไปขอเชิญพิจารณาถ้อยคำโดยรวม ในการสรุปอีกครั้ง ท่านสมาชิกฯ อาจจะแก้ไขถ้อยคำได้นะครับ แต่ว่าแก้ไขเนื้อความไม่ได้ยกเว้นความที่ขัดแย้งกัน ขอเชิญท่านพิจารณาถ้อยคำครับ ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าเราผ่านวาระที่ ๒

ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เคี้ยวผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมก็ขอให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวบรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ๘๘ ไม่เห็นด้วย ๖ งดออกเสียง ๑ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านนะครับ ต่อไปเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อสังเกต เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ขอยืนยันข้อสังเกตนี้นะครับ ขออนุมัติต่อที่ประชุมเพื่อส่งไปทางรัฐบาลพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมจะได้ไม่ต้องขอมติผ่านนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ขอถือโอกาสในตอนนี้ ในนามของเพื่อนคณะกรรมการทุกท่าน ขอเรียนต่อท่านประธานฯ เพื่อผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ได้รับทราบว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญยิ่ง แล้วจะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาอย่างมาก ขอเรียนว่าพวกเรากรรมการทั้งหมดได้ทำงานด้วยความ

เหนื่อยยาก แล้วก็พิจารณาแต่ละรายมาตรานั้น ได้เถียงกันมาก กระผมเป็นประธานก็รู้
 ก่อนข้างจะทำงานหนัก แต่นั่นก็คือสิ่งที่เราแสวงหาสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ที่สุด แต่สิ่ง
 ที่น่าประทับใจก็คือเพื่อนสมาชิกฯ ได้ให้ความร่วมมือ ได้พิจารณาแต่ละมาตรานั้น
 ล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษเป็นอย่างยิ่ง กระผมอดไม่ได้ที่จะต้องขอแสดงความ
 ชื่นชมโดยเฉพาะบางมาตราที่เป็นมาตราที่เรากล้าที่จะแสดงถึงจุดยืนของสมาชิกวุฒิสภา
 อันเป็นตัวแทนของปวงชน แล้วเป็นอีกองค์กรหนึ่งที่อิสระ เราไม่คำนึงว่าเราจะต้องฟัง
 ฝ่ายบริหารเสมอไปครับ แต่แน่นอนฝ่ายบริหารเราก็ต้องประสานแต่นั้นถึงจุดที่เราจำเป็น
 จะต้องตัดสินใจเพื่อประชาชนเราต้องยืนอยู่กับประชาชน อันนี้สิ่งที่กระผมภาคภูมิใจและ
 ขอกราบขอบพระคุณต่อเพื่อนสมาชิกฯ ทุกท่านที่ได้ผ่านกฎหมายนี้ไปด้วยดี
 สมเจตนารมณ์ทั้งฝ่ายกรรมาธิการและเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกฯ ที่เป็นครูหรือประชาชน
 ทัวไปได้ฟังแล้วคงจะยินดีโดยทั่วกัน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านกรรมาธิการทุกท่านที่ใช้ความพยายาม
 จนประสบความสำเร็จในวันนี้และขอบคุณท่านสมาชิกฯ ครับ เป็นอันว่าจบระเบียบ
 วาระเร่งด่วนเรื่องที่ ๑

ต่อไปเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รัฐสภา

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๕๑๗/๒๕๔๖

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายบุญส่ง ไชยเกษ
๒. นายประแสง มงคลศิริ
๓. นายพินิจ จันทรสมบุรณ์
๔. นายรณฤทธิชัย คานเขต
๕. นายวิทยา ทรงคำ
๖. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๗. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
๘. นายวุฒิพงษ์ ฉายแสง
๙. นายสมัย เจริญช่าง
๑๐. นายสานิต ว่องสัณพงษ์
๑๑. นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล
๑๒. นายแสงว ฤกษ์จรัส

วุฒิสภา

๑. นายกมล มั่นภักดี
๒. นายแก้วสรร อติโพธิ
๓. นายจตุรนต์ ยังประภากร
๔. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๕. นายพนัส ทศนียานนท์
๖. นายมนัส รุ่งเรือง
๗. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๘. นายวิจิต พูลลาภ
๙. นายวีระพล วัชรประทีป
๑๐. นายสม ต๊ะยศ
๑๑. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๒. นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอนที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์

(วิโรจน์ เปาอินทร์)

ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

สำนักกรรมาธิการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๑๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๒๗

สำเนาถูกต้อง

(นางศุภมาส น้อยจันทร์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๑

วิทย์/พิมพ์

ตรวจทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายมนัส รุ่งเรือง	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
(๓) นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๔) นายแก้วสรร อติโพธิ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติตั้ง นางนงนุช เศรษฐบุตร ผู้อำนวยการกลุ่มงาน คณะกรรมการการคมนาคม สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น

กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

(๑) นายเกษม จันทจุฑาทรัพย์	รักษาราชการ รองอธิบดี
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
(๒) นางสาวสมคิด บัวเพ็ง	รักษาราชการ ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์
และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล
(๓) นายสุเมธ จิตรายานนท์	ผู้อำนวยการกองควบคุมกิจการ
น้ำบาดาล
(๔) นายสุรพล ธรรมสาร	หัวหน้ากลุ่มกฎหมาย
(๕) นายรังสรรค์ วงษ์ประยูร	นิติกร ๗ กลุ่มกฎหมาย

LIRT

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น

การประปาส่วนภูมิภาค

(๑) นายวันชัย กู้ประเสริฐ

ผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค

(๒) นายทศพล ทิพรส

ผู้ช่วยผู้ว่าการการประปาส่วนภูมิภาค
(ทรัพยากรน้ำ)

การประปานครหลวง

(๑) นายรัตนะ สุ่มานิช

รองผู้ว่าการการประปานครหลวง

(๒) นายอมรศักดิ์ ติวสิขเรศ

ผู้จัดการภาค ๒

(๓) นายสัมพันธ์ อุ่มตระกูล

ผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมสาขา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางสาววาสนา ถวัลย์โพธิ์

หัวหน้าฝ่ายกลุ่มกฎหมาย
ทรัพยากรธรรมชาติ

๕. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

มาตรา ๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล เว้นแต่ในเขตท้องที่ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้ได้สงขสิทธิ์เป็นเขตวิกฤตกรรมน้ำบาดาลที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

เขตวิกฤตกรรมน้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่มากกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การทรุดตัวของแผ่นดิน การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาลลดลง

กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ และปฏิบัติตามมาตรา ๒๓”

LIRT

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของวุฒิสภา เป็นดังนี้

"ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล เว้นแต่ในเขตท้องที่ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้เป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ใน ปริมาณที่มากเกินไปกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล จนอาจทำให้เกิดผลกระทบต่องสิ่งแวดล้อม การทรุดตัวของแผ่นดิน หรือการแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้หรือการ ลดตัวลงของระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาล ส่งผลหรือผลกระทบสำคัญอื่นต่อสิ่งแวดล้อม

กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศ ที่ออกตามมาตรา ๖ และปฏิบัติตามมาตรา ๒๓"

มาตรา ๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

"ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" (๒) ประเภทการใช้น้ำบาดาล หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

มาตรา ๔/๑ วุฒิสภาได้เพิ่มขึ้นใหม่ เป็นดังนี้

"ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔)

“(๒/๑) อัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บเพิ่มจากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล
ในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล

(๒/๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้น
ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล”

คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

มาตรา ๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล
พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

“(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและ
ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

สิทธิในการกระทำกิจการตาม (๔) ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัว”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของวุฒิสภา เป็นดังนี้

“ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล
พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

“(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและ
ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

สิทธิในทรัพย์สินที่สิทธิหน้าที่ของเอกชนตามสัญญาว่าจ้างให้จัดเก็บค่าใช้น้ำ
บาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตาม (๔) ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนหรือให้ผู้อื่นรับช่วงมิได้”

มาตรา ๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ จัดว่า มาตรา ๗ เบญจ มาตรา ๗ ฉ

มาตรา ๗ สัตต และมาตรา ๗ อัฐ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“มาตรา ๗ จัตวา ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นในกรมทรัพยากรธรณี
น้ำบาดาล เรียกโดยย่อว่า “กพน.” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา
และอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม

กพน. ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล

(๓) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒) ที่นำส่งเข้ากองทุน
ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว

(๔) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒) (๑/๑)

(๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ
รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการบริจาค

(๗) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน

(๘) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์
ของกองทุนในกรณีทรัพย์สินของกองทุนมีไม่เพียงพอ

(๙) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้

ทรัพย์สินของ กพน. ตามวรรคสองให้นำส่งเข้าบัญชี กพน. โดยไม่ต้องนำส่งคลัง
เป็นรายได้แผ่นดิน

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการ
และการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของ กพน. ให้เป็นไป
ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลัง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับประกาศ หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๗ เบญจ เงิน กพน. ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) การศึกษา สำรวจ วิจัย และการวางแผนแม่บทเพื่อการพัฒนา และอนุรักษ์
แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม
- (๒) การช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับ ทิศทางการทดแทนและอนุรักษ์
แหล่งน้ำบาดาล
- (๓) ค่าใช้จ่ายในการบริหาร กพน. ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการจ้างเอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล
การใช้จ่ายเงิน กพน. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่จัดทำตาม

มาตรา ๗ สัตต (๑/๑)

มาตรา ๗ จ ให้มีคณะกรรมการบริหาร กพน. ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากร ธรณี
น้ำบาดาลเป็นประธานกรรมการ รองอธิบดีกรมทรัพยากร ธรณีน้ำบาดาลซึ่งอธิบดีกรมทรัพยากร ธรณี
น้ำบาดาลมอบหมาย ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้แทน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กรมทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อำนวยการกองหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง
ของกรมทรัพยากร ธรณีน้ำบาดาลเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
คณะกรรมการบริหาร กพน. โดยอนุโลม

มาตรา ๗ สัตต ให้คณะกรรมการบริหาร กพน. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของ กพน. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ จัตวา วรรคหนึ่ง
- (๑/๑) เสนอแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม
เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

LIRT

- (๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๗ จัตวา
- (๓) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของ กพน.
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร กพน. หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗ อัฐฐ ให้ กพน. จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของ กพน. โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่าย ดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินให้กระทรวงการคลังทราบ และทำบันทึก รายงานผล เสนอคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของวุฒิสภา เป็นดังนี้

" ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ จัตวา มาตรา ๗ เบญจ มาตรา ๗ ฉ มาตรา ๗ สัตต และมาตรา ๗ อัฐฐ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๗ จัตวา ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นในกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เรียกโดยย่อว่า "กพน." โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา และอนุรักษ์ แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม

กพน. ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๒)(๑) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล
- (๓)(๒) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒) ที่นำส่งเข้ากองทุน ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว
- (๕)(๓) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒/๑)

LIRT

(๘)

(๕)(๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ
รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕)(๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการบริจาค

(๕)(๖) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน

(๕)(๗) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์
ของกองทุนในกรณีทรัพย์สินของกองทุนมีไม่เพียงพอ

(๕)(๘) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้

ทรัพย์สินของ กพน. ตามวรรคสองให้นำส่งเข้าบัญชี กพน. โดยไม่ต้องนำส่งคลัง
เป็นรายได้แผ่นดิน

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการ
และการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของ กพน. ให้เป็นไป
ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลัง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับประกาศ หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๗ เบญจ เงิน กพน. ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) การศึกษา สำนวน วิจัย และการวางแผนแม่บทเพื่อการพัฒนา และอนุรักษ์
แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม

(๒) การช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการทดแทนและอนุรักษ์
แหล่งน้ำบาดาล

(๓) ค่าใช้จ่ายในการบริหาร กพน. ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

(๔) ค่าใช้จ่ายในการจ้างเอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล
การใช้จ่ายเงิน กพน. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่จัดทำตาม มาตรา

๗ สัปดาห์ (๑/๑)

มาตรา ๗ จ ให้มีคณะกรรมการบริหาร กพน. ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากร
น้ำบาดาลเป็นประธานกรรมการ รองอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลซึ่งอธิบดีกรมทรัพยากร
น้ำบาดาลส่งมอบหมาย ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำ และผู้แทน
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อำนวยการกองหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง
ของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ
คณะกรรมการบริหาร กพน. โดยอนุโลม

มาตรา ๗ สัตต ให้คณะกรรมการบริหาร กพน. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของ กพน. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ จัตวา วรรคหนึ่ง

(๑/๑) เสนอแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม
เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๗ จัตวา

(๓) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของ กพน.

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็น
อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร กพน. หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗ อัฐฐ ให้ กพน. จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชี
ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผล
การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของ กปน. โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่าย
ดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ได้ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินให้กระทรวงการคลังทราบ และทำบันทึกรายงานผล
เสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าปาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร
และในส่วนภูมิภาคตามความจำเป็น

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
จำนวนคณะละสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว
อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตาม
ประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

มาตรา ๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าปาดาล

พ.ศ. ๒๕๒๐

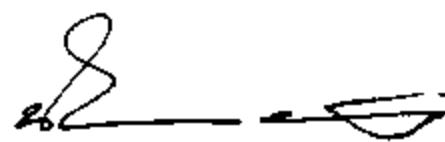
“มาตรา ๔๕/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตาม
มาตรา ๓๖ ทวิ เฉพาะกรณีฝ่าฝืนประกาศตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ
คดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ
ตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้น
ยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายใน
เจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบได้ต่อเมื่อผู้กระทำ
ความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดตกเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือน้ำบาดาล และให้
กรมทรัพย์สินทางปัญญา หรือน้ำบาดาล ขายหรือจำหน่ายเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกัน
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายนิรัตน์ อยุ่กัทธิ)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
น้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล เว้นแต่ในเขตท้องที่ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้เป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่มากเกินไปกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล จนอาจทำให้เกิดการทรุดตัวของแผ่นดิน หรือการแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล หรือการลดตัวลงของระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาล หรือผลกระทบสำคัญอื่นต่อสิ่งแวดล้อม

กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ และปฏิบัติตามมาตรา ๒๓”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (๒) ประเภทการใช้น้ำบาดาล หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล”

มาตรา ๕/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

“(๒/๑) อัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บเพิ่มจากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล

(๒/๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

LIRT

" (๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล

สิทธิหน้าที่ของเอกชนตามสัญญาว่าจ้างให้จัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตาม (๔) จะโอนหรือให้ผู้อื่นรับช่วงมิได้"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ จัดว่า มาตรา ๗ เบญจ มาตรา ๗ ฉ มาตรา ๗ สัตต และมาตรา ๗ อัฐร แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๗ จัดว่า ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นในกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เรียกโดยย่อว่า "กพน." โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา และอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม

กพน. ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล
- (๒) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒) ที่นำส่งเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว
- (๓) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามมาตรา ๗ (๒/๑)
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการบริจาค
- (๖) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน
- (๗) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนในกรณีทรัพย์สินของกองทุนมีไม่เพียงพอ
- (๘) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้

ทรัพย์สินของ กพน. ตามวรรคสองให้นำส่งเข้าบัญชี กพน. โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการ และการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของ กพน. ให้เป็นไปตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับประกาศ หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

มาตรา ๗ เบญจ เงิน กพน. ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) การศึกษา สํารวจ วิจัย และการวางแผนแม่บทเพื่อการพัฒนา และอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อม
 - (๒) การช่วยเหลือและอุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการทดแทนและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาล
 - (๓) ค่าใช้จ่ายในการบริหาร กพน. ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง
 - (๔) ค่าใช้จ่ายในการจ้างเอกชนจัดเก็บค่าน้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล
- การใช้จ่ายเงิน กพน. ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแผนแม่บทที่จัดทำตาม

มาตรา ๗ สัตต (๑/๑)

มาตรา ๗ ฉ ให้มีคณะกรรมการบริหาร กพน. ประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำ และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อำนวยการกองหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าผู้อำนวยการกองของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการบริหาร กพน. โดยอนุโลม

มาตรา ๗ สัตต ให้คณะกรรมการบริหาร กพน. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของ กพน. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ จัตวา วรรคหนึ่ง

(๑/๑) เสนอแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อมเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๗ จัตวา

(๓) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของ กพน.

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร กพน. หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

LIRT

มาตรา ๗ อัญญา ให้ กปน. จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ในทุกกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของ กปน. โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินให้กระทรวงการคลังทราบ และทำบันทึกรายงานผล เสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา และประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕/๑ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลและ ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคตามความจำเป็น

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย จำนวนคณะละสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามประกาศ ที่รัฐมนตรีกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐

LIRT

“มาตรา ๔๕/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตาม
มาตรา ๓๖ ทวิ เฉพาะกรณีฝ่าฝืนประกาศตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ
คดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่
เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นั้น
ยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายใน
เจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบได้ต่อเมื่อผู้กระทำความผิด
ยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดตกเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้กรมทรัพย์สินทางปัญญา
ขายหรือจำหน่ายเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป”

.....

.....

ข้อเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ประเด็นการแก้ไข	ร่าง ส.ส.	ร่าง วุฒิสภา	ร่างกรรมาธิการร่วมกัน
๑. ควรมีการนิยามคำ "เขตวิกฤตการณ์ น้ำบาดาล" หรือไม่	-	ควรมี	ควรมี เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีหลักเกณฑ์ ในการใช้ดุลพินิจของรัฐมนตรี
๒. นิยามคำ "เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล"	-	นิยามไว้ยังไม่ชัดเจน (ดู ม.๓ แก้ไข ม. ๔)	แก้ไขคำนิยามของวุฒิสภาให้ชัดเจนและรัดกุมมากยิ่งขึ้น (ดู ม. ๓ แก้ไข ม. ๔)
๓. ความเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้รับจ้าง เก็บค่าน้ำบาดาล	-	กำหนดไว้ แต่ยังไม่ชัดเจนและ รัดกุม (ดู ม. ๕ เพิ่มเติม ม.๗ (๔))	ควรมีและแก้ไขร่างของวุฒิสภาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ดู ม. ๕ แก้ไข ม. ๗ (๔))
๔. องค์ประกอบของคณะกรรมการ กองทุนน้ำบาดาล	-	-	เห็นควรให้ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการแทน รองอธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาลฯ (ดู ม.๖ แก้ไข ม. ๗ จ)
๕. การรายงานการบริหารกองทุน	-	-	เพิ่มเติมให้รายงานต่อรัฐสภาด้วย (ดู ม. ๖ แก้ไข ม. ๗ ขัฎฐ)

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักงานกรรมาธิการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการร่วมกันพร้อมแล้ว
เชิญแถลงได้ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายนิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะที่เป็นเลขานุการของ
กรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล ในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมด้วยกัน ๔ มาตรา คือมาตรา ๔ เป็นการเพิ่มเติมในกรณี
ที่วุฒิสภาได้เพิ่มคำจำกัดความของคำว่า เขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล แต่เพื่อให้ข้อความ
กระชับและเข้าใจง่ายได้มีการแก้ไขเล็กน้อยนะครับ มาตราที่ ๒ คือมาตรา ๕ (๔)
กรรมการวุฒิสภาได้เพิ่มเติมในเรื่องสิทธิในการที่กองทุนน้ำบาดาลได้มอบให้กับ
บุคคลทั่วไปเป็นสิทธิเฉพาะ เพื่อให้คำจำกัดความกระชับและเข้าใจง่ายจึงได้มีการแก้ไข
ส่วนมาตรา ๗ จ เป็นการแก้ไขร่วมระหว่างตัวแทนของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
ในกรณีที่คณะกรรมการของกองทุนน้ำบาดาลนะครับ เปลี่ยนจาก รองอธิบดีกรม
ทรัพยากรน้ำบาดาล เป็น ตัวแทนของสภาอุตสาหกรรม และมาตรา ๗ วรรค ๒ เป็นการ
เพิ่มเติมกรณีงบบุคคลของกองทุนน้ำบาดาล ร่างเดิมให้เสนอกับคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
ในที่ประชุมขอเพิ่มเติมเป็น แจ้งต่อรัฐสภาเพื่อทราบ จึงเรียนมาเพื่อทราบครับ
ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะอภิปรายไหมครับ
ถ้าไม่มีผมจะขอมตินะครับ ท่านใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาลที่
คณะกรรมการร่วมกันเสนอ ท่านจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการหรือไม่ครับ
ท่านใดเห็นชอบด้วยกับร่างของคณะกรรมการให้ยกปุ่น เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใด
ไม่เห็นชอบด้วยให้ยกปุ่น ไม่เห็นด้วยครับ เชิญท่านลงคะแนนครับ เรียบร้อยแล้ว
ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวบรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

๑๒๓

ว. ๒๐ (ส. ทัวไป)

ศุภลักษณ์ ๕๗/๒

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครั้ง เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ร่วมกัน ๘๕ ไม่เห็นด้วย ๐ งคออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการรับ ก็ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการร่วมกัน ขอขอบคุณครับ เป็นอันว่า
จบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒

ต่อไปเรื่องด่วนเรื่องที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน
ในคดีอาญา ซึ่งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๕๘/๑

รายงาน

ช่อ

คณะกรรมการรณรงค์
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองพยานในคดีอาญา
พ.ศ.

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ ๒๔๒๐/๒๕๕๖

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๖๓ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. พันตำรวจโท นฤชา สุวรรณลาภ
๒. นายนิพนธ์ บุญญามณี
๓. นายนิพิฐ อินทรสมบัติ
๔. นายพงษ์ศักดิ์ วรปัญญา
๕. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๖. นายไพศาล จันทระภักดิ์
๗. นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล
๘. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๙. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์
๑๐. นายสามารถ แก้วมีชัย
๑๑. นายสุรชัย พันธ์มาศ
๑๒. นายเอกภาพ พลซื่อ

วุฒิสภา

๑. นายคำนวน ชโลปถัมภ์
๒. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์
๓. นางสาวบุษรินทร์ ดิยะไพรัช
๔. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
๕. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ
๖. นายพิชัย ข้าเพชร
๗. นายระวี กิ่งคำวงศ์
๘. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๙. นายสีก กอแสงเรือง
๑๐. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๑. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไม้เนวล
๑๒. นายเสรี สุวรรณภานนท์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

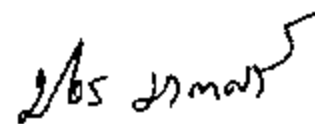
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) คำนวน ชโลปถัมภ์
 (นายคำนวน ชโลปถัมภ์)
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

สำนักกรรมาธิการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๒๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๒๕

สำเนาถูกต้อง

(นางบังอร มาลาศรี)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมาธิการการต่างประเทศ

อภัยสิทธิ์/พิมพ์
สุมาลี, ชิดชนก/ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๒ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายคำนวณ ชโลปถัมภ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายเสรี สุวรรณภานนท์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายไพศาล จันทรมักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๕) นายพิชัย ชำเพชร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๖) นายสุรัชย์ พันธุมาศ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการร่วมกันได้มีมติตั้ง นางสาวชิดชนก ภูรินันท์ นิติกร ๖ สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๐๙

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงมหาดไทย

นายสมคิด ใจเย็น

หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

กรมการปกครอง

๓.๒ กระทรวงกลาโหม

(๑) พลโท พลสันห์ สุทธิรักษ์

(๒) พันเอก ปิยะพล วัฒนกุล

รองเจ้ากรมพระธรรมนูญ

ผู้อำนวยการกองกฤษฎีกาทหาร

และการต่างประเทศ กรมพระธรรมนูญ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓.๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจเอก ชาญ วัฒนธรรม	รองผู้บังคับการกองคดี
(๒) พันตำรวจเอก โสภณ นามศิริ	ผู้กำกับการ (ทำหน้าที่นิติกร)
กองวิชาการ
(๓) พันตำรวจโท พรชัย ชันดี	ผู้ช่วยนายเวร รองผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติ (ฝ่ายกฎหมาย
และสอบสวน)

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันเชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ สำนักงานศาลยุติธรรม

นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำสำนัก
ประธานศาลฎีกา |
|-----------------------|---|

๔.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) นายทรงภูมิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย
กระบวนการยุติธรรมทางอาญา
(๒) นายวรรณชัย บุญบำรุง	นักกฎหมายกฤษฎีกา ๗ ว.
(๓) นายวีระพงษ์ สุวรรณหล่อ	นิติกร ๕

๕. ผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๕.๑ กระทรวงยุติธรรม

(๑) พันเอก ประกิจพงษ์ พินธุเสน	รักษาการแทนผู้อำนวยการกอง
สำนักงานคุ้มครองพยาน
(๒) นางสาวรัตนาวดี สมบูรณ์	นิติกร ๔ ว. สำนักกฎหมาย
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
(๓) นายก่อพล ฐานะวุฑฒิ	นิติกร สำนักกฎหมาย
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
(๔) นายประคอง ดุลคณิจ	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรมคุ้มครองพยาน

๕.๒ กระทรวงกลาโหม

พันโท กฤษณะ วโรภาส	อัยการผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
สำนักงานอัยการทหาร กรมพระธรรมนูญ |
|--------------------|--|

๖. บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๖.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษได้

- (๑) คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
 - (๒) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา
 - (๓) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหาไปหรือพาไปเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์
- ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(๓/๑) คดีความผิดเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดฐานฉ้อโกงและช้อโกง
ตามประมวลกฎหมายอาญา และให้หมายความรวมถึงความผิดอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิด
โดยกลุ่มอาชญากร ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการวางเครือข่ายเป็นขบวนการหรือองค์กรลับ
อย่างซับซ้อนและเป็นสัดส่วน

(๔) คดีความผิดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น

(๕) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานจะไม่สามารถเปิดเผย พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา หรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา อาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เพื่อขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

LIRT

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยด่วน ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าพยานจะไม่สามารถให้ความปลอดภัย ก็ให้สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง และการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม

(๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยานเป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอาจขยายระยะเวลาครั้งละไม่เกินสามเดือน แต่ไม่เกินสองปี

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม

(๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ

(๕/๑) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

(๖) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ได้มีการพระราชทานดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๕) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำขอดังกล่าว โดยให้ถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ และห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖.๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายอาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตราการพิเศษสิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) พยานร้องขอ

(๒) พยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตราการพิเศษ

(๓) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป และกรณีนี้ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองพยานตามมาตราการพิเศษอีกต่อไป

(๔) พยานไม่ให้การเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร

(๕) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ อันเนื่องมาจากการเป็นพยานในคดีที่พยานได้รับความคุ้มครอง"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖.๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๕ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๕ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานหรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลผู้อื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการที่พยานจะมา หรือได้มาเป็นพยาน บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร

ค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดย ความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งปฏิเสธการได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

LIRT

๖.๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๑๘ ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๖.๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ไม่พอใจคำสั่งหรือคำวินิจฉัยดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและหากไม่พอใจคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นซึ่งมีใช้ศาลแขวงและจังหวัดศาลแพ่งพิพากษาศาลฎีกาและจังหวัดศาลแพ่งพิพากษาศาลฎีกา หรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ไม่พอใจคำสั่งหรือคำวินิจฉัยดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยนั้นต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นซึ่งมีใช้ศาลแขวงและจังหวัดศาลแพ่งพิพากษาศาลฎีกาและจังหวัดศาลแพ่งพิพากษาศาลฎีกา หรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งหรือแจ้งคำวินิจฉัย

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้อุทธรณ์จะยื่นต่อสำนักงานคุ้มครองพยาน หรือศาลจังหวัดที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเพื่อส่งให้แก่ศาลอุทธรณ์ก็ได้ และให้ถือว่าเป็นการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว

ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ศาลอุทธรณ์มีอำนาจได้สวนหลักฐานเพิ่มเติมโดยสืบพยานเองหรืออาจแต่งตั้งให้ศาลชั้นต้นตามที่เห็นสมควรพิจารณาก็ได้

ให้การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๘ เป็นการทุเลาตัวการบังคับตามคำสั่งสำนักงานคุ้มครองพยาน

ให้ศาลยุติธรรมชั้นต้นพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลยุติธรรมชั้นต้นให้เป็นที่สิ้นสุด"

LIRT

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความ เป็นดังนี้

"มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ อันมิใช่คำสั่งของศาล ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นโดยยื่นเป็นคำร้องต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นซึ่งมิใช่ศาลแขวงและมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาหรือศาลทหารชั้นต้น ที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นหรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง

ให้การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๘ เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักงาน
คุ้มครองพยาน

การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือ
มาตรา ๑๒ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับและให้เฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่ศาลเห็นสมควรมีสิทธิเข้าฟัง
การพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลได้รับอุทธรณ์
เว้นแต่มีเหตุอันสมควรศาลอาจขยายระยะเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ต้องจดยางงานเหตุ
นั้นไว้

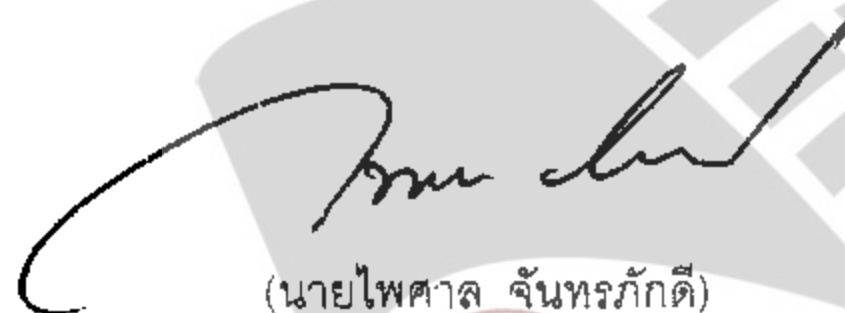
ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลมีอำนาจหมายเรียกเอกสาร ข้อมูล หรือเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง
มาศาลเพื่อทำการไต่สวนโดยไม่ชักช้า และสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่ลุด"

๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการร่วมกัน

การให้ความคุ้มครองพยานในเรื่องความปลอดภัยมีผลโดยตรงต่อการค้นหาข้อเท็จจริง
ในคดีและประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา
ให้ความคุ้มครองพยานรวมทั้งศาลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๐ ควรพิจารณาดำเนินการ
ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

**๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันและข้อสังเกตมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว**

(นายไพศาล จันทรรักดี)

เลขาธิการคณะกรรมการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองพยานในคดีอาญา
พ.ศ.

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"พยาน" หมายความว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริง ต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาล ในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

"ความปลอดภัย" หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยาน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่พยานพึงได้รับตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนั้นให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการงานตามหน้าที่ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๖ ในกรณีที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน แล้วแต่กรณี อาจจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือตามที่พยานหรือบุคคลอื่นใด ซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องได้ร้องขอ และในกรณีจำเป็นบุคคลดังกล่าวจะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

LIRT

การแจ้งและวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำขอและการสิ้นสุดลงซึ่งการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

การคุ้มครองให้พยานได้รับความปลอดภัย ให้รวมถึงการจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอมและการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานและลักษณะของคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗ ในกรณีที่สามมี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพิจารณานำมาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ตามความจำเป็นที่เห็นสมควร เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้ความยินยอม

หมวด ๒

มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๘ พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษได้

- (๑) คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
- (๒) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา
- (๓) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี ในสถานการค้าประเวณี

LIRT

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดฐานฉ้อโกงและขโมยโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา และให้หมายความรวมถึงความผิดอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกัน โดยกลุ่มอาชญากร ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการวางเครือข่ายเป็นขบวนการหรือองค์กรลับ อย่างซับซ้อนและเป็นสัดส่วน

- (๕) คดีความผิดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น
- (๖) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน

มาตรา ๙ เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานจะไม่ได้รับความปลอดภัย พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจ สอบสวนคดีอาญา หรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา อาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เพื่อขอให้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอม ของพยานด้วย

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย พิจารณาสั่งการโดยด่วน ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าพยานจะไม่ได้รับความปลอดภัย ก็ให้สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษ ในการคุ้มครองพยาน

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง และการดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม
- (๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยาน เป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอาจขอขยายระยะเวลาครั้งละไม่เกินสามเดือน แต่ไม่เกินสองปี
- (๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐาน ทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย
- (๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถ ดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม
- (๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ
- (๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

LIRT

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร
ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำขอดังกล่าว
โดยให้ถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ และห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความ
สัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอ
ให้นำมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้
ความยินยอม

มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายอาจสั่งให้การคุ้มครอง
พยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) พยานร้องขอ
- (๒) พยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครอง
พยานตามมาตรการพิเศษ
- (๓) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป และกรณีไม่มีความจำเป็น
ที่จะต้องให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอีกต่อไป
- (๔) พยานไม่ให้การเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร
- (๕) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ
ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ
อันเนื่องมาจากการเป็นพยานในคดีที่พยานได้รับความคุ้มครอง

หมวด ๓

สำนักงานคุ้มครองพยานและการดำเนินคดี

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยานขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และให้มีอำนาจหน้าที่
รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตรการทั่วไปและมาตรการพิเศษ การปฏิบัติที่เหมาะสม รวมทั้ง
ประสานการปฏิบัติงานและข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ในการ
คุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความจำเป็น กระทรวงยุติธรรมจะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัด กระทรวงยุติธรรมซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อให้มีอำนาจดำเนินคดีแพ่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กระทรวงยุติธรรมมอบหมายก็ได้ โดยแจ้งให้ศาลทราบ

การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินคดีหรือพนักงาน อัยการได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๔

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานหรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการที่พยานจะมา หรือได้มาเป็นพยาน บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร

ค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดย ความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งปฏิเสธการได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน

มาตรา ๑๖ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายที่มีสิทธิขอรับค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๕ หรือทายาทยื่นคำขอต่อสำนักงานคุ้มครองพยานตามแบบที่สำนักงานคุ้มครองพยานกำหนดภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่บุคคลนั้นได้รู้ถึงการกระทำความผิด

หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำขอ และวิธีพิจารณาคำขอ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรม กำหนด

มาตรา ๑๗ เมื่อพยานได้ให้ข้อเท็จจริงต่อ พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มี อำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว พยานซึ่งมีสิทธิได้รับ ค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวง การคลัง แต่ในกรณีที่เป็นพยานโจทก์ในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์ หรือเป็นพยานจำเลย ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะมีคำสั่งให้มีการจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าว แต่ไม่เกินอัตราตามระเบียบที่ กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๘ ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๙ หากปรากฏในภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่เบิกความเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นคืนหรือชดใช้ค่าตอบแทนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือคืนหรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานและบุคคลอื่นตามมาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี ที่รัฐได้จ่ายไปจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่งจากสำนักงานคุ้มครองพยาน

ให้หน่วยงานที่ได้จ่ายค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายประสานงานกับสำนักงานคุ้มครองพยานในการเรียกคืนหรือเรียกให้ชดใช้ค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ อันมิใช่คำสั่งของศาล ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นโดยยื่นเป็นคำร้องต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นซึ่งมิใช่ศาลแขวงและมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาหรือศาลทหารชั้นต้น ที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้นหรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

การยื่นอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

ให้การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๘ เป็นารุเหตุการบังคับตามคำสั่งสำนักงานคุ้มครองพยาน

การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับและให้เฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่ศาลเห็นสมควรมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุอันสมควรศาลอาจขยายระยะเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ต้องจดยางานเหตุ นั้นไว้

LIRT

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลมีอำนาจหมายเรียกเอกสาร ข้อมูล หรือเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องมาศาลเพื่อทำการไต่สวนโดยไม่ชักช้า และสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดเปิดเผยความลับที่เกี่ยวข้องกับสถานที่อยู่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ซึ่งได้มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้บุคคลเหล่านั้นไม่ได้รับความปลอดภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๒๑ เป็นการกระทำเพื่อให้บุคคลตามมาตราดังกล่าวไม่ได้รับความปลอดภัย ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นถึงหนึ่ง

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำความผิดอาญาต่อบุคคลใดเพราะเหตุที่บุคคลนั้น สามี ภริยา ผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของบุคคลนั้นจะมา หรือได้มาเป็นพยาน ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ ถึงหนึ่ง

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการรับ เชิญคณะกรรมาธิการ
เรื่อง คຸ້ມກອງພານໃນຄຣີອາຢາກຣັບ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการร่วมกันพร้อมแล้วเชิญแถลงได้ครับ

นายคำนวน ชโลปถัมภ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องร่างพระราชบัญญัติคຸ້ມກອງພານฯ จากการประชุมร่วมกัน
ปรากฏว่าทางกรรมาธิการร่วมได้เห็นชอบตามที่วุฒิสภาได้เสนอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
มีมาตราสำคัญที่ได้มีการแก้ไขคือในมาตรา ๒๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขอกราบเรียนว่า เดิมเราได้ยัดถ้อยกฎหมายเกี่ยวกับในเรื่องของที่เราเคยพิจารณาไปแล้ว
กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องค่าทดแทนผู้เสียหาย ซึ่งในเรื่องนั้นเรายึดถือว่าการที่จะอุทธรณ์
คำสั่งในเรื่องนี้ให้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ แต่พอมาในชั้นกรรมาธิการร่วมเราเห็นว่า
การอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์นั้นจะทำให้คดีล่าช้า เพราะเรื่องการคຸ້ມກອງພານนั้น
ต้องการความรวดเร็ว ในที่สุดกรรมาธิการร่วมจึงเห็นร่วมกันว่าน่าจะอุทธรณ์ต่อศาล
ชั้นต้นแต่ละศาลที่เกิดปัญหาในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งกรรมาธิการร่วมก็เห็นชอบกันในเรื่องนี้

อีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือว่า ในการพิจารณาคดีนั้นคณะกรรมาธิการ
ร่วมกันก็เสนอว่า น่าจะเป็นการพิจารณาลับ เพราะเหตุว่าการที่จะย้ายที่อยู่ก็ดี การที่จะ
เปลี่ยนชื่อ นามสกุลก็ดี และหลายประการที่กำหนดในมาตรา ๑๐ นั้นเป็นเรื่องสำคัญ
ในเรื่องนี้จึงให้มีการประชุมลับ อันนี้เป็นข้อความสำคัญซึ่งในที่สุดกรรมาธิการร่วม
ก็เห็นว่าหลักการสำคัญตามที่ได้มีการแก้ไขตามมาตรา ๒๐ ที่ปรากฏอยู่ตามร่างนั้นเป็น
ร่างที่สมควรแล้วก็สามารถที่จะปฏิบัติได้อย่างคล่องตัว หลักการสำคัญมีแค่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะอภิปรายไหมครับ

ถ้าไม่มีผมจะขอมตินะครับ เชิญพลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ ครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ผมคิดว่ามาตรา ๒๑ นะครับ
ผู้ใดเปิดเผยความลับเกี่ยวกับสถานที่อยู่ ชื่อตัว ชื่อบุคคลต่าง ๆ นี้โทษน้อยไป

ท่านประธานฯ ครับ ขอให้ท่านประธานคณะกรรมการช่วยชี้แจงว่าทำไมถึงกำหนดโทษน้อยเกินไป เพราะว่าพยานนี้ถือเป็นบุคคลที่สำคัญในคดีครับ เพราะพยานนี้จะต้องเป็นพยานได้ในคดีที่โทษตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป อย่างนี้เป็นต้นครับ แต่ทำไมคนที่เปิดเผยชื่อของพยานจึงรับโทษน้อยมากครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการครับ เชิญครับ เชิญท่านสัก
กอสองเรื่อง ครับ

นายสัก กอสองเรื่อง (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
ผม สัก กอสองเรื่อง ในฐานะกรรมการร่วม บังเอิญในมาตรานี้ไม่มีประเด็น
พิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการร่วม เพราะเหตุว่ามาตรานี้ที่ประชุมก็ไม่ได้แก้ไข
แล้วทางสภาผู้แทนฯ ก็ไม่ได้ทักท้วงหรือไม่เห็นด้วยส่วนนี้ เพราะฉะนั้นในมาตรานี้
เลยไม่ได้มีการแก้ไขในชั้นกรรมการร่วมครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ครับ
พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อกระผมได้เสนอแนะขึ้นมาหรือว่ามีความเห็นว่าควรจะ
เพิ่มโทษมากกว่านี้ ทางกรรมการเห็นว่าอย่างไรครับ หรือว่าถ้าใครเขาไม่ทำมา
ก็ไม่ต้องทำไป ไม่มีการพิจารณาที่ไม่พิจารณาหรืออย่างไรครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภก่อนครับ เชิญครับ
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อกรรมการร่วมพิจารณาไปเช่นไร
ก็เป็นเช่นนั้นครับ เราทำอะไรไม่ได้แล้วครับ นอกจากรับหรือไม่รับเท่านั้น ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการชี้แจงไหมครับ เชิญท่านสัก
กอสองเรื่อง ชี้แจงครับ

นายสัก กอสองเรื่อง (กรรมการ) : ครับ โดยการพิจารณา
ของคณะกรรมการร่วมนี้ก็จะมีข้อจำกัดในเรื่องที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการ

ประชุมเมื่อผ่านวุฒิสภาไปแล้ว ส่วนที่ไม่มีการหักท่วงหรือไม่มีความเห็นแตกต่าง
ระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา ประเด็นนี้ก็จะไม่เกิดประเด็นแล้วก็ได้พิจารณา
ในชั้นกรรมาธิการร่วม อย่างไรก็ดี ผมคิดว่ามาตรานี้ผ่านวุฒิสภาไปแล้ว และสภา
ผู้แทนฯ ก็เห็นด้วยในมาตรานี้ เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ น่าจะยุติครับ คงจะไม่สามารถ
จะพิจารณาในวาระนี้ได้อีกครั้ง

- ๕๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าผ่านนะครับ ขอเชิญท่าน พลตำรวจเอก
ประทีป ครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียน
ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้กระผมเข้าใจครับ แต่ว่าที่กระผมเรียนถามว่าทำไมถึงปล่อยให้
โทษน้อยเกินไปครับ ทั้ง ๆ ที่พยานเป็นบุคคลที่เราต้องให้ความคุ้มครอง ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เป็นอันอย่างนี้ครับในเมื่อเราแก้ไขไม่ได้ก็
เอาไว้แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อกฎหมายผ่านไปแล้ว เพราะตอนนี้ข้อยุติโดยรัฐธรรมนูญนะครับว่า
เมื่อกรรมการร่วมกันทั้ง ๒ สภาพิจารณาแล้วก็ต้องลงมติกันครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติ
ที่ประชุมจะเห็นว่าเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานฯ หรือไม่ครับ ท่านผู้ใด
เห็นชอบด้วยกับร่างของกรรมการร่วมกันขอให้ยกมือ เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
ให้ยกมือ ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ที่ประชุมลงมติเห็นว่าเห็นด้วยกับกรรมการ
ร่วมกัน ๘๖ ไม่เห็น ๐ งออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ นะครับ ก็เป็นอันว่ากฎหมายผ่าน
นะครับ ผมขอขอบคุณกรรมการทุกท่านครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณาระเบียบวาระ
เรื่องด่วนเรื่องที่ ๓ นะครับ

ต่อไปเป็นรายชื่อกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
โรงแรม พ.ศ. ของฝ่ายวุฒิสภาครับ

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๑๔/พค ๐๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 23
วันที่ 18/05/46
เวลา 10.30 น.

สภาผู้แทนราษฎร ส่ง สำนักรับการประชุม

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ เมษายน ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๙/๑๐๙๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่าวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวคืนมายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นจำนวนสภาละ ๑๒ คน และได้ลงมติตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร

๑. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	๒. นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์
๓. นายไชยา พรหมา	๔. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ
๕. นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	๖. พลเอก รัตนะ เจริญแสนยากร
๗. นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ	๘. นายสุฤต สันติเมทนีดล
๙. นายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์	๑๐. นายสัมพันธ์ เป้นพัฒน
๑๑. นายสุชน ชามพูนท	๑๒. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๙๐, 46 วันที่ 18/05/46
เวลา 12.00 น. ส่ง พ.ร.บ.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๓๕๗ ๓๒๐๙

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานพระราชบัญญัติ
รับที่ 43 / 2546
วันที่ 18 / 05 / 46
เวลา 12.00 น.
Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. จำนวน ๑๒ คน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ไม่มีเชิญเลยครับ เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : รายชื่อคณะกรรมการ ร่วมกัน

๑. นายโกมล จิรัชยสุทธุกุล
๒. นายจรูญ ยิ่งประภากร
๓. นายดำรง พุฒตาล
๔. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
๕. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา
๖. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
๗. นายไพฑูรย์ อุปัติสฤงค์
๘. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๙. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย
๑๐. นายสามารถ รัตนประทีปพร
๑๑. นายสุรเดช ขะสวัสดิ์
๑๒. นายอาคม ตุลาดีลก

ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็น อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการ
ร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ.

๑. นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล

๒. นายจรูญ ยิ่งประกาศกร

๓. นายดำรง พุฒตาล

๔. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์

๕. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า

๖. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ

๗. นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์

๘. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง

๙. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย

๑๐. นายสามารถ รัตนประทีปพร

๑๑. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์

๑๒. นายอาคม ตุลาฉิลก

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้องนะครับ ขอบขอบคุณครับ เป็นอันว่าหมดระเบียบ
วาระประชุมแล้ว ผมขอขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่มาประชุมในวันนี้ ผมขอปิดประชุมครับ
ขอขอบคุณครับ

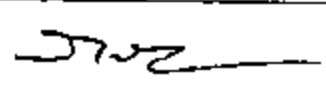
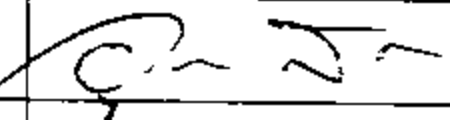
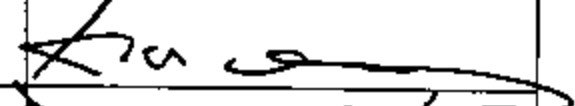
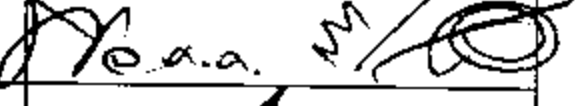
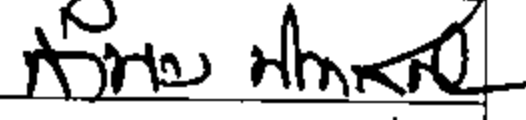
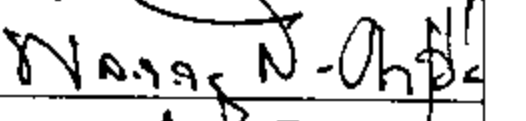
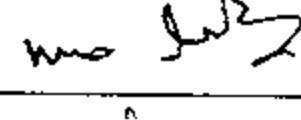
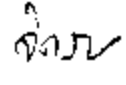
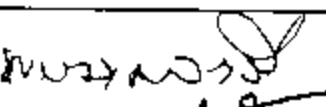
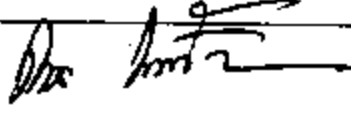
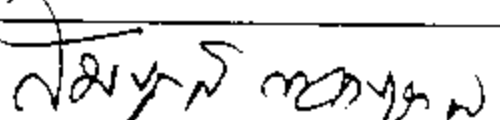
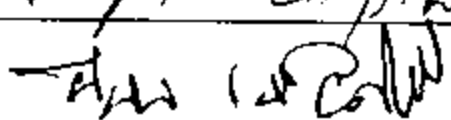
เลิกประชุมเวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวณา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	พนิดา	อิสโร
สุชาดา	ภมระราภา	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	มิ่งขวัญ	พิงรัตน์มงคล
สำรวม	ผลประสิทธิ์	ภัชณี	คงสมจิตต์
รุจิรา	เนตรบุตร	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
วรรณุช	ทรวงแสง	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
อรนิตย์	ฤทธิมัต	ทิพรรัตน์	แก้วสุขโข
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	สมบูรณ์	จำกระแสน์
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	อังกริยา	เอี่ยมโอษฐ์
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นนทพร	แก้วมะเรง
ศรีอนงค์	นิสกา	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	เปล่งฉวี	สิรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้งอัถะ		

กลุ่มงานเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

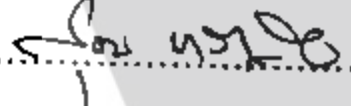
ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน สุกลาสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๘ เดือน ~~พ.ค.~~ ~~ม.ค.~~ พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	สราวุธ
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สมัย
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัยพันธุ์
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ อนันตกุล
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ลำพอง
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อำพล
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สนาม
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	พรหมจารี
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	ถาวร
๑๔.	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	สมบุรณ์
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑๕๖ สมัยสามัญทั่วไป ครั้งที่ ๒๐

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖

ประธานวุฒิสภา

LIRT